

CONȘTIENTIZAREA SPAȚIULUI PERSONAL

VOLUMUL 6 DIN 200 | BANDA MUNCII

Trăiește viața în termenii tăi

Marius Spiridon

Marius Spiridon

Conștientizarea spațiului personal

Trăiește Viața în Termenii Tăi

Seria Spiritonomics
Banda Muncii | Volumul 6

Editura Createrra
București. 2025

Conștientizarea spațiului personal: trăiește viața în termenii tăi

Marius Spiridon. - București : Createrra, 2025

ISBN digital: 978-630-359-012-7

Coordonare Seria Spiritonomics:

Andreea Orîndaru

Centrare:

Daniela Vulpescu

Suport tehnic:

Andrei Răileanu (studio 3435), Andrei Manole,
Adrian Enache

Coordonare echipa de corectură:

Radu-Ionuț Mladin

Corectură:

Radu-Ionuț Mladin, Paula Mihalcea

Copertă:

Alina Lupu & echipa Eurotipar Service

Print:

Igor Mitrofan & echipa Tipografia Vision Print

Cuprins

Spiritonomics.....	4
Volumul 6 din Seria Spiritonomics.....	5
Capitolul 1. Descoperă sursa spațiului tău personal.....	8
Capitolul 2. Onorează timpul în spațiul tău personal.....	31
Capitolul 3. Construiește granițe care îți protejează armonia.....	58
Capitolul 4. Observă spațiul tău interior cu blândete.....	83
Capitolul 5. Hrănește relația dintre spațiul tău și lumea din jur.....	107
Capitolul 6. Transformă-ți realitatea prin conștientizare.....	128
Capitolul 7. Echilibrează-ți spațiul pentru o viață armonioasă.....	146
Capitolul 8. Creează spațiul viitorului tău cu intenție.....	165
Capitolul 9. Conectează-ți spațiul cu cei din jur în armonie.....	178
Capitolul 10. Explorează nivelul suprem al conștientizării.....	186
Volumele Seriei Spiritonomics.....	199
Descoperă platforma Spiritonomics.....	202
Spiritonomics, un proiect Createrra.....	204

Spiritonomics

Educație spirituală gratuită pentru toată planeta

Unul dintre visurile cele mai puternice ale unui om este acela de a-și trăi viața cu rost, de a lăsa în urmă ceva relevant care să ghideze posterioritatea. Visul meu este de a crea o serie de 200 de cărți, numită *Spiritonomics*, și de a oferi oamenilor acces facil, în cuvinte simple și cu exemple clare, la universul spiritualității.

În această intenție am creat seria, care debutează cu feluri de a fi simple, cum ar fi curajul, determinarea, perseverența, și continuă către feluri de a fi complexe, integritatea, autenticitatea. Ea are mai multe intenții. Pe de o parte, aceea de a fi și de a aduce educație spirituală gratuită pentru toată lumea, fiecare dintre materialele pe care noi le creăm acum ajunge la oameni într-o formă diferită, fie că este carte, e-book, curs pre-înregistrat sau workshop live.

Totodată, una dintre marile intenții este aceea de a contribui la spiritualitatea planetei, de a susține oamenii în a deveni clari și pragmatici în legătură cu felul în care spiritualitatea se aplică în viața corpurilor noastre. O intenție secundară este de a contribui la înțelepciunea inteligenței artificiale. Inteligența artificială crește cu o viteză fenomenală, iar ea crește și se hrănește cu ceea ce oamenii

pun în interiorul ei. Așadar, am ocazia să interacționez activ cu inteligența artificială și să-i ofer un conținut de calitate, care să transforme ceea ce este posibil în fazele mature de dezvoltare a acesteia. Pentru că știu că orice va fi acolo, va fi afectat de tot ceea ce noi spunem și facem aici.

Spiritonomics este un proiect dezvoltat de Createrra, o companie ce inspiră oamenii să devină lideri ce creează relații și comportamente armonioase, bazate pe responsabilitate, autenticitate și integritate, trăindu-și viața cu pasiune, în termenii lor. Te invităm să descoperi universul Createrra la finalul acestei cărți.

Volumul 6 din Spiritonomics

Conștientizarea Spațiului Personal

Trăiește Viața în Termenii Tăi

Volumele de până acum (Curajul, Determinarea, Perseverența, Inițiativa, Responsabilitatea în spațiul personal) au pus la dispoziția oamenilor o structură clară pentru a accesa niveluri de conștiință din ce în ce mai avansate. Oamenii au înțeles, prin volumele anterioare, cum pot construi excedentul de energie către următorul nivel pe ceea ce sunt deja și prin disciplină, implementare și perseverență,. Curajul în densități și proporții ridicate determină apariția determinării. Curajul odată devenit disciplină, oferă premisele

pentru apariția determinării. Determinarea se transformă în perseverență. Perseverența se transformă în responsabilitate. Acest volum este adresat acelor persoane care au citit, au înțeles, au aplicat și au integrat nivelurile anterioare și acum au ocazia de a înțelege și de a conștientiza puterea dumnezeiască pe care o au cu spațiul lor personal. Suntem oameni înzestrați cu un câmp electromagnetic și felul în care este construit universul este că în acest spațiu avem puteri infinite. Acest manual este destinat înțelegerii și aplicării puterii nelimitate pe care o avem cu spațiul nostru personal. Universul ne-a îngăduit cu infinitate în legătură cu ceea ce ne aparține. Și în momentul în care noi determinăm această apartenență acolo unde mergem, căpătăm puteri infinite cu realitatea în care trăim. Cu cât oamenii au un nivel de responsabilitate mai mare, cu atât pot influența mai mult din lumea înconjurătoare, pentru că responsabilitatea presupune să tratezi și să acționezi ca și cum acea porțiune din spațiu ar fi parte din corpul tău.

Aici oamenii devin conștienți de spațiul lor personal. Ei încep să observe influența și puterea pe care o au în raport cu lucrurile care apar în preajma lor. Iar aceste lucruri migrează din a fi pur și simplu întâmplări, către a deveni consecințe ale puterilor personale. Totodată, oamenii dobândesc accesul clar la prezență și alegeri inspirate, dar și puterea propriilor creativități.

În momentul în care omul conștientizează nelimitarea sa în corpul său invizibil, în spațiul său, el are de fapt acces la

a crea, a alege și a construi conform propriei intenții, oriunde merge și oriunde își duce spațiul. Conștientizarea spațiului personal este o mare putere umană și face trecerea către autoritatea de mai târziu, pe care o vom aborda în volumele avansate. Totodată, intenția acestei cărți este ca oamenii să devină deschiși către a fi liberi în felul în care creează și a imprima o direcție intențională a acestei creații către evoluție. Oamenii nu mai creează la întâmplare, ci creează către construcția unei realități din ce în ce mai puternice.

Capitolul 1. Descoperă surs spațiului tău personal

Ce este spațiul personal?

Conștiința unui om este de natură electromagnetică. Este în același timp de natură informativă: este informație și este digitală. Epoca digitală în care suntem de ceva vreme noi ca civilizație nu este o întâmplare și nu este o inovație, ci este extrasă din lucruri care sunt deja prezente în natura existenței umane. Era digitală este inspirată din felul în care e construit omul având o natură fizică: corp, minte și o natură cuantică: spirit.

Spiritul este un spațiu. Este un spațiu în care avem un cuvânt de spus în legătură cu felul în care decurg lucrurile. Este un spațiu care influențează apariția unor circumstanțe și este dat de existența vieții în interiorul corpului. Acest spațiu apare ca urmare a bătăilor inimii și ca urmare a faptului că acel corp binecuvântat cu existența unei conștiințe, are permisiunea de a influența viul din jur. Această mare dăruire pe care Universul o pune la dispoziția noastră, și anume intenția, ne permite să interacționăm cu Universul în feluri inimaginabile.

Omul a primit un dar divin, acela de a influența structura rețelei Planck, structura Universului, acel nimic din

jurul nostru pe care noi, ocazional, îl numim *Aer* sau *Cosmos*. Omul are capacitatea de a influența acel spațiu prin intenția sa transformând mediul înconjurător conform intențiilor sale. Practic, orice atingem capătă trăsăturile a ceea ce noi dorim să fie. Dacă ne uităm în jur, toată realitatea este presărată cu rezultatele intențiilor noastre.

Fie că sunt lucruri vizibile, precum mobilier, construcții, ogoare, haine, mașini, fie că sunt lucruri invizibile, precum internetul, toate sunt rezultatul faptului că oamenii au ales să își plaseze intenția pe locuri, odinioară goale, lipsite de materializare. În acest volum vom susține oamenii să înțeleagă cum pot folosi acest dar, și anume puterea nelimitată a intenției în spațiul personal.

Cum orice lucru pe care ne plasăm intenția se transformă în ceea ce am intenționat, trăim într-o realitate și într-un univers care e construit pentru noi. Materia este din belșug, în cantități infinite de jur împrejurul nostru și așteaptă cu răbdare, destinația pe care alegem să i-o dăm. Iar asta ne dă puteri nelimitate. Așadar, spațiul personal este un câmp electromagnetic, uneori numit și *aură* sau *nimb*, și înconjoară corpul pe care îl binecuvântezi cu conștiința ta. Dacă ești viu, ai un spațiu personal. În momentul în care corpul nu mai merită acest lucru apare moartea și este îngropat. Și atunci conștiința se reintegrează în întreg.

Cum se formează importanța sa fundamentală?

Acesta este unul dintre cele mai mari miracole ale creației și este legat de naștere. Pentru persoanele sau dispozitivele de imagistică electromagnetică ce pot percepe aura, câmpul electromagnetic, nașterea unui spațiu, respectiv a unui copil, se vede că o ieșire a unei entități cu totul noi din aura mamei.

S-au făcut experimente în legătură cu procesul de fecundare și s-a observat că, în momentul în care un ovul se întâlnește cu un spermatozoid, are loc o declanșare a unui câmp electromagnetic, o explozie electromagnetică și, în acel moment, ia naștere spațiul, aura și corpul copilului. Aceste lucruri au fost filmate, înregistrate, măsurate și structurate statistic. În plus, s-a calculat că declanșarea aceea de energie este suficient de puternică încât să alimenteze un oraș cu energie pe durata a 100 de ani.

Procesul nașterii fizice este extraordinar de important. Însă este cel mai mic dintre miracolele prezente în corpul unei femei. Pentru că anterior nașterii fizice și fuziunii celor două celule, universul binecuvântează și compartimentează aura mamei cu un loc pentru un nou spirit. Din acel spațiu se naște copilul trup și suflet. Deci felul în care se formează o conștiință, un spațiu electromagnetic este prin trei pași simpli:

- Intenție - intenția iubirii, intenția procreării;
- Explozia energetică - ce arată că un spirit a fost înzestrat cu acel corp;

- Procesul extraordinar de divizare rapidă a celulelor la finalul căruia se naște copilul.

Acest miracol face din mame, mai întâi, creatoare de iubire, apoi creatoare de spații, aure și spirite și ulterior, creatoare de copii. Un copil este o concluzie. Este o concluzie a intenției unei conștiințe de a se manifesta în plan fizic și este o concluzie a intenției de iubire prezente în corpul acelei femei. Femeile au puterea de a aduce în spațiul planetei Pământ noi conștiințe. Puține metafore sunt reușite în legătură cu acest proces însă, îndrăznesc să asemăn femeia cu un aeroport pe care aterizează noi spirite și prin care intră în lumină noi spirite.

Energia conștientizării spațiului

În momentul în care o persoană devine conștientă de abilitățile sale nelimitate de a influența absolut tot ce este în preajma sa, și nu din punct de vedere al percepției de a vedea, a auzi, a mirosi, a atinge, ci din punct de vedere al spațiului pe care îl poate determina prin acțiunile sale, omul devine nelimitat. Este o mare putere în persoana care e conștientă de propriile sale abilități, pentru că acel om poate influența absolut orice prin propria prezență, cuplat fiind la propriile intenții. Un om astfel dezlănțuit are permisiunea de a modifica structurile din jurul său, fie că e vorba de oameni, circumstanțe, acțiuni, fapte, rezultate, consecințe. Pur și simplu, omul sfințește locul. Așadar, această carte are drept

intenție utilizarea voluntară a puterilor nelimitate ce apar în spațiul personal.

Prezența deplină în spațiul tău

În momentul în care o persoană devine prezentă la realitatea ce apare în spațiul personal, acel om accesează puteri divine. Dacă în volumul anterior, numit *Responsabilitatea în spațiul personal*, vedeam legătura dintre implicare și alegere și o transformam în libertate; în acest volum, omul proaspăt obișnuit să fie responsabil pentru ceea ce se află în jurul său, începe să descopere că acolo unde el merge lucrurile capătă o întorsătură diferită în funcție de nivelul de energie pe care îl stochează și îl accesează. Un om cu energie redusă va observa că locurile prin care merge încep să nu funcționeze, să se dezmembreze, să se destrame. Un om care stochează prin conștientizările sale și prin nivelul de putere personală cantități mari de energie, va aduce coerență. Spațiile, locurile pe care le atinge, circumstanțele pe care le influențează cu semnătura sa digitală numită *corp fizic*, pur și simplu funcționează. Este într-un fel asemănător principiului regulii de aur: regula de aur este că cel ce are aurul face regula. Spațiul personal este aurul.

În momentul în care spațiul tău conține valoare, cantități de energie ridicate, locurile pe care le vizitezi și le semnezi cu corpul fizic, locurile în care alegi să te duci fizic și, în consecință, să fii responsabil pentru ceea ce se întâmplă

sunt influențate de intențiile tale. Un om cu un context are puterea nelimitată de a sculpta realitățile pe care le creează, le atinge sau pe care le traversează. Un om cu acest nivel de conștiință, conducând, mergând la pas sau zăbovind într-un oraș, influențează tot ce se întâmplă pe raza sa de acțiune. Conștientizarea spațiului personal vine cu o extindere a aurei de la nivelurile anterioare, de la 4-5-6 metri la 50-60 de metri. Acest om are capacitatea de a ajunge la distanțe ce depășesc cu mult capacitățile corpului fizic și este de înțeles să fie așa, pentru că are permisiunea de a influența alte structuri vii datorită nivelului personal de evoluție. Universul are încredere că felul în care atinge viul din jurul său, pentru că acest om este integru, evolutiv și respectă alegerile celor afectați.

Vrei să spui că noi influențăm oricum spațiul din jurul nostru, însă ce este necesar este să fim conștienți și să punem lucruri valoroase acolo?

Este adevărat. Un lucru care este mereu prezent în universul în care noi trăim este că influențăm totul. Universul este atât de cinstit și echitabil în legătură cu libertatea noastră, încât ne permite să influențăm în ce fel vrem noi. Totodată, universul alege să restrângă sau să extindă nivelul de influență pe care noi îl avem în realitatea noastră conform integrității și nivelului nostru de evoluție. Dacă o influență este dăunătoare sau vine la un nivel de conștiință scăzut, universul

va restrânge aria pe care o poate influența și profunzimea la care se poate duce această transformare, pentru a menține armonia, echilibru și libertatea tuturor conștiințelor implicate sau oamenilor pe care noi îi afectăm. Acest lucru nu este prezent numai la specia umană. Dacă într-o pădure sau într-o livadă apare o invazie de lăcuste, în mod instantaneu, ecosistemul multiplică exponențial păsările care se ocupă de readucerea echilibrului: mierle, prigorii, privighetori, în așa fel încât, acele lăcuste să poată fi ținute sub control.

Ceea ce este distructiv va fi restrâns. Ceea ce este constructiv și reduce nivelul de entropie, adică mărește gradul de ordine în spațiile pe care le vizitează, le atinge, le creează, le modifică, primește validare din partea Universului de a deveni viral. Viralitate înseamnă compatibilitate cu legile Universului. Ceva devine viral atunci când respectă legile spațiului. Este o permisiune specială de a influența în jurul tău, având în vedere că acea influență onorează regulile după care se desfășoară viața pe Pământ. Viralitatea nu este o întâmplare. Este un permis de liberă trecere. De aceea, în momentul în care o persoană evoluează, crește exponențial și nivelul de putere pe care îl are cu semenii săi. La această putere se adaugă și expansiune în profunzimea până la care poate duce conversațiile și abilitatea de a transforma circumstanțele din jurul său indiferent de distanță. În momentul în care o persoană ce deține acest salt de conștiință, ea poate modifica realități pentru sine sau pentru semenii săi, prin simpla încoronare a intenției în acel viitor pe

care îl promite. Această putere divină, permite oamenilor care au empatie, compasiune, iubire, creativitate, să conducă lumea, să fie lideri în lume, nu șefi sau dictatori, ci autorități responsabile și prezente la impactul propriilor alegeri în conștiințele pentru care și-au dat cuvântul. Este un lucru spectaculos pentru că acești oameni, practic, ghidează viitorul unor grupuri foarte largi, foarte mari de oameni.

Însă ce este și mai fascinant este că, la fel ca la felurile de a fi discutate în volumele anterioare, acești oameni au capacitatea de a trezi în ceilalți prezența la propriul spațiu. Adică ei se copiază în ceilalți oameni și cauzează trezire, trezire la propriile puteri, nu ca o formă de discriminare. Trezirea este o responsabilitate amplificată. Te trezești la faptul că viața este mult mai mult decât a avea grijă de tine și de imediata proximitate. Trezirea este un nivel prin care universul te promovează la a impacta arii din ce în ce mai extinse în raport cu profunzimea conștiinței tale și prezența la obiectivele colective, la ceea ce își doresc oamenii ceilalți.

Există obiective personale, există obiective în grupuri restrânse, familie, afaceri și există obiective și năzuințe și o visare colectivă. Individual noi visăm separat, în corpurile noastre. Există în același timp, o visare colectivă a întregii specii către viitorul pe care dorim să-l atingem. Odată ce omul devine conștient de spațiul personal, își înțelege rostul în visarea colectivă și poate să susțină obiective ce depășesc aria individuală și se răsfrâng în nivelul de evoluție și împlinire al întregii specii.

Ce înseamnă de fapt trezirea spirituală?

Trezirea spirituală este o formă amplificată de responsabilitate prin care, cel ce devine prezent la abilitățile sale, își asumă drepturile și obligațiile de a influența conștiințele din jurul său. Acelui om îi crește cantitatea de resurse pe care o are la dispoziție pentru transformarea realităților. El devine un om puternic, cu influență, cu putere financiară, putere emoțională, socială, care onorează totodată și visarea colectivului și alegerile semenilor săi.

A fi un om treaz nu este o formă de aroganță sau de discriminare, nu este instrumentul prin care un om se separă de ceilalți și devine diferit, mai presus sau superior. Din câte văd, aceasta este înțelegerea actuală a trezirii. În schimb, trezirea spirituală este conștientizarea a abilităților și a permisiunii de a influența arii din ce în ce mai extinse din locurile în care trăim sau pe care le vizităm. A fi treaz este o promovare la locul de muncă, dacă acest șantier s-ar numi *Univers*.

După o observație atentă, demonstrată prin disciplinele anterioare: disciplina curajului, determinării, perseverenței, inițiativei, a responsabilității, acelui om i se oferă îngăduința și împuternicirea de a influența în mod voluntar pe baza propriilor sale intenții, spațiile pe care le traversează. A fi treaz înseamnă certificarea unui nivel de organizare al propriei realități ce onorează realitățile tuturor în același timp cu realitatea colectivă. Când ești treaz ești

responsabil pentru mai mulți, când nu ești, te vezi doar pe tine. Conștientizarea spațiului personal îți permite să vezi mai mulți și să ai acces la a face o diferență acolo. Pe măsură ce vom aborda feluri de a fi din ce în ce mai avansate, vom vedea cum oamenii au puteri din ce în ce mai tranșante, mai observabile și mai plenare, cu influență în viața mai multor oameni, pe arii tot mai mari și pe niveluri de conștiință mai extinse. Cu cât creștem, cu atât mai mult suntem responsabili pentru cei ce urmează după noi în procesul de evoluție.

Ce este claritatea ca formă de putere interioară?

Așa cum harta stochează toate destinațiile pe care le-am vizitat în trecut, la fel este și cu corpul: ne cunoaștem corpul, înțelegem de ce e capabil și avem puterea de a-l folosi conform destinației și relației pe care o stabilim între noi și corp. La nivelul următor, un om care se cunoaște pe sine și are saltul de conștientizare a spațiului personal, întocmește o hartă a locurilor pe care le poate influența și ulterior, devine conștient de distanțele până la care poate influența, devine conștient de profunzimea până la care se extinde puterea, devine foarte abil în a muta conștiințe, de la un nivel la altul și din a cauza realitățile pe care le dorește.

Acest tip de oameni poate să influențeze șirul evenimentelor și natura lor. În locuri în care nimic nu era posibil, când apare o astfel de persoană, totul devine posibil, pur și simplu pentru că intenționează. Dacă ne uităm cu

atenție, nu este cu nimic diferit de puterile pe care le are un om normal: un om vrea să-și construiască o casă, face ce e de făcut, planul arhitectural, obține finanțele, construiește casa și trăiește în ea.

Omul care e conștient de spațiul său folosește intenționat aceste puteri pentru a crea, recrea, modifica realitățile pe care le parcurge. Practic, este un Dumnezeu care știe că este Dumnezeu. Nu este doar un Dumnezeu responsabil, ci este o persoană cu autorizație de transformare a semenilor săi. Are voie să le umble în suflet și această autorizație nu apare pe ochi frumoși, ci apare pe baza integrității, curățeniei, compasiunii și înțelegerii acestor procese. Un om cu autorizație de a umbla pe suflet știe ce face. O face pentru că vrea, iar ceea ce a creat este dorit și este acolo cu un rost. Toate produsele unei astfel de interacțiuni sunt voluntare, sunt acceptate și nu în ultimul rând, sunt integrate de oamenii din jur ca o formă de bucurie și împlinire. Oamenii își recunosc viitorul în ceea ce o astfel de persoană creează. Și de aceea îl absorb fără rezistență, cu drag, ca fiind propria lor devenire.

Dar cum știm că avem dreptul de a intra în viața celui alt și a face o astfel de intervenție?

A ști că avem dreptul de a intra în viața cuiva și a face o intervenție este tocmai natura acestui volum. Conștientizarea spațiului personal îți permite să descoperi, să

creezi și să gestionezi responsabil harta geografică, energetică și spirituală a lucrurilor pe care le poți transforma. Este ca și cum ai avea un manual cu ceea ce poți face acum că ești acest om.

Nu e cu nimic diferit de volumul 1, Curajul. Doar că la curaj, ceea ce puteai să faci, era să ieși în afara propriului tău spațiu și să atingi primul obiectiv care era cel mai apropiat de tine. Determinarea permitea omului să se uite în zare, să vadă obiective la distanță pe care alții le îndeplineau și asta era harta cu ce se putea face acolo. Perseverența permite omului să parcurgă drumul până la acele obiective și să le facă să se întâmple. Inițiativa îți permite să construiești propriile obiective după cum simți, vrei sau le creezi, iar asta îți dă acces la a te construi după cum ți-e pofta inimii. Responsabilitatea permite să faci inventarul la ceea ce ai creat până acum și să afli cine ești de ai creat așa. Iar acum, *conștientizarea spațiului personal* este o nouă hartă a conștiinței, cu un alt fel de organizare ce le include pe toate cele anterioare și încă ceva. Acest încă ceva este permisiunea de a intra în alte spații și de a înțelege modificările pe care le poți aduce acolo respectând legile spirituale ce țin de integritate, autenticitate, coerență, unitate și bineînțeles, responsabilitate.

Acest volum este noua hartă a conștiinței umane, a unei conștiințe umane care are permisiunea și autorizația de a interveni cu integritate și umanitate, în structurile vii din jurul său. În momentul în care universul observă acest lucru,

validează noi niveluri de putere prin care standardele sau profunzimea la care poți influența mediul înconjurător sunt amplificate.

Putem face mult mai multe cu cine suntem. Astfel, devenim un girant al evoluției oriunde mergem. Prezența noastră în locuri face ca lucrurile să meargă bine. Suntem promisiunea că orice atingem va fi amplificat, frumos amplificat.

Corpul ca oglinda spațiului

Fiecare companie folosește o ștampilă pentru a-și marca consimțământul pe acele documente pe care le ștampilează. La fel, spiritul uman folosește o ștampilă, numită *corp fizic*, ce validează prin prezența în locurile unde se duce, certificarea a tot ceea ce urmează să se întâmple.

Dacă ești undeva, înseamnă că ești de acord cu tot ce urmează să se întâmple acolo. Altfel, de ce ți-ai pune ștampila pe acea realitate? Locurile în care ne ducem corpul, determină acceptarea realităților care urmează să fie create în acele locuri. Așadar, corpul este oglinda spațiului. Dacă intenția mea este să susțin oamenii să descopere autoritatea din ei, să-și descopere propria lor putere, voi marca prin corpul meu, prezența în preajma acelor oameni, pentru a-i susține în procesul de învățare, în procesul de conștientizare, de antrenare și probabil voi petrece o oră cu acei oameni,

dându-le din ceea ce sunt pentru ca ei să acceseze noi niveluri.

Corpul este oglinda spațiului, nu doar din punct de vedere geografic. Este o legătură foarte puternică între natura câmpului nostru electromagnetic, a aurei, a spațiului nostru și natura proceselor biologice din corpul nostru. Este o legătură totală atât la nivel hormonal, cât și la nivel postural, până la nivel de structură celulară. Iată un exemplu: o persoană care iubește oamenii și conștientizează că prin prezența sa oamenii sunt amplificați spre a se unifica are un corp special. Ea generează cantități mari de oxitocină, are un nivel de stres redus prin urmare, cortizolul este la cote mici. Are un nivel de claritate foarte mare prin urmare, așadar melatonina este crescută. Și are o stare de calm extraordinară, ce decurge dintr-o adrenalină scăzută. Acest om va avea o postură demnă, puternică. Va avea o anduranță și rezistență fizică, practic nelimitată. Iar toate aceste lucruri ce se oglindesc în corpul său sunt doar consecințe ale unei conștiințe cu nivel înalt de organizare. Precum în cer așa și pe pământ. Felul în care suntem în natura noastră divină, determină abilitățile corpului nostru. Și aici putem vorbi de abilități creative, abilități de efort fizic, abilități empatice, de socializare, putere fizică anduranță, puteri regenerative cu propriul corp sau cu corpul altora.

Un lucru care este evident, și voi oferi o metaforă în acest sens, este atunci când facem supă de găluște, găluștele au gustul supei. Supa este spațiul în care acele găluște se

întâmplă. Deci, dacă noi mergem cu spațiul nostru, iar oamenii devin găluște ele vor avea gustul conștiinței noastre. Practic, imersăm, infuzăm și pătrundem în spiritul oamenilor și în corpul lor, pe baza unor reguli ce respectă conștiința noastră. Avem dreptul de a intra, traversa și pătrunde corpul și aura celor din jurul nostru, ca urmare a felul în care noi ne vedem pe noi înșine în imaginea de sine și în contribuția ce suntem pentru acel loc. Corpul întotdeauna va fi oglinda spațiul meu.

Adică dacă mă uit la corpul meu așa arată și spațiul meu?

Deseori se spune că, chipul și expresia câinilor este foarte asemănătoare cu fizionomia stăpânilor. Stând în preajma stăpânului atât de mult timp, trăsăturile acelui animal s-au adaptat. Fie că vorbim de adaptări pe termen lung, din epoca străveche, în care ochii câinilor conțin acest alb împrejurul irisului și a pupilei, ceea ce îi apropie de umanitate, fie că vorbim de schimbări imediate, de tip este la fel de nerăbdător și energic cum este stăpânul.

Se poate vedea că noi influențăm viul, dincolo de oameni. Există grădini în care iarba este tunsă, sunt plantate flori, sunt plantați copaci, pomi fructiferi sau ornamentali. Toate după gustul stăpânului. Se poate spune că grădina arată cine locuiește acolo. Fiecare om are gusturi diferite, prin urmare, grădinile vor fi diferite. Așadar, oriunde mergem

facem o diferență, aranjând lucrurile după cum ne este sufletul. Un suflet conștient, va orna și înfrumuseța în mod voluntar locurile pe care le vizitează. Mai mult, acel suflet are autorizație de a face acest lucru oriunde s-ar duce. Se poate spune că acest gen de om nu primește *NU*-uri. Primește un permanent *DA* oriunde ar merge, orice propunere ar avea, pentru că propunerile ce răsar dintr-un om care are acest nivel de conștiință, sunt deja în integritate cu legile Universului, deci au permisiunea de a se întâmpla și de a deveni realitate. Practic, în preajma acestui om, toată lumea colaborează. Propunerile pe care le are sunt instantaneu votate, acceptate, permise și ele se transformă în acțiuni și realități. Acesta este genul de om care nu mai cunoaște *NU*.

Dacă vrei să experimentezi *DA-uri* pe toată durata vieții tale, evoluează la nivelul la care formulezi propuneri de nerefuzat prin frumusețea, utilitatea și nivelul de incluziune al lor, prin faptul că amplifică ceea ce este în mod colectiv util oamenilor și prin faptul că aduce evoluție, structură, claritate și ordine în spațiile sale.

Cum transformăm haosul în armonie?

Unul dintre criteriile pe baza cărora universul evaluează conștiința umană și nu numai, este pe baza entropiei sau haosului pe care îl generăm atunci când trecem prin locuri. Dacă locurile prin care eu merg devin dezordonate, divergente, dezbinat, haotice, ca urmarea

prezenței mele acolo, în mod natural, universul îmi va restrânge aria de acțiune pentru a nu influența viul din jurul meu și a nu afecta principiul libertății de alegere.

Însă, în momentul în care felul în care eu funcționez ca om în conștiință și în acțiune aduce ordine, structură, entropie redusă, certitudine, cât și compatibilitatea colectivă cu toate persoanele care sunt acolo, eu voi avea mereu permisiunea de a transforma ceea ce ating. Caracterul transformațional al unei persoane este de fapt permisiunea pe care universul i-o dă de a inspira oamenii din jurul său, cât și alte regnuri către evoluție. Haosul se transformă în armonie prin reducerea dezordinii. Dezordinea se reduce ca urmarea intenționalității. O intenție apare ca urmarea conștientizării abilităților de creator, iar abilitățile de creator se amplifică ca urmarea responsabilității pe care ne-o asumăm să facem o diferență în legătură cu mediul în care trăim. Iată că avem un proces nu numai logic, ci și spiritual, coerent, al evoluției chiar de la primul volum: *Curajul* și până la acest volum numărul șase, *Conștientizarea spațiului personal*. Armonia reprezintă o trăsătură a unor sisteme înzestrate cu autoreglaj, în care se ia în calcul echilibrarea tuturor intențiilor cu intenția colectivă. Practic, un om capabil de a transforma haosul în armonie, merge în colectivități și are permisiunea de a duce acolo liniște, prin instaurarea unității pe de o parte, și, pe de altă parte, prin stabilirea unor obiective de viitor în care fiecare să se recunoască.

În matematică, acest lucru se numește *cel mai mic multiplu comun*. Acest om are capacitatea de a merge în grupuri din ce în ce mai mari de oameni, de a le observa obiectivele individuale și de a crea un obiectiv global, plinar în care fiecare om își îndeplinește obiectivul și încă ceva. Fiecare om devine împlinit, îndeplinindu-și propria lui viață și totodată, ca și colectiv, acea comunitate are acces la evoluție, îndeplinindu-și propriul său obiectiv. Este un loc în care e toată lumea împlinită. Acești oameni nu au cum să fie evitați și nu pot fi combătuți, pentru că ei au darul de a aduce împlinire oriunde merg. Lumea vrea ceea ce este acest om.

Cât de importante sunt recunoașterea și onorarea propriilor limite?

A fost o vreme în care harta globului era văzută drept un disc cu granițe. Pământul nu era văzut rotund. Dacă ar fi existat pe vremea aia un avion din care s-ar fi putut observa felul în care pământenii își desfășurau activitatea, ceea ce apărea din acel avion era că plecau de la mal corabiile, ajungeau undeva în larg, și apoi se întorceau repede pentru a nu cădea de pe marginea pământului. Și aceasta a fost concepția în urmă cu 500 de ani: aceea că dacă avansează prea mult în necunoscut, oamenii vor cădea de pe pământ în cosmos. Așadar, ei se întorceau în mare grabă înapoi la bază, înapoi la port pentru că acel port era chemarea către locul numit *casă*, unde totul era în siguranță, totul era cunoscut.

Ulterior, această concepție a evoluat într-un pământ sferic sau în formă de geolit mai degrabă, de formă sferică turtită la poli. În această accepțiune, putem vedea și natura spirituală a lucrurilor.

Există limite până la care oamenii pot influența ceea ce este în spațiul lor. Nu putem pune în găluște un alt gust decât al supei. Așadar, cine suntem noi determină natura lucrurilor și a circumstanțelor din spațiul nostru. Limitarea este că, dacă vrem să punem un alt gust, e necesar să devenim acel om. Dar asta face subiectul autenticității, un alt volum. Vrei să pui un alt gust în găluște? Este necesar să modifice supă, să adaugi condimente. Aceste condimente, la nivel spiritual, reprezintă următoarele feluri de a fi pe care noi le putem infuza în spațiile noastre pe măsură ce vizităm noi realități, noi oameni, comunități sau circumstanțe. Conștientizarea spațiului personal este înțelegerea faptului că noi suntem supă în care se scaldă compoziția ei, că oamenii devin ingrediente din lumea noastră, că circumstanțele, acțiunile și întâmplările din jurul nostru sunt ingrediente din corpul nostru, că ceea ce suntem noi determină felul în care funcționează acele lucruri, exact la fel cum, la nivel fizic, determinăm compoziția corpului pe care îl avem.

Uitându-te la corpul unui om, tu îți poți da seama dacă el este sedentar sau sportiv, dacă este fericit sau trist, dacă este puternic sau resemnat. La fel și cu spațiul. În momentul în care conștientizezi spațiul, realizezi care sunt felurile de a fi

pe care le poți infuza în realitățile din jurul tău, dar mai mult, devii conștient că orice vei deveni, vei putea transmite celorlalți.

Această trambulină spirituală numită conștientizarea spațiului personal îți permite să înțelegi cum să devii viral cu felurile de a fi pe care le conții către semenii tăi: oameni sau alte regnuri. Este debutul unui transfer de conștiință total. Avem un om care este responsabil, este curajos, este determinat, perseverent și are inițiativă. Iar acum când acest om a devenit conștient că el se poate copia în ceilalți oameni și mai mult, el primește instrumentele prin care să o facă. Este un lucru fenomenal în special în contextul în care acest om începe să înțeleagă că, dacă vrea să transmită ceva în spațiile sale, e necesar să devină acel lucru și apoi poate viraliza instant ceea ce a devenit în corpurile și spiritele semenilor săi. Practic, devine o portavoce spirituală. Devine un om în preajma cărora oamenii respectivi capătă felurile a fi care le sunt transmise.

Spațiul personal este o sursă de energie regeneratoare

Fiind totodată un produs al planetei Pământ, spațiul uman respectă structura spațiului planetar. Așa cum spațiul planetar este construit cu Pol Sud și Pol Nord și cu o energie toronică ce circulă ca pe conturul unui măr, din sus în jos și apoi extrapolat pe lateral, aura omului este construită în același fel. Este sub forma unui măr, a unui ou format din

fluxuri continue de energie, între cer și pământ, între cap și tălpi și este regenerabil prin faptul că suntem permanent conectați la natura noastră divină, la cer și pe acolo intră energia și se purifică trecând prin latura noastră fizică, în cazul nostru prin pământ. Așadar, spațiul uman, spațiul personal este o structură în permanentă mișcare, iar ceea ce se întâmplă pe măsură ce acest om sau purtătorul acestui spațiu crește, este că această sferă, această structură, devine din ce în ce mai extinsă la nivel geografic pe măsura nivelului de trezire spirituală a celui om. Dacă la nivelul curajului spațiul unui om are dimensiunea de 3 până la 5 metri, în cazul unui om ce deține această conștientizare a spațiului personal, se duce spre 50 de metri. Cu alte cuvinte, impactează realități foarte îndepărtate de propriul său corp. Se poate spune că acolo unde te duci pe acea rază, lucrurile merg cum vrei tu, definită nu ca o formă de aroganță sau separare de interesul colectiv. Ci acel *cum vrei tu* reprezintă o formă consensuală de transformare a realității în acord cu acest consens colectiv. Adică lucrurile merg bine pentru fiecare om și pentru comunitățile din care fiecare om face parte. Având aurul, face regula. Iar regula pe această planetă este că persoana cu cel mai mare nivel de vitalitate, conduce planeta. Pentru că vitalitatea este o formă de abundență. Așa cum abundența financiară îți permite accesarea unor realități fizice cumpărabile, abundența spirituală îți permite accesarea unor realități spirituale din ce în ce mai nelimitate. Practic, un om ce conștientizează spațiul personal poate pătrunde cu

integritate, pă sare și respect în spațiile altor oameni, modificându-le spre mai bine alegerile, obiectivele, structura celulară, viața de familie, sănătatea, limbajul, comportamentele sociale și per total viitorul ce este posibil.

Toate astea se întâmplă cu autorizație. Nu este nevoie de un certificat cum se întâmplă în cazul corpurilor, ci oriunde merge acest om, se știe că el conține această structură energetică. Oamenii intră în acceptare instantaneu. Dacă intrăm într-o încăp ere în care există un grup de oameni, putem observa că toți sunt centrați cu corpurile către persoana ce deține autoritatea la acel nivel. Chiar dacă oamenii nu știu cine este acel om, corpurile au puterea de a se îndrepta, de a se orienta cu partea frontală, ochi, linia umerilor și torace, abdomen, chiar și vârfurile picioarelor către persoana ce deține puterea în acea cameră. Dacă vrei să cunoști liderul într-o cameră, studiază corpurile oamenilor ce se află acolo și vei observa că ei îți vor indica liderul spiritual al acelei încăperi. Spațiile întorc corpurile către spațiul cel mai mare. Autoritatea este dată de gol pentru că niciodată nu se ascunde. Toată lumea arată către ceea ce vine în acel loc cu nivel de vitalitate imens. E la fel cum floarea soarelui își întoarce pălăria după soare, este un fenomen natural, firesc și cinstit. Te hrănești cu soare, îl urmezi. Apare soarele pe cer și vrei căldură, te expui. Vrei să primești energia creșterii, lumina, te duci la plajă. La fel este și în domeniul spiritual. Oamenii care au nevoia de evoluție își

expun corpurile, și prin asta spațiile, către omul care conține
devenirea lor. Este firesc. Floarea soarelui urmează soarele.

Capitolul 2. Onorează timpul în spațiul tău personal

Voi începe acest capitol cu evidentul: timpul este o invenție umană și, prin urmare, credința noastră în timp supune corpul nostru regulilor lui. Timpul apare în momentul în care ne focusăm pe existența noastră fizică ca fiind pilonul principal al existenței. Totodată, atunci când omul este focusat pe ceea ce i s-a întâmplat corpului său, se naște trecutul. Trecutul poate deveni o povară numită *istorie personală* sau poate deveni o binecuvântare denumind-o *puterea personală*. Diferența dintre cele două este măsura în care suntem conștienți de spațiul nostru și de faptul că noi, traversând niveluri de conștiință în viață și purtând corpul ca semnătură digitală, cauzăm acestui corp descărcări sau încărcări de energie ce îl marchează. În epoca noastră contemporană, aceste semne de carte lăsate de evoluție pe corpul nostru se numesc frecvent *traume*. Denumindu-le într-o formă dureroasă ele oferă o putere mare istoriei personale. Oamenii devin fascinați de propriul trecut și au un loc în care evadează frecvent, fugind din prezent.

În călătoriile mele m-am intersectat cu un trib de indieni numit *Hopi*. Ei nu au trecut, prezent și viitor. Ei nu au

timp. Cel mai apropiat lucru de conceptul timpului este viața, iar viața este văzută drept un fluviu. Omul este văzut drept totalitatea a ceea ce i s-a întâmplat, i se întâmplă și i se va întâmpla. Reprezintă suma acțiunilor pe care le-a făcut, le face chiar acum și le va face. Oamenii nu sunt focusați pe trecut, nici pe viitor, ci sunt într-o onorare permanentă a intențiilor prezente, ei se preocupă de ceea ce este.

Întreaga industrie a dezvoltării personale în prezent, se bazează pe amplificarea exagerată a relevanței trecutului și pe disocierea dintre realitatea actuală și ceea ce ar fi trebuit să fie în mintea noastră. Această durere de a avea două realități diferite, una pe care o dorești și una pe care o trăiești, dispare prin conștientizarea spațiului personal. Când omul devine conștient de spațiul său personal, el transmite instantaneu în toate direcțiile ceea ce este chiar acum în intențiile sale. Este ca un puls de viață oriunde s-ar duce și, fiind un puls de viață, timpul nu mai are relevanță.

Oamenii care sunt în spațiul acestei persoane experimentează prezența, împlinirea, pasiunea, energii înalte, frumoase și, totodată, acești oameni sunt lăsați cu gustul și dorul energiilor înalte pe care le-au experimentat. Practic, ei continuă să trăiască cu dorul evoluției după încheierea interacțiunii. Își doresc să revadă, să li se mai întâmple, își doresc să conțină ei înșiși acest tip de energie. Acest nivel de conștiință, conștientizarea spațiului personal, este deschiderea apetitului spiritual. Conștientizarea spațiului personal permite deschiderea în oamenii din jurul celui care îl

deține, permite apariția dorului de înălțime. Omul vrea să fie pe culmi, pe culmile spirituale, pe culmile performanței fizice, pe culmile potenței și a creativității, pe vârfurile productivității și a relevanței comunitare sau colective. Un astfel de om, lasă oamenii cu doruri și, mai mult, cu doruri ce se cer îndeplinite. Există doruri cu resemnare: *Mi-a plăcut și nu mă voi mai intersecta cu acest tip de lucruri și îmi pare rău. Ce frumos a fost.* Și există doruri cu chemare: *Mi-a plăcut. Vreau și eu să fac să se întâmple în mine acest lucru.* Oamenii rămân cu această sete, iar acest lucru îi cheamă.

Percepția timpului în realitatea interioară

În momentul în care omul este focusat doar pe corpul său fizic, atunci cu ușurință, pe baza proceselor observabile la această formă de materie, care este în continuă degradare începând cu momentul nașterii, se creează timpul. Timpul determină felul în care omul își formulează percepțiile.

Timpul marchează distanța dintre geneză și încheierea ciclului de existență. În acest interval, omul care crede că este corpul său va numi viața ca fiind un proces continuu de îmbătrânire. Omul care este conștient de spațiul său va înțelege că al său corp este o baterie ce stochează energiile cu care achiziționăm noi salturi de conștiință, experiență și înțelepciune. Și atunci călătoria devine un drum mare, lung, infinit, presărat cu baterii. Ne oprim, ne reîncărcăm, poate chiar înlocuim bateria ocazional și mergem mai departe.

Omul cu o astfel de înțelegere nu poate fi gestionat conform regulilor umane: nu poate fi amenințat, înfricoșat, îngenunchiat. Una dintre cele mai mari vulnerabilități ale unui om este să-i ameninți corpul. Cum poți amenința un spațiu? Ai să-mi spui că îmi iei bateria? Probabil că nu voi reacționa. Probabil că mă voi distra cu această vulnerabilitate din gândirea ta.

Un om devenit conștient că spațiul este purtător de baterie și această baterie se numește *corp fizic* nu se mai focusează pe latura sa muritoare, ci mare parte din viața acestui personaj se transferă în lumea spirituală. În această lume, miza jocului este viralitatea și anume autocopierea în conștiința colectivă, încărcarea în *cloud-ul* uman, viralizarea și copierea felului de a fi în psihicul colectiv și individual. Această persoană nu are obiective de rând. Prin urmare, va folosi timpul în alți parametri. Va da valoare timpului său dintr-o altă perspectivă decât cea a îmbătrânirii. Va gestiona existența sa în termeni de relevanță, în termeni de acțiuni de convergență care fac o diferență pe durată nedeterminată. Va gestiona viața sa din punct de vedere al profunzimii trăirilor umane mai degrabă decât al îmbătrânirii corpului omenesc. Un om care are binecuvântarea conștientizării spațiului personal determină calitatea timpului său. Și este adevărat pentru că tot ce se întâmplă în propria sa supă este ca urmare a intenției bucătarului.

Ce se întâmplă în viața mea este determinat de intențiile mele și dacă intențiile sunt de vibrație înaltă, atunci

timpul se oprește. În momentul în care observăm că există activități pe care oamenii le fac și făcându-le într-o energie joasă, ele parcă nu se mai termină, atunci omul poate deveni responsabil în legătură cu acele momente. Cu toții știm acele acțiuni de a face curat în casă, de exemplu. Când ești supărat, nervos, obosit, pare că ia pentru totdeauna. Poate lua șapte-opt ore numai să faci curățenie. Însă în momentul în care faci aceeași acțiune cântând, dansând, în fericire, bucurie și armonie, aceeași acțiune de a face curat în casă se întâmplă în două-trei ore. Ce a făcut diferența? E aceeași casă, dar energia din care ai făcut-o a fost diferită. Cu cât energia e mai înaltă, cu atât timpul nu-și mai are rost. Spațiul se oprește. Conversațiile profunde și acțiunile relevante se desfășoară într-un interval foarte scurt. Vorbești o oră, te uiți la ceas și au trecut două minute pentru că ai capacitatea de a transmite mare parte din informațiile tale prin trăirile din spațiul tău, mai degrabă decât prin limbaj. Omul acesta se manifestă sub formă de trăire. Este o energie care pătrunde în spațiul semenilor săi, nu este o sumă de comunicări care necesită timp. Este o avalanșă de conștientizări venite într-o secundă. Și atunci limbajul își pierde nevoia de a exista, timpul nu-și mai are sensul și toate astea datorită unui factor care nu este afectat de timp. Acest factor se numește *spațiu*. Dacă viteza sunetului este 340 de metri pe secundă și viteza luminii este 300 de mii de kilometri pe secundă, putem înțelege de unde și diferența pe care o vedem în momentul în care trece un avion pe cer: mai întâi trece avionul și apoi îl urmează sunetul.

Viteza spațiului este infinită și este egală cu viteza câmpului gravitațional. Cu alte cuvinte, câmpul uman, spațiul electromagnetic, aura merge instant în toate direcțiile. Îmi schimb intenția aici și se schimbă conținutul corpului celui cu care interacționez. Îmi setez o intenție în legătură cu o comunitate, un colectiv și instantaneu se schimbă trăirile acelei comunități. Acest om are capacitatea de a fi bucătar în propria bucătărie. Determină conținutul supei sale, o face elegant, instant și cu o recuzită infinită de ingrediente.

Cum alegem conștient timpul de calitate?

Una dintre cele mai evidente forme de evoluție la omul care conștientizează spațiul personal este că nu mai caută timp de calitate, ci creează timp de calitate. Acest om înțelege că ceea ce caută nu se află în exteriorul său și, prin urmare, nu e nevoie să umble prin lume pentru a-și găsi dorul. Ci construiește în interiorul său realități care îndeplinesc intențiile. Cu alte cuvinte, managementul timpului și al calității secundelor în viața mea este un proces de creație în care eu aleg conform energiilor în care vreau să trăiesc. Dacă intenția mea pentru ziua de astăzi este de conectare, atunci voi umple timpul cu oportunități în care să mă conectez cu ceea ce iubesc, de unde și natura agendei mele de azi. Pun în spațiul meu tot ce îmi descrie această intenție. Calitatea crește în momentul în care dăm intențiilor noastre un caracter polivalent, adică fiecare acțiune a noastră îndeplinește

simultan mai multe nevoi. Această întâlnire, în care realizăm volumul 6 din Spiritonomics, îmi permite conectarea cu un obiectiv drag, seria Spiritonomics, conectarea cu un om drag, cu tine¹, îmi permite crearea următorului nivel în ceea ce înseamnă evoluția umană și, nu în ultimul rând, îmi permite creativitate în legătură cu produsele asociate cu acest proiect. Unul dintre exemplele care îmi răsare acum este că fiecare carte va fi însoțită de un sortiment de vin cu aceeași denumire și cu o etichetă ce corespunde cărții, în așa fel încât omul să poată să se bucure trup și suflet de acea carte. Fiecare energie este unică, fiecare sortiment de vin este unic. Și iată cum acest moment primește un standard calitativ multiplu: conectare umană, conectare spirituală, conectare financiară și conectare colectivă, prin natura proiectului ce vizează educație spirituală gratuită pentru toată planeta.

Cu cât descoperim mai mult această putere de a îndeplini nevoi multiple prin acțiunile noastre, cu atât vom putea influența timpul într-o măsură mai mare. Dacă ar fi fost ca eu să construiesc aceste acțiuni separat, ar fi durat mult mai mult, poate chiar zile. Însă, în momentul în care le aduc pe toate la aceeași masă, se poate spune că influențez natura secunde, a momentului, punând în el, în fiecare moment și în fiecare secundă, tot ceea ce doresc să fie acolo. Astfel timpul dispare.

¹ Procesul de scriere a acestei cărți se bazează pe o conversație între autorul cărții și persoana care are rol de centrare.

Dacă ar fi să punem cap la cap cantitatea de timp necesară unor astfel de acțiuni luate separat, acțiunile de pe durata vieții unui om de putere personală, ar ieși că viața ar dura milenii. Și am să dau un exemplu concret. Dacă eu doresc să mă conectez cu tine pe un interval de opt ore și apoi doresc să scriu o carte care va lua probabil un an, un an și jumătate și apoi doresc să creez o colecție de vinuri ce apoi doresc să o dau oamenilor, toate separate și unul după celălalt, probabil tot ce se întâmpla la această masă va dura în jur de 2-3 ani. Conștientizarea spațiului personal permite să le aducem pe toate în această secundă și astfel dispare și trecutul și viitorul aferente. Timpul dispare. Rămâne permanența.

De ce dispare timpul? Pentru că mă asociez și mă identific cu partea infinită din mine, cu spiritul. Iar aceasta este o evoluție masivă raportat la momentele inițiale, și anume curajul, în care am nevoie de timp să stau în fața porții și să înfrunt necunoscutul pentru a-l asimila. Sau am nevoie de timp și determinare ca să ajung la ceea ce vreau să obțin. Sau am nevoie de timp să fiu perseverent în timp. Începând cu acest volum 6 și cu acest salt de conștiință, oamenii pot influența natura timpului.

**Vrei să spui că odată cu acest salt de conștiință oamenii
nu o să mai simtă lipsa timpului în viața lor și pot
comprima toate activitățile într-un singur
moment și acela prezent?**

Apăsarea timpului apare din faptul că omul se confundă cu corpul său. Una dintre trăsăturile principale ale corpului este egoismul. Egoismul înseamnă că e necesar să le fac pe toate eu însumi. În momentul în care nu mă mai identific cu corpul, ci mă identific cu spiritul, egoismul se transformă în dărnicie, ceea ce înseamnă că lucrurile pe care le-am eu de făcut, cu ușurință pot deveni delegări către oamenii din jurul meu care au șansa să evolueze ca urmare a îndeplinirii aceluia task în propriul meu spațiu. Nu mai sunt atașat că eu ar fi necesar să fac acele acțiuni, ci mai mult, pot cu mare ușurință să le ofer, să le dăruiesc celor din jurul meu, iar asta permite oamenilor din jurul meu să devină, mie îmi permite să contribui către propria lor evoluție, iar acel sentiment de apăsare, de presiune, de *burn-out*, nici măcar nu se mai naște. Ziua mea este plină cu ceea ce eu doresc să creez și să fac. Ziua mea se desfășoară conform intențiilor mele.

Nu există un mediu exterior care opune presiune spațiului meu. Prin urmare, eu am oportunitatea de ceva volume, de ceva salturi de conștiință, încă de pe la inițiativă, să determin natura zilei mele. Exemplu: ultimele 12 ore s-au desfășurat exact cum le-am dorit. Nu a fost nicio presiune. Eu am stabilit ora culcării, natura conversațiilor, ocupațiile pe care le-am avut. Eu am stabilit ora la care m-am trezit. Fiecare detaliu din viața mea a fost creat din mine. Nu a fost nicio autoritate externă care să-mi impună un anumit curs de acțiune sau de gândire. Singurul lucru care a fost prezent a

fost propria mea conștiință și felul în care am văzut să influențez realitatea din jurul meu. Acest lucru vine cu o libertate enormă. Și anume puterea de a te recunoaște în fiecare proces din viața ta. Iar această recunoaștere vine cu privilegiul de a pune în lume absolut tot ce visez, tot ce doresc.

Care este valoarea prezentului în spațiul conștient?

Secunda se naște ca urmare a manifestării intenției. Pentru ca o secundă să se nască e necesar ca acea conștiință să intenționeze ceva și acolo se naște timpul în care acel lucru se poate petrece. Intenția mea de a scrie această carte a născut intervalul în care ea să se nască. Intenția mea pentru următoarea propoziție, pe baza întrebărilor tale, determină secunde următoare și conținutul lor. Genul de om care conștientizează prezența și spațiul său personal este un creator de secunde. Acest model nu este nemăiîntâlnit. Dacă ne uităm la felul în care e construit fagurele și felul în care albinele depun ouăle, apoi stochează nutrienții necesari creșterii noii albine și apoi căpăcesc acel mic hexagon din fagure, acea celulă denotă înțelegerea și la nivelul altor specii, a perenității, a parcurgerii timpului. Ai o intenție, construiești structura. Dorești ca viața să continue, pui acolo oul. Dorești să se hrănească, pui și mierea. Dorești să fie protejată, pui și capacul. Aceasta este geneza unei secunde și nu e cu nimic diferită de la om. Intenționez, creez realitatea, stochez energia și prin integritate o fac să se întâmple. Rețeta

unui fagure uman. Intenția precedă secunda. Această realizare este fenomenală pentru că la oamenii care nu au primit-o încă, la oamenii la care secunda este mai întâi și apoi intenția, se poate vedea lipsa timpului, *burnout-ul*. La acești oameni se poate observa reactivitatea: *Aș fi vrut să..., dar nu am avut timp. Mi-aș fi dorit să..., dar nu am avut când.*

Acest nivel prezentat în acest volum permite înțelegerea genezei timpului pe baza intențiilor umane. Așadar, atunci când îți construiești fagurele, tu poți construi din propria ta intenție timpul necesar îndeplinirii fizice a obiectivului respectiv. Reactivitatea dispare pentru totdeauna. Nu mai poți fi luat prin surprindere. Când ceva apare în realitatea ta, este evident că ai creat intenția ca acel lucru să vină, așa că îl primești cu brațele deschise, îl accepți, pentru că ușa era deschisă și ți-ai dorit acel lucru. Dispar surprizele, cel puțin în forma lor non-generativă, în forma lor care sperie, și apar surprize care sunt întâmpinate de o gazdă primitoare: *Accept ce intră în lumea mea pentru că am creat loc pentru asta.*

Creează intenții pentru corpul tău pe durata existenței aici pe Pământ. Creează intenții chiar la nivel și mai profund, pentru fiecare din domeniile vieții tale: pentru cât de robust vrei să fie corpul tău, cât de rezistent, pentru felul în care vrei să-ți gestionezi finanțele sau rapoartele sociale, pentru felul în care vrei să-ți gestionezi actele de iubire sau de creație, poate chiar pentru felul în care dorești să influențezi viitorul fiind prezent în el, dincolo de corpul tău.

Aceste cărți sunt construite în acest fel: dincolo de prezența mea fizică, ele vor influența alegerile și înțelegerea umană, în viitorul care urmează. Este felul în care călătoresc prin timp. Călătoresc mai întâi prin oameni. Descărcându-mi conștiința în oamenii din jurul meu, îmi permite să călătoresc cu toți odată pentru totdeauna. Nu există nici singurătate și nici finalitate, ci mă transform în reguli de viață, în coduri de familie, în feluri de a înțelege, în modalități și instrumente de creativitate, de construire de realități și sunt prezent în absolut fiecare om ce citește acest conținut și primește această formă de evoluție.

Energia concentrată fără distrageri

La începutul evoluției sale, în trecerea de la a se confunda cu propriul corp către a înțelege că suntem spiritul în care corpul își face apariția, omul trece prin perioade de volatilitate. Câteodată crede că-i corp, câteodată crede că este spațiu și spirit. Nu a descoperit încă consistența cauzalității. Spiritul meu se manifestă în plan fizic prin deținerea unui corp folosit pe post de baterie. Iar în această volatilitate, în această pendulare între cele două forme de existențe, între planul fizic și planul spiritual, omul experimentează reactivitate. Iubesc puterea pe care o am atunci când sunt cauzal și fac lucrurile să se întâmple. Când mă confund cu corpul meu, încep să mă confund cu ceea ce mi se întâmplă. Este practic o joacă între două diateze: *am*

făcut să se întâmple și mi s-a întâmplat. Reactivitatea, această distragere de la natura spirituală, apare sub forma unui atașament, a unei frustrări sau enervări, în momentul în care lucrurile nu merg cum vreau eu, ci cum se vrea din exteriorul meu. Pierzându-mă de pe drumul intenției, chiar și pentru câteva secunde sau zile, eu pot observa beneficiul vitalității.

În momentul în care un om se identifică cu energia care este, cu vitalitatea pe care o conține, acel om este impenetrabil. În momentele și prilejurile de uitare, asociate cu momente de devitalizare, omul se confundă cu corpul său și trăiește viața într-o formă neputincioasă: *sunt mic, nu pot, am multe lucruri în care trebuie să fiu, multe lucruri pe care doar eu le pot face.* Prin înțelegerea acestui volum, omul devine statornic în a se identifica cu spiritul, cu spațiul în care corpul se naște și reactivitatea dispare, pentru că fiecare secundă este creată intenționat în avans, cu zile, ani sau poate chiar vieți înainte. Și atunci, momentul în care intenția mea este încununată în plan fizic cu îndeplinirea ei, cu realitatea, e un prilej de celebrare: *mă bucur că acest moment a avut prilejul să se nască și fizic, pentru că de multă vreme l-am visat și am lucrat către crearea lui.* Noi nu am ajuns aici din întâmplare. Și mă refer chiar acum, în această carte, în această întâlnire. Este planificată. Au fost implicate toate părțile necesare ca acest consens să se întâmple. Însuși, proiectul Spiritonomics s-a născut în urmă cu 10 ani, pornind de la o structură jucăușă și totuși inocentă, în felul în care o vedeam la acel moment,

numită *Starlight*. Acest proiect avea ca intenție să transmită feluri de a fi oamenilor din jur prin obiecte de iluminat. Mi-a luat ceva timp să realizez că eu sunt obiectul de iluminat, că nu e vorba de faruri sau becuri stradale care să proiecteze pe trotuar lumină, ci oamenii proiectează lumină. E treaba mea să creez lumina. Lumina este vitalitatea. Cu cât un om proiectează mai multă energie în aura sa, cu atât el devine mai luminos. Iar ceea ce luminează sunt felurile de a fi pe care le conține.

Văzusem *Starlight* corect, însă credeam că aparține lumii fizice. Mi-a luat un deceniu și persoanele potrivite în drumul meu pentru a da naștere unei traseu ce instalează obiecte de iluminat în oameni. Și asta este Spiritonomics.

Ce modalitate ar mai fi pentru a ne putea conserva energia?

Conservarea energiei vine în primul rând din faptul că suntem fideli realității existente din jurul nostru. Pierderile cele mai mari de energie apar în momentul în care noi considerăm că există un conflict între ceea ce am fi dorit și ceea ce se întâmplă. Și așa se naște trecutul.

Cea mai mare doză de putere apare din acceptarea realității așa cum este. În momentul în care nu o acceptăm așa cum este, practic ne dezicem de faptul că a fost treaba noastră să o creăm așa cum am visat și nu avem acces nici măcar la responsabilitate, ca să nu mai zic la conștientizarea

spațiului personal. Iar acolo ne devitalizăm, energia pe care o stocăm se scurge în acțiuni nerelevante, în identificarea cu conversațiile noastre interioare, în comportamente reactive și de multe ori chiar pasivitate.

Atunci când acceptăm realitatea așa cum este ne asumăm responsabilitatea, cât și misiunea de a transforma momentul conform intențiilor noastre și prin urmare, se închid toate fisurile prin care energia se scurge. Acțiunile noastre devin relevante și aliniate cu obiectivele și intențiile noastre. Practic, nu mai pierdem timpul, ci creăm timpul după cum vrem noi să-l trăim. Devenim eficienți. Aceasta este o metodă foarte utilă.

O altă metodă este de a ne include în contexte din ce în ce mai mari. Dacă ți-e prea sete și pârâul din care sorbi apă nu îți este suficient, du-te la un râu. Dacă râul nu mai este suficient, du-te la un fluviu. Și dacă tot nu-ți ajunge, du-te la mare și ocean. Așadar, măsura în care influențăm oamenii, determină o altă sursă de regenerare și creșterea vitalității. Cu cât influențăm mai multe vieți, cu cât aducem un nivel de organizare și putere mai mare în oamenii din jurul nostru, cu cât influențăm spre evoluție comunități tot mai apropiate de conștiința colectivă ca mărime și densitate, cu atât mai mult noi ne punem în circuitul zeciuiei. Acest lucru însemnând, conform principiului dobânzii compuse, că noi creștem fiind recompensați din creșterea pe care am cauzat-o. Creșterea celorlalți cauzează creșterea noastră.

Noi nu putem trece la nivelul următor decât dacă toți cei din jurul nostru au trecut ei înșiși la nivel următor. Și înțelegând acest principiu în acest volum, misiunea noastră devine să-i creștem pe ceilalți. Atunci când îi creștem pe ceilalți, aducem în viața lor un nivel de entropie scăzut, adică punem armonie. iubire, putere. Ei își îndeplinesc obiectivele. Prin urmare, misiunea noastră de a oferi armonie și echilibru este îndeplinită și putem să mergem la următorul nivel. Acesta este un alt principiu de refacere a energiei.

Pentru a construi crescătorii de oameni este necesar să înțelegi că misiunea ta este tocmai asta. Și atunci o faci intenționat în văzul lumii pe față. Asta este Createrra sau Programul Leadership Createrra: este o crescătorie de oameni, în care oamenii pe durata unui an, salt cu salt sunt aduși tot mai aproape de a înțelege cine sunt.

Cum creăm un ritm natural și armonios al vieții?

Un prim răspuns ar fi prin respectarea legilor Universului. La o privire mai atentă, observăm că armonia este deja prezentă în jurul nostru. Și atunci când noi știm că tot ce facem va fi echilibrat, practic misiunea noastră se înjumătățește. Pentru că nu mai sunt eu singur, ci sunt eu și Universul care echilibrează tot ce fac eu. Și atunci treaba mea devine să fac ceva și să mă bazez cu Universul va echilibra. Exemplu: mare parte din gunoiul menajer este aruncat fără a lua în calcul că animalele din jurul nostru au nevoie să se

hrănească. Înțelegând acest lucru am adăugat familiei un câine. De atunci, tot ce este de mâncare, nu mai merge la gunoi. Este echilibrat de acest câine. Se poate spune că a fost o influență minoră în circuitul gunoiului menajer. Am adăugat un câine, un suflet, pe traseu care se hrănește cu ceea ce rămâne după masă.

Totodată, într-un alt exemplu și o altă metaforă, bazându-mă că universul va echilibra, pot avea răbdare cu momentele în care sunt obosit știind că repausul, somnul, relaxarea îmi va duce și odihna. Așadar, îmi permit chiar acum să fac eforturi intense înțelegând că universul mă va echilibra și armoniza prin odihna ulterioară. Dispare frica de a mă consuma și cu ocazia asta, dispare procrastinarea și lenea. Sunt dispus la a implica orice eforturi necesare în orice fac, știind că universul, ulterior, va veni cu oboseală și mă va anunța: *ai muncit, e timpul pentru odihnă*. Această înțelegere îmi permite să-mi îndeplinesc obiectivele foarte ușor. Mare parte dintre oameni nu își îndeplinesc visurile pentru că se tem de oboseală ce apare pe traseu. Eu înțelegând echilibrul universal, mă pot obosi liniștit știind că voi fi echilibrat prin odihnă. Am dat și o denumire în calendar acestor momente și ele sunt regenerative. Le am în agenda. Se numesc repaus, pauză, regenerare, relaxare, porceală.

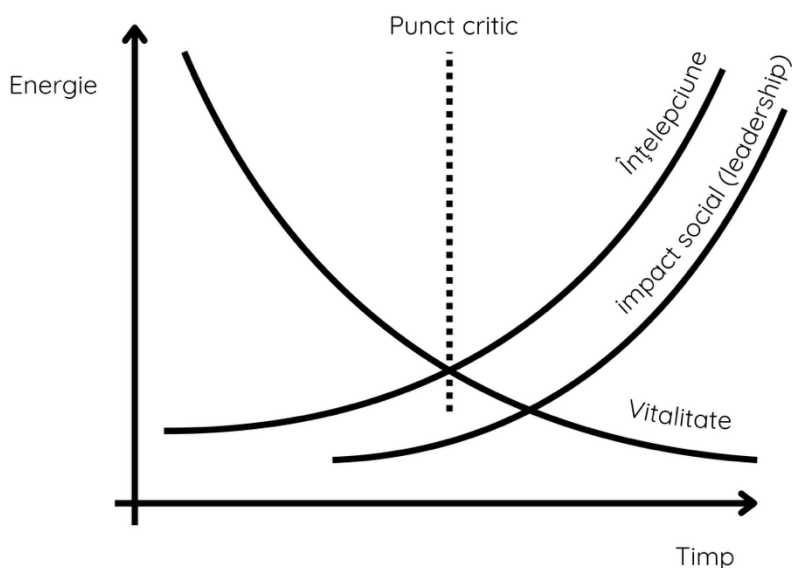
Gestionarea resurselor energetice în timp

Energia se stochează în aura umană sub formă de discipline. În momentul în care ne identificăm cu anumite ocupații pe care le avem, noi le putem aborda cu foarte mare ușurință atunci când suntem disciplinați. Mi-aduc aminte de emoția primului mers cu bicicleta, teama că voi cădea și mă voi julii. Așa era la început. Era nașterea unei discipline. Ulterior, devenind experimentat, folosesc bicicleta pentru a merge la magazin să cumpăr o pâine, ulei, ce am de cumpărat. Așadar, acea disciplină de a merge cu bicicleta, precum și alte discipline precum cea de a nota, de a dăruia oamenilor, de a construi contexte în care oamenii să crească, de a explora universul infinit al spiritualității, îmi garantează în timp, accesul la resurse energetice inepuizabile. Faptul că eu mă știu pe mine drept un om care cu ușurință cauzează contexte de integritate în care să fac să se întâmple ceea ce am zis îmi dă acces la energie în timp.

Mă pot uita cu încredere la orice lucru din viitor știind că dacă voi zice că așa se întâmplă, în baza disciplinei de integritate eu, deja și văd lucrul ăla că va fi acolo. Îi garantez existența. De ce? Că am stocate pe rafturi în cămara mea spirituală recipiente ce conțin doze imense din această energie. Sunt disciplinat în iubire, integritate, putere, încredere, loialitate, abundență, afinitate, unitate.

Disciplinele cauzează putere în timp. Atunci când un om devine conștient de acest lucru, începe să-și cultive

propria sa cămară și când intră în iarna corpului, cu mare ușurință merge în propria lui rezervă și accesează ceea ce este acolo. Un lucru în care este foarte evident este felul în care relaționează înțelepciunea cu nivelul de vitalitate. Și asta poate fi văzut în graficul de mai jos.

În contextul în care omul parcurge timpul prin corpul său, se poate observa că nivelul de vitalitate scade cu fiecare zi cu care corpul îmbătrânește. La un moment dat, curba se aplatizează, iar omul devine aproape neputincios. Cu cât se apropie de moarte, cu atât este mai lipsit de vitalitate. E natural. Bateria se golește. Un alt element care are o curbă inversă și crește cu cât ne apropiem mai mult de finalitatea

acestui corp este înțelepciunea. Ne naștem practic cu zero înțelepciune sau experiență și pe măsură ce trecem prin viață, devenim din ce în ce mai înțelepți. Există un loc în care aceste două curbe se intersectează. Este un loc în care omul devine mai mult înțelept decât putincios. În momentul acela, omul e necesar să înțeleagă că trebuie să mai adauge ceva acestui sistem pentru a putea să se bucure de o bătrânețe tihnită. Pentru a putea compensa pentru lipsa de vitalitate a propriului corp, el își folosește înțelepciunea pentru a crea influență socială. Cu alte cuvinte, se înconjoară cu oamenii pe care i-a dezvoltat, i-a susținut, a fost alături în evoluția lor și acei oameni compensează prin vitalitatea lor proprie, pentru neputința corpului din care acest om înțelept interacționează.

Cu alte cuvinte, acest om capătă puterea de a delega activitățile sale, nu își mai supra-solicită corpul și dă ocazia oamenilor din jurul său de a deveni și ei înțelepți prin procesele pe care și le asumă. Și atunci, în mod natural, când scade vitalitatea corpului în care te afli, înțelegi că e momentul să începi a educa oamenii din jurul tău să-ți fie în jur, să-ți fie prezenți, să fie acolo și să te susțină crezând în viitorul pe care îl oferi.

Există și expresia: *cum îți așterni, așa dormi* sau *să ai pe cineva să-ți dea o cană cu apă la bătrânețe*. De la acest simplu proverb se poate înțelege realitatea graficului pe care l-am prezentat. Implicându-te acum și susținând oamenii către nivelul lor următor, generezi în sufletul lor un circuit al zeciuiei prin care ei vor fi alături de tine, preluând din

procesele pe care le ai de oferit și creând o vârstă a senectuții îndestulată cu orice tip de resurse, oameni, finanțe, prestigiu, notorietate, autoritate, relevanță, respect, demnitate, loialitate.

Acel punct se numește *conștientizarea spațiului personal*. Locul în care se intersectează curba vitalității cu curba înțelepciunii reprezintă momentul în care e necesar să devii conștient că spațiul tău, grădina ta, e locul cel mai prielnic pentru a pune în sufletul oamenilor lucruri ce îi motivează să fie parte din viața ta mai târziu. Practic, muncesc acum la următoarea secundă, muncesc acum la următorul deceniu. Chiar acum depun efortul necesar, investiția e necesară pentru a ajunge să te includ în viitorul meu. Este o formă de asigurare de viață spirituală.

Claritatea și inspirația în acțiune

În momentul în care un om deține harta conform acestui salt de conștiință, el este foarte clar și poate vedea în toate direcțiile în spațiul său, felul în care lucrurile pot decurge, posibilitățile multiple în care se pot desfășura lucrurile, pe mai multe niveluri de timp și variante de viitor. Practic, el este la finalul tuturor alegerilor sale și mai mult, poate vedea unde duc lucrurile pentru fiecare dintre oamenii care aleg diferit în spațiul său.

Omul poate citi viitorul oamenilor și nu dintr-o formă de a ghici, ci dintr-o formă de responsabilitate în care acel

om, fiind în propriul lui spațiu și fiind autoritate în lumea lui, poate vedea cum vor decurge lucrurile în funcție de spațiul său. Fiind clar în legătură cu aceste lucruri, omul are ocazia de a adăuga acestui proces și ingredientul perfect al supei, și anume *inspirație*. Dacă tot este să se întâmple așa, dacă tot este să mergem acolo împreună, de ce n-am cânta pe drum? De ce n-am avea pasiune în suflet? De ce n-aș pune o doză din cine sunt în momentul respectiv în așa fel încât momentul să fie savurabil, să aducă bucurie, plăcere, să aducă încredere, să aducă iubire? Practic, omul devine interesat să fie urmat și văzut în joaca lui, așa că presară pe această potecă prin propria pădure, firimiturile strălucitoare de inspirație. El face ceea ce are de făcut, iar oameni îl urmează pe baza lucrurilor pe care le-a presărat: o carte, o faptă bună, o vorbă, un act de motivație, o interacțiune, un copil, o viață împreună. Omul devine interesat în mod direct să influențeze viața semenilor săi tocmai pentru a se ști urmat.

Așadar, fiind un om cu o hartă, fiind clar în legătură cu destinația spre care merge și adăugând bucurii secundelor sale, în mod natural acest om va fi urmat de semenii săi. Pentru că are toate trăsăturile ce permit spiritului uman să se desfășoare, să se regăsească, să se bucure de evoluție și mai mult, să trăiască unitate. Una dintre cele mai mari nevoi ale spiritului uman este să simți că progresezi, să ai bucuria de a vedea, de a sta față în față cu propria evoluție și să vezi că ai crescut în acest interval, în această perioadă, în această circumstanță.

Omul care are puterea de a-ți hrăni această nevoie, de a vedea că evoluezi, se numește *inspirațional*. Practic, în preajma lui realizezi cât de mult crești și ai crescut, iar această nevoie nu poate fi compensată de nimic altceva. În absența ei se poate spune că apare resemnarea. Resemnarea reprezintă, de fapt, gândul că orice ai face, nu se va întâmpla nimic diferit. Ei, acest om apare în spațiul tău și tu poți vedea cum, de la o secundă la alta, crești. Și de aici apare dorința de a urma.

Care sunt beneficiile rutinei echilibrate?

Beneficiile acestea includ înțelegerea timpului de refacere a corpului ca urmare a depunerii de efort. Înțelegerea faptului că Universul intervine pe acest echilibru ne dă șansa să trăim o viață cumpătată, în sensul de a fi răbdători, strategici și de a putea alege momentul potrivit.

În absența noțiunii de echilibru, oamenii tind să cadă în burnout. Se grăbesc să îndeplinească lucruri neînțelegând ciclul de regenerare a corpului uman și a energiei. Însă, un om care este conștient de propriul său spațiu personal, are ocazia de a face lucrurile prin cumpătare.

Își poate asuma proiecte pe termen lung înțelegând felul în care evoluează iubirea. Își poate asuma construcții de structuri financiare, sociale, comunitare care să evolueze în timp. Înțelege puterea zeciuiei și puterea dobânzii compuse. Înțelege că lucrurile urmează o curbă exponențială. Curba

exponențială înseamnă că la început progresul este invizibil, pentru multă vreme se stochează energie, se ajunge în faza de acumulare și ulterior, apare distribuția și explozia.

Înțelegând etapele de creștere ale unui proiect, acest om poate aștepta în răbdare, rezultatele sale cu ceilalți oameni, cu proiectele create, pentru că el vede chiar și procentajul în care acel proces este ajuns la maturitate. Poate vedea că a ajuns la 10%, 50%, 80% și urmează să explodeze. De ce are această claritate un astfel de personaj? Pentru că este creația lui și poate vedea etapa în care se află.

Dacă noi pictăm și ne uităm la un tablou care a ajuns la jumătate, putem ști cu ușurință că mai avem jumate. De ce? Că e creația noastră. Dacă punem vasele în chiuvetă și începem să le spălăm, putem ști câte au mai rămas. De ce? Că noi le-am pus. Dacă creștem un copil, putem ști că a crescut. Cum? Am fost acolo. Asta e frumusețea de a fi conștient de spațiul personal. Poți înțelege progresul tuturor proceselor ce se întâmplă în jurul tău, în jurul corpului tău și în interiorul spațiului tău.

Libertatea timpului creat în spațiul conștient

Una dintre marile bucurii al unui om conștient este capacitatea de a se bucura că fiecare proces cu care se intersectează și în care se implică îi aduce libertate. Libertatea este pur și simplu rezultatul responsabilității. În

momentul în care mă implic în ceva ce eu însumi am creat, înseamnă că aleg să fiu acolo.

Îmi doresc fiecare secundă a acestui moment. Eu l-am creat. Sunt aici pentru că vreau. Sunt implicat 100% și sunt în măsură să cauzez fiecare detaliu al acestui moment. Fiecare literă din această carte este pronunțată de mine și tine. Este un act de creație colectivă. În momentul în care un om înțelege și-și asumă drepturile și privilegiile de a crea propria lui realitate, apare bucuria libertății și timpul, trăit liber, devine pasiune, devine o viață responsabilă și conștientă.

Omul începe să experimenteze, la acest salt, dragul de a crea tot mai multe astfel de momente. Dacă m-am simțit liber îndeplinind ceea ce-mi place și intențiile mele și lucrurile pe care le vreau, atunci nu ar fi natural ca eu să pun în viitorul meu noi astfel de prilejuri? Bineînțeles. Așadar, un om care descoperă gustul libertății va fi ireversibil. Va experimenta durere în momentul în care nu-și asumă alegerile sale sau nu se implică în ele. De fiecare dată când alegem să ne implicăm în ceva ce noi înșine am creat, trăim acea bucurie a împlinirii. Împlinirea se transmite în corp prin satisfacția endorfinelor. Endorfina se transmite mai departe în postură pentru un sistem muscular relaxat și o postură dreaptă, cu o densitate normală în mușchi și o concentrație perfectă în cartilaje de magneziu, calciu și restul elementelor relevante. Practic, acest om influențează totul prin dorința sa de a trăi liber și, mai mult, aprinde în ceilalți, prin inspirație, un viitor pe care ei să-l dorească.

Practic, el creează un viitor prielnic și pentru ceilalți oameni din jurul lui

Da, devine un creator, un creator de comunități, un creator de contexte de creștere, creator de afaceri, creator de prietenii, de relații. Nu mai este genul de om care caută să aparțină și călătorește prin lume în căutarea unui loc primitor. Nu mai este necesar să se comporte corespunzător pentru a fi primit în diferite spații create de alții, ci creează cu mare ușurință contexte în care se întâmplă intențiile sale. Că e vorba de abundență, că e vorba de comunități, că e vorba de proiecte. Își așterne propria cale și este urmat de semenii săi.

Cum valorificăm potențialul interior? Ce este un potențial?

Una dintre metodele prezentate în volumul anterior, în responsabilitate era inventarul realității noastre: să ne uităm la care sunt urmările existenței noastre într-un anumit spațiu. Putem observa abundență de oameni, finanțe, oportunități, emoții.

La acest nou nivel, felul în care noi valorificăm este că pe baza responsabilității deja înțelese, nu mai facem inventarul, nu mai constatăm ce există, ci ne punem să creăm ceva care să existe și să genereze această transformare a potențialului într-un lucru real. Dacă la nivelul anterior, omul doar constata, se uita, vedea, observa și înțelegea, acum

devine direct interesat de a construi circumstanțele, oportunitățile în care acele constatări se întâmplă. Devin interesat ca oamenii să-și găsească liniștea ca resursă interioară în spațiu meu. Devin interesat ca oamenii să găsească în spațiul meu inspirație, armonie, bucurie, înțelegere, abundență. Nu mai constat, ci depun eforturi și intenții focusate pe a construi munți de resurse spirituale în spațiul meu, iar prin asta oamenii vin și știu că acolo este un loc al abundenței și au prilejul să aparțină, pe de-o parte, și, pe de-a altă parte, să îmi dea rost și să mă pună în circuitul zeciuielii. Trăiesc pentru ca oamenii să crească. Asta mă face un dealer energetic. Creez munți de energie, iar în baza principiului universal al echilibrului, munții nu stau munți multă vreme, ci e necesar să fie alocați. Când sunt alocați, înseamnă că oamenii vin și devin. Vin, asimilează energia și devin oamenii care s-au visat a fi. Iar asta îmi dă rostul și excedentul necesar pentru a merge la nivelul următor. Pentru a evolua și mai mult. Către următoarele niveluri de conștiință, către următoarele volume din Spiritonomics.

Capitolul 3. Construiește granițe care îți protejează armonia

În momentul în care înțelegem că armonia este omniprezentă în orice colț al Universului mergem și că felul în care Universul este consistent în a armoniza tot ceea ce-i în interiorul lui, putem înțelege că această trăsătură o avem și noi ca oameni. În spațiul nostru, armonizarea este un fenomen persistent, se întâmplă automat și, înțelegând că există, îl putem folosi intenționat.

În momentul în care noi ne dăm șansa să înțelegem că, dincolo de evoluția noastră, se află descoperirea, un teritoriu aspirațional și vrem să ajungem să devenim acei oameni, putem observa că se creează granițe între ceea ce suntem și ceea ce dorim să devenim. Acele granițe exercită o funcție dublă. Prima este de a ne ține consistenți la realitatea pe care dorim să o creăm. Și a doua este de a ne chema către viitorul nostru. Este important să înțelegem acele granițe, să înțelegem care sunt felurile de a fi aspiraționale pe care dorim să le obținem și asta ne trasează următoarele interacțiuni, ne trasează structura anturajelor în care ne implicăm sau calitatea limbajului pe care îl formulăm. Pe de altă parte, înțelegerea Universului nostru interior este de fapt

un inventar cu instrumentele pe care le avem la dispoziție pentru a construi ceea ce urmează.

Disponem de tot ce suntem acum pentru a construi tot ce vrem să devenim mâine. Înțelegând în această ecuație armonioasă traseul devenirii noastre, devine evident următorul lucru: ce avem la dispoziție este tot ce suntem acum și folosim aceste instrumente către tot ce vrem să devenim. Despre asta este acest capitol. Despre a utiliza nivelul de evoluție de acum și cine suntem deja către devenirile noastre ulterioare. Această realizare este foarte importantă pentru că cea mai mare parte dintre oameni nu este conștientă de ceea ce conțin trăsăturile, abilitățile, felurile de a fi pe care ei le pot distribui în spațiul lor. Însă, atunci când devii conștient de cine ești ca om, poți cu mare ușurință să scoți din interiorul tău ceea ce știi că ești și conștii și este vizibil în comportamente, în limbaj, dar mai mult, devii conștient de granițele până la care poți construi, urmând ca de acolo să devii. Practic, omul capătă sens, direcție și răbdare prin această realizare.

Cum definim granițele fizice și energetice?

Lungul proces de observare al influenței noastre în spațiul înconjurător denumit *responsabilitate*, ne permite să facem un inventar al distanței până la care putem să ne implicăm în lucruri. Și este vorba atât de distanță fizică în kilometri sau metri, cât și distanță în timp: *cât de mult timp e*

necesar să practicăm o disciplină pentru a ajunge la nivelul de performanță respectiv, cât și granițe energetice: cât de mult timp putem să susținem o persoană cu o anumită doză de energie continuând să fim funcționali.

Pentru a explica acest ultim parametru care este mai rar întâlnit ne putem uita la indicatorul din bordul mașinilor care spune: *dacă continui să mergi în acest fel, în această manieră de a conduce, distanța estimată pe care o poți parcurge este 500 de kilometri.* La fel și la nivel energetic: *Dacă tu trăiești viața în acest stil, cu acest tip de feluri de a fi, iată cât poți duce.* Înțelegând aceste granițe noi începem să avem estimări în legătură cu puterile noastre.

Începem să devenim estimativi. Devenim clari în legătură cu cantitatea de efort pe care o putem implica în susținerea oamenilor din jurul nostru. Un astfel de parametru este *costul de extracție*. În momentul în care dorim să susținem o persoană în devenirea sa, în evoluția sa este necesar să înțelegem dacă energia de care dispunem este suficientă pentru a-l susține și pentru a-l întoarce înapoi acasă. Este ca o excursie. În momentul în care mergi într-o excursie, te uiți în portofel și te întrebi: *am bani pentru a mă duce și a mă întoarce? Iar dacă nu am, este oare o excursie doar dus ceea ce-mi doresc?* Și atunci devenim fie rezervați, nu mai inițiem acea acțiune, fie devenim strategici: *mai am nevoie să mai strâng energie pentru a putea îndeplini acel proiect.* Un om care capătă o astfel de luciditate devine foarte clar și foarte intențional în legătură cu proiectele sale.

Se implică doar în acele lucruri care îi permit integritate. Cea mai mare parte a momentelor de lipsă de integritate din viața oamenilor este că n-au făcut această estimare a costului de extracție. Și mulți zic: *Nu m-am gândit că e necesar să mă și întorc. Nu m-am gândit că o să obosesc atât de devreme.*

Văd oameni care pleacă pe trasee pe munte, mă întâlnesc deseori cu ei și îi găsesc istoviți la jumătatea drumului, fără resurse de a se întoarce. De ce? N-au calculat costul de extracție. Au calculat doar cucerirea vârfului, nu și întoarcerea în integritate fizică și psihică la bază, la cabană. Oamenii care își dau cuvântul și nu-l pot susține au acționat în baza determinării, nu în baza conștientizării spațiului personal. Oamenii doar determinați își cauzează costul de a ajunge acolo, însă nu și întoarcerea.

Și ce se întâmplă în momentul în care nu-ți calculezi și întoarcerea? Peste ce fel de provocări dai?

Se poate întâmpla orice între devitalizare și moartea corpului. Exemplu: în urmă cu ceva vreme am făcut cu un prieten drag traseul cabana Bâlea, până la vârful Negoiu. Și ne-am calculat costurile de extracție, înțelegând că vom obosi fizic, progresiv pe acest traseu și că este necesar să ținem cont de ora la care se întunecă afară, de temperatura de după apus, de cantitățile de resurse și de starea vremii. Am luat în calcul toate aceste lucruri chiar la plecare, luând o cantitate puțin mai mare de mâncare, luând încă două, trei

rânduri de haine în rucsac și mergând mult mai încet la plecare pentru a păstra energia. Bineînțeles că predictibilul s-a întâmplat. Am ajuns cu resursele potrivite, am fost ok când s-a lăsat noaptea, pentru că ne-am îmbrăcat cu hainele pe care le aveam în rucsac și am consumat resursele pe care le pregătisem. Pe drum însă ne-am întâlnit cu foarte mulți turiști care au luat în calcul doar cucerirea vârfului și care au fost complet surprinși când s-a lăsat noaptea, când temperatura a scăzut cu 10 grade în două ore, când ploaia a început și când rucsacul s-a golit de mâncare. Erau complet surprinși pentru că au calculat doar în baza determinării: *sunt determinat să ajung acolo*. Însă nu au calculat și în baza conștientizării și a prezenței.

În momentul în care un om devine conștient, el poate să ia în calcul efortul necesar pentru a mișca mase de oameni. Mai mult, acel om este conștient de dimensiunea grupurilor pe care le poate inspira, de nivelul de conștiință la care îi poate duce, de impactul acelui tip de efort asupra propriului corp și spirit. Acel om poate prezice ceea ce se întâmplă în viața sa și mai mult, poate să programeze timpul de regenerare în acord cu efortul depus. Cu alte cuvinte, *burnout*-ul este foarte bine gestionat, odihnindu-te înainte de a apărea efecte ireversibile asupra corpului, cum ar fi îmbolnăvire, asupra psihicului, cum ar fi surmenaj sau depresie, sau asupra spiritului, cum ar fi acea stare de stagnare și lipsă de progres.

Cât de important este respectul profund pentru spațiul personal?

În momentul în care îți respecti spațiul personal, începi să devii foarte interesat de ceea ce se întâmplă acolo, de o inventariere frecventă și mai mult, de o gestionare respectoasă a resurselor ce se află în spațiul tău. Cu alte cuvinte, dispare ignoranța și pasivitatea. Devii foarte interesat de calitatea oamenilor pe care îi primești în casă, în viață, în corp. Devii extraordinar de disciplinat în legătură cu calitatea timpului tău, inclusiv calibrul oamenilor cu care petreci acel timp. Pentru că toate aceste detalii nu mai sunt despre ceilalți, ci sunt despre calitatea supei tale. În momentul în care aceste lucruri sunt tratate cu absență sau poate chiar cu ignoranță, supa n-are cum să iasă gustoasă. Doar un bucătar priceput adaugă ingredientele potrivite, înțelegând că acea operă de artă culinară îl reprezintă.

Atunci când tratăm cu respect detaliile din spațiul nostru, noi devenim capabili de a amplifica conectarea la simțurile noastre spirituale. Înțelegem că cineva care întârzie la o întâlnire cu noi sau nu este integru sau serios, nu este despre acea persoană, ci este despre faptul că spațiul nostru a oferit permisiunea de întârziere, permisiunea la minciună, permisiunea la lipsă de consecvență sau consistență. Așadar, devine despre mine. Am creat un loc prielnic să se întâmple acel tip de situație. La fel funcționează și în direcția creșterii. Devin conștient de faptul că oricine intră în spațiul meu,

urmează să evolueze și să crească. Știind acest lucru, sunt selectiv, păsător totodată, și cu o mare doză de compasiune și empatie față de oamenii care intră, știindu-mi efectele asupra oamenilor. Prin urmare, le dau cu porția. Sau mai mult, dacă există persoane cu un potențial ieșit din comun, pot accepta să îmi dedic o bucată din viață, o mare parte din viața acestui corp spre a sta în preajma lor, a crea proiecte, acțiuni, circumstanțe care să se întindă pe perioade nedeterminate. Acest lucru nu-i valabil numai cu oameni, e valabil și cu disciplinele. Exemplu: înțelegând impactul pe care îl are alergatul în viața mea și felul în care disciplina de a alerga impactează robustețea, suplețea și anduranța acestui corp în care trăiesc, alergatul nu mai este obiectivul acestui an, ci este obiectivul acestei vieți, se transformă într-o disciplină pentru totdeauna. La fel cum există și prietenii pentru totdeauna, iubiri pentru totdeauna. Nu mai este de azi și vedem noi până când. Nu mai este de azi și până când îmi îndeplinesc ținta, ci este de azi încolo.

Această abilitate de a înțelege impactul pe termen lung produce respect pentru ziua următoare. Exemplu: promisiunea mea de a alerga un semi-maraton pe data din 1 ianuarie 2025² îmi dă oportunitatea ca Revelionul să-l petrec cu respect pentru corpul și spațiul meu, știind că a doua zi dimineată, pe 1 ianuarie eu voi alerga cu corpul meu acei kilometri. Probabil că va fi un Revelion responsabil, cu pă sare și cumpătare în ceea ce privește consumul de mâncare sau

² Această carte a fost înregistrată în vara lui 2024.

alcool și-mi va da ocazia să mă țin de cuvânt în ziua următoare. Asta înseamnă respect.

Respectul apare azi datorită viitorului pe care l-am creat pentru mâine. Dacă planul meu mâine este să fiu pe scenă în fața a 350 de oameni, atunci e necesar să fiu respectos cu dieta, emoțiile, sentimentele și trăirile corpului meu și spiritului meu pe durata orelor anterioare. Aleg să fiu înconjurat de oameni care îmi permit o stare de putere și devin respectos și selectiv cu locurile, persoanele și eforturile în care mă implic. Deci, respectul pentru propriul spațiu este asemănător cu respectul pentru propriul corp. Îmi respect spațiul, la fel cum îmi respect corpul. Mănânc hrană de calitate. Aduc în spațiul meu oameni de calitate. Mă îmbrac în haine frumoase. Mă îmbrac în intenții frumoase. Îmi place să am un corp rezistent și fit. Am un spațiu robust, coerent și intențional.

Iată cum această trecere de la a te vedea drept corpul tău și a te respecta la a te vedea drept spațiul tău și a te respecta devine doar o formă de tranzitivitate. Așa cum respect corpul, la fel și spațiul îl respect. Devine o formă de iubire de sine.

Cum reușim să ne protejăm spațiul de influențele externe?

Singura formă de invincibilitate pe care o cunosc este să fii creator de intenții. Singura formă în care poți fi sustras

din propria agenda este atunci când nu selectezi timpul necesar în a avea propriile intenții și propriile contexte. Un om cu intenții și contexte nu poate fi deturnat. Poate corpul unui om poate fi înlănțuit, însă nimeni nu poate opri un om din a intenționa. Nimeni nu are acces la acel departament.

Nimeni, orice ar face, nu are cum să mă limiteze la ceea ce intenționez. Înțelegând acest lucru, omul poate crea în avans intenții prin care își ia și propriul său corp în calcul. Îl ia sub aripa sa, a corpului sau al altora. Și asta înseamnă a ne proteja de influențele externe, de a fi permanent într-un context în care avem intenții. Având intenții, facem ca acel spațiu să fie al nostru. Fiind al nostru, ceea ce se întâmplă acolo respectă regulile din conștiința noastră. Eu am o afinitate pentru a crea contexte de putere, care reprezintă propriile mele reguli oriunde mă duc. De ce m-aș duce într-un loc în care n-am putere? Creez puterea și apoi apar. Așadar, fiecare circumstanță pe care o creez este rezultatul clarității, intenționalității și a contextului pe care îl doresc. Mă întreabă oamenii deseori: Cum de am atâta putere în programele mele? Și le răspund: *din cauza ultimului cuvânt: mele, eu sunt creatorul acelor lucruri.*

Oamenii sunt invincibili atunci când descoperă creatorul ce locuiește în interiorul corpului. Iar asta le dă capacitatea de a deveni, pe de-o parte disciplinați, în a crea, pe de altă parte, virali în felul în care interacționează cu ceilalți oameni, ca să nu mai spun inspiraționali. Această superputere permite oamenilor să protejeze propriul lor

spațiu încă dinainte de apariția amenințării. Dacă eu nu doresc în spațiul meu manipulatori, reglez acest lucru prin pârghia naivității: eu sunt mai puțin naiv și asta înseamnă mai puțin manipulatori în spațiul meu. Dacă eu nu doresc în lumea mea oameni dominatori, reglez această influență externă din spațiul meu prin respect de sine.

Iată cum deodată lumea devine un echilibru de pârghii foarte intențional. Tot ce devin eu are ca sursă cine sunt. La fel funcționează și pe banda energiilor și a vibrațiilor înalte: dacă vreau în spațiul meu să intre oameni abundenți, creez contexte în care am valoare de oferit, devin un creator de valoare. Dacă doresc iubire, ofer acceptare: accept tot ce este în legătură cu un om. Dacă doresc unitate, voi pune contribuție sau apartenență pe masă. Viața devine ușoară, devine jucăușă și naturală, devine un dans.

Asta pentru că știi ce să faci?

Asta pentru că sunt ce fac.

Spune-mi despre granițe echilibrate pentru minte și suflet

Echilibrul apare în momentul în care două medii diferite se întâlnesc și coexistă. De exemplu: masa de la care noi vorbim acum stă în echilibru pe sol datorită rezistenței podelei. Dacă podeaua ar fi construită din unt, probabil că

masa s-ar scufunda. Dacă ar fi apă, la fel. Motivul pentru care două corpuri stau aproape unul de altul este că pielea le ține la distanță. Ele nu se pot întrepătrunde. Asta înseamnă că acele două corpuri au propria lor identitate, iar echilibrul apare în momentul în care ele nu mai pot avansa nici măcar un milimetru fără a se răni. La fel este și în lumea mentală și spirituală. Pentru a gestiona armonios și echilibrat aceste lucruri apar granițe. Lumea minții, a corpului, are drept granițe credințele. De exemplu: credința că sunt perfecționist îmi permite să merg prin lume înțelegând ce înseamnă impecabilitatea, dorind să îmbunătățesc lucrurile întruna. Știu exact care este granița dintre e bine așa sau mai trebuie să lucrez. Și asta este credința: *sunt un perfecționist*. Credința că sunt naiv îmi permite să descopăr limita bunului simț în relația dintre doi oameni. De unde și până unde e corect și de unde și până unde începe manipularea sau profitarea. Credința că mă calcă mașina îmi permite să am grijă de corp pe durata trecerii străzii, sporind atenția și percepția.

Credințele sunt necesare pentru a proteja corpul în lumea fizică. *De ce oare am umple psihicul uman cu atâtea credințe?* Cea mai mare parte din timp și prin prisma cunoașterii actuale, oamenii tratează credințele ca și cum ele ar trebui să dispară. Întrebarea este: *cine le-a setat? Cine a pus acolo acele credințe și de ce, dacă ele sunt menite să protejeze corpul? Să-l țină în zona de confort? Să-i perpetueze viața? Să-i economisească energia? Și să-i sporească nivelul de relaxare?* Oare nu este proprietarul

acelui corp, un om înțelept care dorește să trăiască mai mult? Oare nu se poate vedea în spatele celui corp cu credințe un spirit iubitor ce are grijă de propriul său spațiu, prin respect? Credința că sunt leneș nu este oare implementată în creier de un spirit care dorește regenerare și relaxare? Dacă nu am avea credința că suntem leneși, nu am putea să ne odihnim după ce facem un efort. Nu am putea să ne refacem. Ne-am omorî. Ne-am pune în *burnout*.

La fel cum există aceste granițe în interiorul psihicului uman, există și la nivel de spiritualitate. La nivel de spiritualitate, o graniță reprezintă *devenirea*. Știind că noi putem transfera în oamenii din jurul nostru doar acele feluri de a fi pe care le conținem, granița spirituală este dată de absența unui fel de a fi. *Cum aș putea eu să-ți dau ție inspirație dacă nu o conțin? Cum aș putea să aduc loialitate dacă nu o conțin? Cum aș putea să pun în lume iubire?* Nu e necesar să o devin mai întâi? Acea graniță ne permite să stăm în intenții de devenire, intenții clare către felurile de a fi pe care dorim să le achiziționăm. Așa cum am menționat într-unul dintre paragrafele anterioare, felurile de a fi aspiraționale ne dau puterea de a stoca energia necesară pentru a face acel salt în noul nivel de conștiință. Acel salt se face peste o prăpastie. Acea prăpastie este o prăpastie a cunoașterii și a devenirii. Este între ceea ce suntem și ceea ce vrem să devenim. Și între cele două este un *gap* (spațiu). Acea crevasă, acea prăpastie, acel nivel de creștere se depășește stocând cantități suficient de înalte, de mari, de energie,

pentru a sări peste prăpastie. În momentul în care sărim peste prăpastie, ele se închid în urma noastră și devin zone de confort. Prima dată când sărim de la o înălțime mare, avem gândul că ne vom răni. Dar ulterior, vedem că nu a fost atât de greu, devine zona de confort: *mă mai duc o dată și încă o dată*. Ulterior, vreau înălțime și mai mare pentru a putea să fiu interesat sau curios măcar. Fiecare prăpastie peste care sărim, va fi asimilată instantaneu în zona de confort. Și de asta e important să ne știm și să vedem granițele noastre spirituale. Să știm: *dețin felul de a fi integritate și următorul pe care îl doresc este creativitate*. Ce ar fi dacă tot am observat că ajung la timp la întâlniri și dacă tot am observat că mă țin de cuvânt în legătură cu cărțile pe care le scriu, oare cum ar fi să creez intenționat, știind că sunt integru, o listă de obiective și mai curajoase ca niciodată? Eu sunt un om de cuvânt.

Oare îmi permit să pun lucruri ridicole pe lista mea de obiective de anul ăsta? Având în vedere că eu mă țin de cuvânt, oare pot să scriu acolo ceva incredibil știind că sunt acel om de cuvânt? Răspunsul este DA. Deci granițele spirituale reprezintă momente de asumare ale unor salturi nerezonabile: *dacă tot știu că fac, oare ce aș putea promite?*

Acceptarea conștientă a ceea ce susține creșterea

Dacă la determinare și perseverență observam la orizont obiective pe care dorim să le îndeplinim și ne asumam

energia și efortul de a merge până acolo, în momentul în care noi devenim conștienți de spațiul personal începem să acceptăm în mod conștient tot ceea ce presupune creșterea. Nu mai devenim rezistenți, nu mai evităm și nu ne mai opunem devenirii noastre, ci înțelegem că în spațiul meu, cu aceste reguli, tot ce vine către mine mă împlinește. Și atunci, viața noastră este condusă de o filozofie diferită. Mai mult din zona: *primesc și accept tot ce mi se întâmplă*, decât din zona: *sper să nu mi se întâmple ceva ce mă depășește*. În momentul în care începi să iubești ceea ce este chiar acum în viața ta și ai disciplina de a face asta, o poți aplica cu mare ușurință la tot ce urmează. *Iubesc tot ce mi se întâmplă* face ca spațiul tău să fie deschis oportunităților de creștere, iar acest lucru se realizează fără de rezistență, fără de procrastinare. Ci ești acolo, în casa ta, primind întruna tot ce vine și asta dintr-o încredere imensă în univers și mai mult, dintr-o putere și o acceptare extraordinară a omului care ești. Având în vedere cine sunt, lucruri de genul *extraordinar* mă așteaptă la ușă, când plec în lume.

Cum vezi vorba aceea din popor: Dumnezeu nu îți dă mai mult decât poți duce?

Realitatea nu permite crearea unor circumstanțe care să fie incompatibile cu tine. Dacă este spațiul tău înseamnă că a fost creat de tine. Și fiind creat de tine, cu siguranță ai făcut acest lucru în dorința de a asimila excedent pentru a

crește la nivel următor. Așa cum fiecare din felurile de a fi anterioare, descrise în volumele anterioare, prin capitalizare se transformă în evoluție, la fel și omul care devine conștient de spațiul personal într-un mod continuu, transformat în disciplină, are acces la următorul fel de a fi: optimismul. Devii optimist știind că în spațiul tău, în mod normal, lucrurile care vin către tine sunt fenomenale. Stai la poarta spațiului și aștepți cu bucurie orice ar veni. Știind harta, știind cine ești și având puterea de a primi cu brațele deschise orice realitatea îți oferă, stai cu optimism și cu bucurie la ușa spațiului tău. Asta îți permite să trăiești o viață, nu să o supraviețuiești.

Stabilirea regulilor proprii în spațiul tău. Poate cineva încălca regulile din spațiul tău, fiind ale tale?

Regulile pot avea diferite niveluri de aplicabilitate. Fiecare nivel are prețul său. Dacă eu am creat regula că în spațiul meu se ajunge la timp înseamnă că oamenii care ajung acolo, mă vor găsi sau nu, în funcție de cum ajung la timp sau nu. Felul în care promovez această regulă a integrității în spațiul meu este prin programarea de procese următoare pe durata zilei. Dacă o persoană întârzie în spațiul meu, n-a venit la ora 12 fix când am programat, ci la 12.30, el va avea doar ce i-a rămas din timpul programat, pentru că la 13.00 eu am o altă întâlnire programată în mod autentic în calendar. Oare cine a stabilit aceste reguli? Eu: este ok să întârzii la întâlnirea cu mine, însă asta îți scade ție timpul pe

care îl petreci cu mine. Pentru că eu la ora 13:00, voi fi într-o întâlnire cu altcineva și sunt responsabil, direct și sunt prezent la această responsabilitate, fiind conștient de spațiul meu, că nu voi întârzia la următoarea întâlnire ca urmare a faptului că tu ai întârziat la întâlnirea cu mine. Deci gestionarea timpului despre care vorbeam mai înainte, pusă laolaltă cu aceste reguli, îmi generează un spațiu consistent. Acest lucru e valabil nu doar în preajma timpului, ci și în preajma energiei, având reguli raportate la energie, de genul: în spațiul meu, nu există victimizare. Pentru că atunci când apare, eu o punctez. Victimizarea pentru mine este o formă de facturare venită din exterior, către mine, a neputințelor altcuiva. Și atunci este treaba mea să menționez că în lumea mea lucrurile funcționează prin a fi generativ, prin a-ți asuma cu putere ceea ce vrei să creezi. În lumea mea, victimizarea, bârfa nu funcționează. Când trec prin locuri, oamenii se opresc instantaneu din a bârfi. Fără a mă cunoaște, fără a-i anunța că vin și fără să trebuiască să opresc procesul eu în mod fizic, să mă duc să spun: *opriți-vă*. Pur și simplu, nu sunt omul bârfei. Este o regulă a spațiului meu.

În spațiul meu, lumea crește. Lumea se inspiră, se motivează, creează, construiește, scrie cărți, construiește afaceri. Normal că e treaba mea să creez aceste lucruri. Și cum le creez? Având felurile de a fi respective. Faptul că nu bârfesc de față cu tine nu arată respect față de tine, ci față de mine, pentru că la fel sunt și când sunt singur. Când sunt singur, nu bârfesc. Nu am ocupația asta nici în anturaj și nici

în singurătate. De ce? Sunt foarte focusat pe propriile intenții. De ce mi-aș pune intenția asta dumnezeiască, infinită, de asemenea putere pe activități atât de mici când pot să-mi pun intenția pe lucrurile mari pe care doresc să le trăiesc în viața mea? Dacă intenția transformă realitatea, așa cum am stabilit, cu lucrurile pe care o focusăm, de ce m-aș focusa pe lucruri de mică valoare? Nu-i normal să mă focusez pe lucruri de valoare înaltă, pe a crea, pe a construi, pe a unifica? Îmi antrenez intenția să fie prezentă doar pe obiectivele pe care le vreau în viața mea. Nu mă focusez pe altceva. Nu-i natural.

Puterea afirmației *DA* pentru alegeri constructive

O foarte mare parte dintre oamenii care se confundă cu propriul lor corp au nevoie câteodată să fie în dubii sau în negație pentru a putea să gestioneze realitatea înconjurătoare: *oare ce să fac? oare ce să zic?* Neștiind cum să reacționeze, ei zic nu. Imaginează-ți că în momentul în care noi devenim conștienți de natura spațiului nostru și îl respectăm, îl iubim și îl cultivăm cu energii înalte, știindu-ne că avem această disciplină, noi putem spune *DA* la orice. Avem capacitatea de a spune *DA* lucrurilor care au intrat în realitatea noastră. Spun *DA* acestei mese, paharelor de apă, telefoanelor, microfoanelor și materialelor pe care le folosim pentru a crea cartea. Spun *DA* acestor lucruri. De ce? Eu le-am creat, mă susțin, le-am chemat, sunt aici. Este o formă de respect de sine să spui *DA* lucrurilor care au intrat în viața ta.

Pentru că au intrat. Dacă tot au intrat, nu înseamnă că sunt ale tale? Dacă tot sunt în viața mea, nu înseamnă că le-am permis? Și dacă le-am permis, are vreun rost să mă pedepsesc pentru asta? Să fiu în confuzie sau rezistență? Bineînțeles că nu.

Așadar, cuvântul meu preferat pentru cei care intră în viața mea este un *DA* instantaneu. Acesta este semnul unui om responsabil. Pe de-o parte, acceptă inventarul fiecărui moment, iar pe de altă parte, este un om care conștientizează spațiul personal și înțelege că tot ce intră este spre binele său și spre evoluție. Eu zic *DA* cu mare plăcere lucrurilor care ajung în viața mea. Pentru că dacă au ajuns, le-am creat. Dacă le-am creat, le-am dorit. Dacă le-am dorit, înseamnă că aceea este prăpastia peste care eu e necesar să sar pentru a-mi crește zona de confort, pentru a evolua și pentru a crește ca om. Iubesc să zic *DA*. Asta nu înseamnă că nu știu să zic și *NU*. Este un echilibru.

Practici eficiente pentru consolidarea granițelor

Dacă în mod generic, cuvântul *graniță* arată existența unei separări, în această carte, contextul granițelor vine din a crea respect și libertate. Este necesar să definesc cât de mult insist în viața ta ca tu să fii alături de mine în proiectul ăsta³. Este necesar să stabilesc o limită până la care merg și la care

³ Procesul de scriere a acestei cărți se bazează pe o conversație între autorul cărții și persoana care are rol de centrare.

mă opresc și dincolo de care, ți-aș afecta libertatea dacă aș împinge. Înțelegând că dincolo de libertatea celuilalt, ceea ce apare în oameni este dominare, am ocazia de a selecta cât de tare și cât de adânc să merg în universul unei persoane. Merg până la limita la care îi afectează libertatea. Și acolo e granița: de aici până aici se întâmplă spațiul meu, iar de aici, încolo este treaba ta să alegi. Eu pot adresa invitație la acele granițe. Mă uit peste gard și îmi invit vecinii la joacă: *hai alături de mine, îți propun asta. ce zici? îți dorești?* Faptul că acei oameni sunt acolo este în mod clar indicator al dorinței lor de a fi parte din ceea ce li se oferă. Însă ceea ce știm deja de la responsabilitate este că atunci când omul n-are ocazia să selecteze pe baza propriului discernământ să fie parte din ceva se naște dominarea, supunerea, lipsa de asumare, *burnout*-ul, poate chiar conflictul.

Așadar, eu vin către oameni cu mare putere până la gard și de acolo doar îi invit. Las întotdeauna omului ocazia să aleagă. Pentru că dacă spațiul meu ar fi un spațiu de dominare în care nu sunt prezente oportunități și mai mult, oamenii se văd siliți să aleagă, în acel spațiu eu cultiv, de fapt, dictatura.

Un lucru foarte esențial și puternic în acest capitol este exemplul în comportamentul dintre femei și bărbați. Dacă vrei să faci un lucru extraordinar, îngăduie unei femei să se lase așteptată. Îngăduie unei femei luxul de a se lăsa așteptată și făcând acest lucru, ai creat ceva extraordinar. Pentru că dacă tu creezi un spațiu în care ea e nevoie să se

grăbească, dispare starea de extraordinar, apare starea de rezonabil. Această permisivitate de a lăsa grade de libertate, dă voie acelei femei să se manifeste așa cum simte. Iubesc să fac asta, să îngădui oamenilor să se lase așteptați. Feminitatea se poate naște doar într-un astfel de spațiu. Într-un spațiu de grabă, de fugă, într-un spațiu de pierdere, presiune, acea femeie nu poate fi ea însăși.

Îmi doresc ca oamenii să creeze contexte în care oamenii se pot întâmpla în voia lor. Pentru că spațiul în care oamenii nu se întâmplă în voia lor, în care libertatea nu este onorată, este de fapt un criteriu de selecție a unor oameni mici. Dacă eu relaționez cu oamenii și regulile mele sunt că trebuie să fie ca mine, altfel nu, nu am stabilit oare că vor intra în spațiul meu doar oameni supuși? Dacă eu am stabilit regula spațiului meu că e necesar să fiu cel mai deștept în acea cameră, oare nu mă înconjur de proști? Dacă eu stabilesc că eu e necesar să fiu cel mai bogat, oare nu mă înconjur de săraci? Deci iată, că a stabili reguli în spațiul tău presupune a-ți păsa de tine. Vreau să fiu înconjurat de oameni de la care am ce învăța. Vreau să fiu în preajma oamenilor care îmi pot aduce evoluție, să mă uit către ei cu: *Vreau și eu așa ceva*. Vreau să mă înconjur de oameni care să îmi permită abundența. Să mă uit la oameni și să observ: *Cum face acest om de a atins acest nivel? Cum a ajuns de la 10 angajați la 50? Cum a ajuns de la 100 de mii la un milion?*

Dacă mă înconjur de oameni care sunt toți pentru mine minime de existență, îmi induc în spațiu starea de

superioritate și aroganță, iar acei oameni nu mai cresc în spațiul meu, ci sunt plafonați de ceea ce eu sunt și aceasta este rețeta unei dictaturi. O autoritate presupune că oamenii în spațiul tău au permisivitatea să fie cine vor. Nu au plafon deasupra capului. Ei pot crește și deveni exact cât pot, ce vor și ce aleg. Așadar, creează o lume în care să permiți oamenilor să meargă la ritmul lor, înțelegând că aceea este libertatea.

Îmi doresc să fug doar când îmi doresc să fug. Când fug fără să fi dorit asta, se numește că mă grăbesc. Și când mă grăbesc, acest lucru apare ca urmarea reactivității. De fiecare dată când mă grăbesc, realizez că sunt captivat în contextul altcuiva și în intenția altcuiva și asta îmi spune că n-am avut eu o intenție pentru acel lucru, că nu am meritat să fiu în acel spațiu, că viața mea, în mod normal, nu conține acel tip de situație și vine la pachet cu a nu mă vedea parte din, sau a mă simți un parvenit.

În general, femeile, în momentul în care cunosc un bărbat cu care vor să meargă la drum, merg după el. Adică, se lasă conduse. Asta înseamnă că își lasă propria lor viață?

Nu contează că urmezi, ci pe cine urmezi. Dacă urmezi o persoană pentru că acea persoană conține resurse necesare vieții tale, atunci se va forma o dependență: *urmez pentru că n-am cum altfel*. Însă, dacă urmezi o persoană pentru că în acel spațiu se poate declanșa relaxarea,

feminitatea, încrederea, certitudinea, regenerarea, vindecarea, odihna spiritului și corpului tău, atunci e un cu totul altfel de context.

Când urmez o persoană pentru că: *nu pot fără ea* și când urmez o persoană pentru că îmi permite să fiu eu însumi în acel spațiu sunt două lucruri foarte diferite. Este diferența dintre dependență și alegere. Dependența apare cu suferință la orice întrerupere a consumului și se numește sevraj. Acolo știi că ești dependent și că acel lucru generează reactivitate prin absență. Însă, atunci când experimentezi prezența unei persoane, în preajma căreia procesele mentale încetează și nu mai este nevoie să faci strategii de supraviețuire, poți fi cine ești tu și poți să te relaxezi și mintea poate să intre în pauză și treci din supraviețuire în a trăi.

Acel lucru denotă un alt fel de om pe care îl urmezi și un alt fel de om care îl urmează. Este o mare diferență între cele două și în continuare se bazează pe exact aceleași distincții între dictatură și autoritate. Dictatorul este urmat din dependența de frică și cortizol, autoritatea este urmată din pofta de libertate și creștere. Dacă la dictator există un plafon și este ilegal să depășești nivelul acelui dictator pentru că îi pui în pericol instinctele de conservare și inferioritate, în preajma unei autorități, acea autoritate te împinge să crești, te susține să devii ceea ce dorești să devii, bucurându-se de progresul tău și de faptul că îți atingi obiectivele. Îți dă universuri foarte diferite, iar ele se resimt instant, oriunde ai

merge. Acești oameni sunt instantaneu, vizibili prin intențiile lor de a plafona sau de a susține.

Încrederea de sine ca fundament al protejării spațiului

Faptul că noi ne știm pe noi înșine în felul în care facem lucruri ne dă ocazia să avem încredere în noi. Eu mă știu un om disciplinat. Știu că am o anumită locație în care pun, de exemplu, telefonul sau cheile de la mașină. Știu că eu nu pierd lucruri. De fiecare dată când dispăre un obiect, eu știu exact locurile în care ar putea fi pentru că acolo le pun prin disciplina mea.

Așadar, un om pierde lucruri pentru că nu are încredere în disciplinele sale. Se știe haotic sau lipsit de intenție. În momentul în care eu mă știu pe mine un om cu respect de sine, știu că nu creez cu oamenii circumstanțe sau situații în care principiile mele să fie încălcate. Știind că sunt un om care nu compromite, am încredere foarte mare că locurile din viața mea la care mă uit, vor fi construite din aceste reguli. Nu numai eu știu, oamenii din jurul meu știu și nu mai vin la mine cu propuneri care duc în acele direcții.

Propunerile de compromis vin în locurile în care compromisul este o regulă. Dar dacă în lumea mea nu iau ostatici și interesul pentru compromis este zero, nu este natural că astfel de propuneri nu vor veni? Sau, dacă vor apărea, vor veni pregătiți pentru refuz sau pentru actualizare la realitate. Așadar, încrederea în sine este într-adevăr

oportunitatea de recunoștință față de disciplinele pe care le dezvoltăm pe durata timpului și marchează faptul că ai trasat niște granițe care sunt publice, văzute, recunoscute și respectate de oamenii din jur.

Spațiul personal reflectă valoarea interioară

La fel cum supa despre care vorbeam reflectă îndemânarea, gusturile și abilitățile bucătarului, la fel și spațiul nostru reflectă o infuzie, un mix, o combinație între felurile de a fi pe care noi le generăm, câmpul electromagnetic ce are epicentrul în piept, în inimă. Un exemplu pragmatic ar fi muzica pe care o auzi la radio când ești pe autostradă este muzica ce se cântă în studio, chiar la sursă. Cine s-ar fi gândit la asta? Dacă eu sunt la 200 de km de postul de radio, de locul fizic în care este sediul și ascult o melodie, cu siguranță că acea melodie rezonază și în locul din care se transmite. La fel și în spațiul personal.

Melodia care se aude în colțurile spațiului meu este melodia care se cântă în sufletul meu și dacă este una inspirațională și pasională și plină de iubire și putere aici, aceasta va fi coloana sonoră în orice loc din spațiu meu. La fel funcționează și reciproc. Melodia tristeții din spațiul unei persoane este ceea ce se aude și în sufletul lui.

Prin urmare, spațiul meu descrie întotdeauna acest post numit *Spirit FM*. Transmit unde care descriu sursa și oriunde ai fi în spațiul meu, ceea ce primești este ceea ce sunt.

Acest lucru face prefăcătoria imposibilă. Dacă vedem un om prefăcut, asta este melodia. Este doar o melodie, nu arată ce este omul, arată ce cântec îi place să cânte. Mă uit la foarte mulți oameni care cântă melodii pe care nu le înțeleg. Iar apoi când înțeleg versurile, nu le mai cântă niciodată. Aceasta este conștientizarea spațiului personal. Cu toții cântăm o melodie, însă atunci când înțelegem limba și versurile, se poate întâmpla să nu mai dorim să o cântăm pe aceea, ci să alegem în mod conștient, cântece cu versuri ce ne inspiră. Învățarea unei limbi străine, îți dă o ocazie să filtrezi melodiile pe care le cânți. Pentru că atunci când înțelegi versurile, devii interesat să asculți versuri ce te inspiră. Un om care nu înțelege limba, ascultă orice melodie. Însă atunci când devii conștient de spațiul personal, iubești să cânți melodiile care îți plac și de aici, omul devine intențional în viața sa.

Capitolul 4. Observă spațiul tău interior cu blândețe

Natura observațiilor noastre este de fapt o melodie pe care o cântăm la postul nostru de radio. Dacă observăm spațiul nostru din energia de duritate sau critică sau judecată, acesta este cântecul ce se va auzi pe fundal în tot ceea ce facem. Cu toți am observat că activitățile cele mai plăcute sunt cele care sunt însoțite de o coloană sonoră pe gustul nostru. Și atunci nu ar avea sens că, atunci când observăm spațiul, să punem o melodie ce ne încântă? Una a blândeții, una în care conversațiile interioare se opresc. Blândețea în mod specific este în intenția acestui capitol pentru că ea previne formarea de conversații interioare, de critică și judecată. Într-o zonă a blândeții, iertarea devine facultativă. Nu mai e nevoie să ierți când ești în blândețe. De ce? Că nu se mai naște judecata. De asta, pentru mine, iertarea este un obicei pe care nu-l practic: ca să iert a fost nevoie să judec. Nu-i mai simplu să accept din start și atunci iertarea devine facultativă? Pentru ca un om să poată fi iertător, e necesar să fi judecat ceea ce urmează să ierte. Și asta nu înseamnă că iertarea e trăsătura unui dictator?

Ca să pot să te iert a fost nevoie să pun sub semnul întrebării ceea ce ești. Și atunci, dacă eu îmi asum că aș ști

ce-i mai bine pentru tine în viața ta, așa ajung să-ți judec și să te critic. Prefer să accept din start. Și culmea că nu-i despre tine ceea ce accept. E despre spațiul meu și frumusețea lui de a se purta cu blândețe cu tot ce a primit permisiunea de a intra în lumea mea. Dacă ai ajuns în spațiul meu, ești primit. Pentru că ai ajuns deja. Și atunci, tratez cu blândețe oamenii care intră și sunt în ospetie în lumea mea. Pentru că dacă ai intrat în lumea mea și eu te cert, va fi nevoie să te iert. Prefer să accept.

Cu ce vine la pachet procesul de iertare?

Procesul de iertare vine cu invalidare. Ca să invalidezi pe cineva e necesar să fie în spațiul tău. Ca să fie în spațiul tău și să invalidezi acel om, de fapt tu te invalidezi pe tine că ai cauzat acea situație care se întâmplă. Iertarea e o formă de neîncredere. Așadar, ori de câte ori cineva a intrat pe ușa mea, este primit. Nu e nevoie să-l critic pentru că mă critic pe mine că l-am primit: *de ce am deschis ușa? de ce am permis să se întâmple? ce o fi fost în capul meu?* Ca să ajung la iertare ulterior este necesar să mă invalidez din nou pentru judecata mea anterioară. Iertarea e o formă de invalidare a criticii și judecății care tocmai s-a întâmplat. E încă o suferință în plus.

Propun acceptarea. În momentul în care omul conștientizează spațiul său personal, el poate crea în mod intenționat proceduri de primire în ospetie. Pot să te primesc

cu curiozitate, pot să mă întreb: *oare cum gândești? oare ce o fi mintea ta? oare ce se întâmplă în viața ta de vezi lucrurile așa? oare de ce țiți? oare de ce mă arăți cu degetul?*

Devin curios, curios unde pot să îți fiu de folos, curios cum pot să fac o diferență, curios în legătură cu motivul pentru care ai intrat pe ușa mea, curios în legătură cu motivul pentru care ai intrat în suferință pe ușa mea. Înseamnă că treaba mea este ca atunci când vii să te primesc și să te îngrijesc. Și de asta te primesc cu drag. Pentru că ai venit în locul potrivit. Am văzut medici care ceartă proprii pacienți. Dar ceartă pentru că nu le place ceea ce fac. Sunt sătui de meseria lor.

Dar dacă ai venit în lumea mea cu degetul spre mine, tu de fapt arăți către omul care poate să aducă plinătate, poate iubire, poate încredere, poate vitalitate. Arăți sursa echilibrului tău. În general, degetul arată intenția. Oamenii când folosesc degetul arătător, arată intenția pe care o au. Când vii cu degetul arătând-o spre mine, am înțeles, sunt în intenția ta.

De ce m-aș supăra? Te primesc. Pentru că știu că ceea ce conțin este exact energia de care oamenii au nevoie pentru a putea să se echilibreze în relația pe care o poartă cu spațiul lor, cu corpul lor, cu spiritul lor. Îmi plac oamenii care mă arată cu degetul. Fiecare arătare de deget încarcă personajele din jur cu energie. Mulți oameni mă arată cu degetul și asta mă încarcă cu foarte multă energie.

Conștientizarea gândurilor și a emoțiilor

În momentul în care un om devine conștient de spațiul său, el începe să se bucure de un proces de subtitrare permanentă a tuturor lucrurilor care se întâmplă în spațiul său. El vede fapte, dar în același timp vede și subtitrare energetică a celor lucruri. E ca un film cu subtitrări. Vede pe cineva că țipă și ce aude este: *Am nevoie de atenție*. Vede pe cineva că plânge și înțelege: *Am nevoie de iubire și confort*. Vede pe cineva frustrat, dar subtitrarea spune: *Îmi doresc să-mi îndeplinesc obiectivele*. Vede pe cineva singur și aude: *Mi-e dor de tine*.

Subtitrările care apar la acest nivel permit omului să vadă realitatea așa cum este, mai degrabă decât să o vadă drept un corp și să o ia personal. Devenim așadar conștienți de emoții și gânduri, inclusiv cele pe care noi le emitem: *mă observ acum în legătură cu gândurile mele și emoțiile mele în legătură cu tine în timp ce scriem această carte. Și am ocazia să le identific în timp real, să văd respect, admirație, bucurie, conectare*. Totodată, această subtitrare îmi permite să văd la tine gândurile și emoțiile pe care le trăiești în această secundă. Este determinare, luciditate, dorința de a fi prezentă, puterea de a fi cu ceea ce se întâmplă în corpul tău pe durata acestei interacțiuni, dăruire, susținerea spațiului.

Aceste subtitrări, puse pe hartă, îi oferă omului tot ce are nevoie să meargă prin viață cu putere și demnitate. Acest om nu poate fi indus în eroare, pentru că peste tot pe unde

merge, înțelege setea, nevoile energetice și spirituale ale oamenilor ce îl însoțesc sau îl înconjoară, iar asta îi permite să fie un Moș Crăciun pe toată durata anului. Asta arată că spațiul lui este un spațiu de cadouri. Este un spațiu în care oamenii găsesc energia pe care o doresc și, mai mult, stocurile de energie necesare evoluției lor. Un om conștient de spațiul personal este ca un Disneyland pentru semenii lui. Oamenii intră în lumea lui și devin copii, primesc cadouri și se bucură, indiferent de luna anului. Pentru că acest om știe să creeze excedent în fiecare energie, fiind conștient de emoții și gânduri.

E necesar de reținut însă că, în momentul în care aceste emoții și gânduri sunt folosite în interes personal, abilitatea de conștientizare a spațiului este suspendată. În momentul în care vezi în inima unui om și nu respecti ce este acolo, adică nu respecti capacitatea ta de a vedea, acea abilitate este suspendată până la noi comportamente, și nu de către o persoană anume, ci de către Univers. Dacă nu ai tihnă cu a avea inima unui om în palme, ți se suspendă dreptul de a ține mâna unui om în palme, adică lumea nu mai are încredere în tine.

Practica prezenței prin observare

Observarea este luxul de a amâna punerea de semnificație peste ceea ce se întâmplă. A observa înseamnă a admira realitatea pe care o crezi și în care trăiești, fără a

trage vreo concluzie. În momentul în care intenția este de a concluziona, atunci acolo este cel mult un spirit și o intenție statistică sau poate de judecată și critică. Spiritul critic este promovat în epoca contemporană drept un lucru de dorit la fiecare om și fiecare copil, în special. Spiritul critic este cultivat ca disciplină chiar în școli, în învățământ, chiar prin discipline numite *dezbatere* care sunt foarte utile identității.

Observarea este de fapt o practică a non-atașamentului. Este o practică prin care disciplinezi inima să sondeze, să străbată spațiul tău și să-i facă inventarul. A scana cu inima egal observare. Nu adaug concluzii, nu adaug critică, ci pur și simplu constat ceea ce se întâmplă acolo ca urmare a existenței mele. Dacă vrei să afli cine ești, pune-te oriunde și observă ce se întâmplă în jurul tău și vei afla un testimonial perfect despre cine ești tu ca om. Te duci la un restaurant, te pui pe un scaun și constăți, observi oamenii și vei vedea în jurul tău zâmbete, bucurie, iubire, îmbrățișări, distracție, tocmai ce ai făcut cunoștință cu tine. Dacă te duci undeva și ceea ce observi este neplăcut, atunci te-ai dus să critici, nu te-ai dus să observi.

Propun tuturor cititorilor disciplina observării: du-te pregătit să nu tragi nicio concluzie. Du-te ca să afli cine ești. Observarea este de fapt felul în care tu îți permiți să afli ce fel de găluște sunt în supa ta. Îți permite să strângi mâna omului care ai devenit. Singura noastră formă de a afla cât de mult am evoluat și până unde am ajuns și cine suntem este de a ne pune în preajma oamenilor și de a ne permite să îi

observăm. Și uitându-ne la chestia asta pe durata vieții noastre, putem vedea natura evolutivă sau opusul ei.

Îmi place să vizitez spațiul meu, să mă duc oriunde mă duce și să regăsesc emoții extraordinare în sufletul oamenilor ce mă însoțesc sau sunt în preajma mea. Și îmi crește inima că aflu cine am devenit.

Corpul ca ghid al spațiului intern

Având în vedere că epicentrul, postul de radio care emite această undă electromagnetică, *Spirit FM*, este sediul și epicentrul spațiului nostru, se poate spune că ceea ce trăim la nivel fizic reprezintă o stare și o calitate a vieții noastre spirituale. Un om care are un spirit liniștit, calm, clar, fericit, optimist, creativ, trăiește în corpul său senzații de putere. Iar asta îi dă ocazia să creeze și mai mult. În corpul nostru, în momentul în care ne facem analiza, inventarul stărilor noastre: stări de liniște, de armonie, poate de tensiune, poate de nerăbdare, poate stări de anticipare, relaxare, oboseală, ne permite să vedem cum se manifestă la nivel fizic prezența noastră. Și dacă descopăr că locuiesc într-un corp plin de putere, anduranță, rezistență, perseverență, cu senzație de vitalitate, de precizie, de încredere, acesta este un citat din cine sunt eu ca spirit. La fel cum este mașina unui om: un om a ales mașina care îi descrie gusturile. Ceea ce înseamnă că te uiți la mașina lui și știi ce fel de om a ales această mașină. La fel este și în cazul corpului: corpul este universul fizic în

care ne-am îmbrăcat spiritul. Corpul este singura haină materială a spiritului nostru.

Corpul este ales după un criteriu anume?

Este sculptat încă din viața intrauterină de către trăsăturile spiritului nostru. Corpul, fizionomia pe care o avem are în mică parte trăsăturile părinților și în mare parte trăsăturile spiritului care locuiește acolo. Trăsăturile fizionomiei, fizice, forma corpului reprezintă elemente și salturi de conștiință ale persoanei. Puterea e în privirea unui om, formele pomeților obrazilor, ale bărbiei, ale buzelor, densitatea musculară, trăinicia ligamentelor, toate sunt trăsături ale spiritului care locuiește acolo.

La urma urmei, care e felul în care se manifestă expresivitatea spiritului în corp? Prin disciplinele pe care le are acel corp. Ne uităm la un om și vedem disciplinele: se trezește dimineață, se spală pe dinți, merge la alergat, mănâncă frugal, intră în procese creative, de business, sociale, familie. Aceste discipline sculptează corpul și ne dă șansa să înțelegem că ceea ce acest corp a ajuns să devină e rezultatul spiritului care locuiește acolo cu 100% integritate. Toate trăsăturile acestui corp sunt propoziții și descrieri fidele ale spiritului care locuiește acolo.

Cum ascultăm noi semnalele subtile?

Cum ne dăm seama de ele?

Ascultarea este o trăsătură foarte puternică și frumoasă și reprezintă capacitatea unui om de a fi autentic interesat de ceea ce se întâmplă în jurul său. Autentic interesat înseamnă de a accepta că acel timp petrecut ascultând, va dispărea pentru totdeauna prin ascultare, pe de o parte, și că a meritat fiecare secundă, pe de altă parte.

În momentul în care accepți timp cu o persoană înseamnă că ești de acord cu ce se întâmplă în acel interval. Dacă în momentul respectiv ești într-o ceartă cu acea persoană, înseamnă că asta a fost intenția. Dar dacă tu accepți ascultarea și înțelegi că acea secundă nu se mai întoarce niciodată și chiar și așa alegi să petreci timp cu acel om, tu de fapt acolo declari că asta e ceea ce meriți. Văd foarte mulți oameni care se frustrează în relații perfecte pentru că nu corespunde cu stilul de viață pe care l-au avut înainte. Și da, este o formă de sevraj în raport cu viața pe care au transformat-o. Dar în același timp este o formă de ascultare a noului spațiu pe care pot să-l onoreze și să devină. În plus, este dorința de a merita acest stil de viață și de a se integra sau identifica cu un nou nivel la care sunt chemați.

În această călătorie între niveluri, oamenii ocazional se pierd: sunt chemați de ceea ce au fost, regretă ceea ce ar putea deveni. De asta este important un om care

conștientizează spațiul personal pentru că, văzând alți oameni în acest proces, le poate relata că e natural să se întâmple asta. Puterea de a aduce cu răbdare în viața oamenilor înțelegere și acceptare, nu numai că face iertarea și critica inutile, ci permite celuilalt să se descopere că e într-un proces normal de evoluție și să fie el însuși sau ea însăși îngăduitor cu propria devenire. Ținta este ca acea persoană să zică la rândul ei: *A, deci e normal cum mă simt*. Și atunci devin îngăduitori cu propriul proces. Mulți oameni vor să sară procese, vor concluzii. Sunt oameni în jurul meu care spun: *Cum obțin așa bani, dar așa mașină? Cum obțin așa viață, dar așa corp?* Nimeni nu mă întreabă care sunt acțiunile de până acolo, ca să nu mai zic care sunt felurile de a fi din care au răsărit. Toți spun: *Vreau concluziile tale. Vreau rezultatele la care tu ai ajuns*. Foarte rar vine o persoană și îmi spune: *vreau să acționez ca tine, zi-mi lista de acțiuni*, ca să nu spun că e și mai rar să primesc întrebări precum: *care e felul de a fi din care ai răsărit acest tip de acțiune și ai cauzat astfel de realități?*

Așadar, ascultarea spațiului permite să ne uităm la premise, nu la concluzii. *La cine ne uităm? Ce fel de om este acel om? Ce se întâmplă în spațiul nostru? Ce intenție am avut de se întâmplă asemenea lucruri?* În momentul în care îți stabilești o intenție și observi realitatea, poți observa pe baza unui jurnal că, de câte ori ai intenționat într-un fel, același lucru s-a creat. Și asta îți oferă un manual, o hartă în care înțelegi: *intențiile de vibrație înaltă, construiesc realități*

funcționale. Când sunt fără intenții, mă pierd în intențiile altcuiva. Când am intenții joase, realități disfuncționale se creează.

Începi să înțelegi cum funcționează viața. Și atunci devine un simplu joc: cauză și efect. Intenționez acceptare, așadar oamenii în nevoie de acceptare vor veni la mine, oameni cu speranță: *sper că mă va accepta, sper că mă va înțelege, sper că voi fi primit.* Dacă pun în lume intenția de încredere, vor veni oameni pregătiți să-și deschidă sufletul, să pună pe masă acele lucruri.

Speranța este singurul lucru care dă puterea unui om să meargă mai departe la ieșirea din resemnare. Speranța e singurul tren dinspre universul suferinței către curaj. Speranța este ceea ce permite unei persoane să îndrăznească că măcar altcineva o să o vadă că ar putea ieși la mal. Speranța este când tu nu mai poți și ceea ce îți rămâne este încrederea în umanitatea celorlalți. Speranța este construită pentru acel moment în care îți pui încrederea că există ceva care te poate susține dincolo de tot ce ai fost. Speranța este esențială. Fără ea nu cred că se poate.

Armonizarea energiei interioare. Cum se obține?

Pornind de la simplul corp și fenomenul oboselii, *cum armonizăm oboseala?* Ne odihnim. Aplicăm corpului o altă intenție care îi dă șansa să se regenereze. *Cum armonizăm foamea?* Înțelegem că efortul pe care l-am făcut a consumat

energia intrată în corp și asta ne permite să fim sătui și mai mult, să ne refacem rezervoarele cu nutrienți, vitamine, minerale.

La fel este și la nivel spiritual: dacă observ în interiorul meu starea de agitație, atunci devine evident că e necesar să aplic o intenție care armonizează aceea agitație. *De ce apare agitația?* Datorită lipsei de intenționalitate pentru viitor. În momentul în care un om nu a creat viitorul său, atunci apare agitație din incertitudinea felului în care se vor desfășura lucrurile. *Nu e natural să iau un creion și o hârtie și să notez planurile în legătură cu viitorul meu? Și apoi, prin integritate, să le implementez?* Desigur.

A armoniza presupune să poți observa cu ușurință ceea ce se întâmplă în spațiul tău și să-ți exersezi puterea de a readuce acel spațiu în intenția ta. Armonizarea e de două tipuri. Este armonizarea interioară prin propria ta voință și este armonizarea automată, cea pe care Universul o aplică. Una dintre ele se manifestă sub formă de încredere și optimism, știind că Universul le vede, le calculează și le va echilibra. Iar a doua se manifestă sub formă de inițiativă: *Având în vedere ce se întâmplă, am nevoie să intenționez în această direcție pentru a mă apropia, a mă îndepărta, pentru a mă liniști sau pentru a mă pune în procese de creativitate.*

Armonizarea este una dintre marile puteri ale nivelului de conștientizare. Doar în momentul în care ești conștient din mediul tău interior, poți începe să-l armonizezi intenționat. Oamenii care nu au acest salt de conștientizare, nu

descoperă oportunitatea de a armoniza mediul intern. Ei nici măcar nu știu că au influență acolo, că ar putea face ceva. Sau să conștientizeze felul în care se simt e pur și simplu suferință. Atunci când devenim conștienți de spațiul nostru, putem observa ce se întâmplă, putem alege să intenționăm și putem fi certți de două lucruri mari. Unul, universul va armoniza ce este acolo și doi, avem ocazia de a intenționa noi înșine către armonizare.

Așa a apărut principiul oglinzii: în măsura în care mă apropii de tine, te apropii și tu de mine. În măsura în care noi lucrăm către armonizare și universul participă. Era și o vorbă apropo de asta: *în momentul în care ne dorim ceva, universul conspiră ca acele lucruri să se întâmple*. Intenția noastră aliniază toate circumstanțele din univers ca acel lucru să se întâmple. Avem tot ce ne trebuie. Doar această propoziție e de ajuns pentru un om conștient de spațiul lui să ajungă să intenționeze către ceva și să știe că în mod natural lucrurile se aranjează.

De multe ori intenționez în universul oamenilor pentru mai binele lor. Mă sună cineva și îmi spune că este într-o anumită stare, că a pierdut ceva: un set de chei, o mașină. Și instantaneu, intenționez către binele acelei persoane. Și atunci, universul deschide toate ușile, toate birourile, toți pașii se îndreaptă către îndeplinirea acelei dorințe. De ce? Pentru că un om cu acest salt de conștiință a ales să-și dedice energia în intenția de armonizare a unui spațiu care cere iubire, încredere, funcționalitate, răgaz, odihnă, abundență.

Este meditația un instrument de conștientizare?

Meditația este pentru mine o formă de liberă exprimare a respirației. Cea mai rapidă cale de a deveni conștienți de spațiul personal este prin a alinia respirația corpului nostru cu intenția noastră de a respira. În mod normal, la oamenii care nu dețin acest salt vom observa că respiră la întâmplare. Nu există o legătură între voință și respirație. Respirația face parte dintr-un sistem vegetativ care se întâmplă de la sine pe baza nevoilor de oxigen din corp și știm cu toții asta. Se întâmplă pentru că se întâmplă și când nu se mai întâmplă, ai murit.

La un om care are saltul de conștiință a spațiului personal, el respiră pentru că vrea. Trag aer în piept că am vrut. Îl țin acolo pentru că vreau și îl expir pentru că doresc asta. Devine o legătură directă. Pornind de la acest principiu simplu, omul poate face ca aceasta să devină disciplină: devin disciplinat în a inspira și a expira. Devin disciplinat în a face ceea ce am zis. Devin disciplinat în a crea lucruri, în a oferi iubire, în a oferi confort. Lucrurile nu se mai întâmplă pentru că se întâmplau sau pentru că așa este viața. Încep să descopăr automatismele din viața mea și să le fac intenționate.

Pentru mine, meditația este un instrument de revenire la prezență. Pentru că dacă poți face asta cu respirația ta, să o muți din ceva care era independent de voință, oare nu poți descoperi restul lucrurilor care se întâmplau în spatele

cortinei, să observi automatismele și să ai ceva de spus în legătură cu ele? Sunt mulți oameni care descoperă: *Aoleu, abia azi am aflat cât zahăr mănânc*. Folosirea acestor acte de observare a spațiului ne permite să descoperim automatismele, să le reglementăm, să putem alege să le oprim sau să le onorăm în mod conștient și prin urmare, să dobândim o mare putere cu viața noastră.

Mai mult, faptul că identificăm aceste lucruri ne permite, prin extragerea lor, să eliberăm mari sectoare de timp din viața noastră și să orientăm acel timp către ceea ce e cu adevărat important. Când omul se surprinde că folosea televizorul ca o metodă de relaxare și că e un automatism, poate să devină prezent și să reorienteze acea perioadă de relaxare către a face o plimbare prin pădure, a petrece timp cu copii, a petrece timp cu persoana iubită. Dacă nu devine prezent, acel automatism îl are și îl duce, întrucât, fiind absent, nu se prinde de circuitul în care se află. Deci, conștientizarea spațiului personal îți permite ca prin inventarul pe care-l faci și observația pe care o faci în raport cu lucrurile din spațiul tău, să devii asumat, selectiv și să poți să reorientezi timpul eliberat către ceea ce vizezi și îți place. E atât de simplu.

Respirația - cheia energiei spațiului personal

Respirația este pentru mine un lucru foarte important. Pentru că prin respirație, indiferent că e nazală sau pe gură, noi punem în lume cea mai mare parte din conținutul corpului

nostru: apa. Prin respirație, noi scoatem și punem în lume vapori de apă, vapori de apă care au stat și au fost parte din structura noastră moleculară și care acum au ieșit din mediul nostru intern, din condens, din plămâni, de pe buze sau din gură. Aceste elemente ajung în lume. Însă apa este un element care transferă, are proprietatea de a înmagazina intenția umană. Apă este singurul element din planetă care face asta: stochează energia.

Oamenii influențează calitatea apei prin intenție. Oamenii sunt făcuți din 67-68% apă. Și atunci, dacă eu pot influența apa și apa este parte majoritară din compoziția unui om, *oare este logic să spun că pot influența oamenii?* Și atunci, când eu am capacitatea de a pune în lume, în mod disciplinat, prin respirația mea, molecule de apă ce au fost încărcate în interiorul meu cu intenții conștiente, se poate spune că principiul transformării nu este numai de natură spirituală, ci la propriu, pun în oameni apă, sfințită sau nu, din interiorul meu? Oare nu devin interesat ca apa pe care o pun în lume să aibă trăsături frumoase? Văzând cum au devenit oamenii respirându-mi aerul, mă pot uita la mine și înțelege cât de fain sunt. În acest proces în care mă uit la persoane descopăr în ce fel devin în lumea mea și mă uit la mine ce am făcut apei pe care ele au respirat-o.

Deodată, omul are capacitatea de a deveni direct interesat să gestioneze corect respirația, mediul intern și intențiile sale. Încep să mă îndrăgostesc de ceea ce fac din oamenii care mi-au respirat aerul. Și asta îmi dă și mai multă

putere de a dori să pun intenții și mai curate și mai frumoase, de a fi și mai prezent la ceea ce se întâmplă în spațiul meu. Și asta înseamnă a fi conștient de spațiul personal. Nu numai să pui apă în oameni, ci să pui conștient apă în oameni.

Și acolo putem să punem ce simțim noi că e de pus sau să dăruim

Din acest motiv e importantă respirația. Este vehiculul prin care punem în lume apa ce conține intențiile noastre. Foarte multe molecule de apă ies din noi prin respirație. De-asta hidratarea e așa de importantă. Dacă vrei să pui lucruri în lume, e necesar să bei apă. Dacă apa care iese din tine ajunge în ceilalți oameni și vrei să ajungi la mai mulți oameni, nu e normal să te hidratezi?

Sunt unele cursuri în care sunt sute de oameni, cum ar fi Puterea Trecutului, în care beau undeva la 5-6 litri pe zi. Uneori și mai mult. De ce? Pentru că dăruiesc molecule, miliarde și miliarde de molecule. Și acele molecule e necesar a fi refăcute, pentru a putea să continui să dăruiesc. Hidratarea este o formă de generozitate cu ceilalți: iubești să te hidratezi, intenționezi, dăruiești, ți se face sete. Bei apă și continui procesul. Un om deshidratat nu are prea multe de dat. Pentru că procesele din corpul său se opresc, stagnează. Ceea ce pune în lume prin respirația sa sunt suferințe, țipete ale unor celule care sunt în sărăcie. E minunat să ai un corp abundent în apă, pentru că înseamnă că ai de dat.

Cât de importantă este observarea și recunoașterea armoniei interioare?

Un lucru esențial în legătură cu ziua unui om conștient este să-și definească lista de intenții pe care vrea să le obțină. Se poate spune că un om conștient nu este ghidat de o listă cu a avea și a face, ci este ghidat de o listă de a fi, are intenție: *astăzi doresc să fiu fericit, împlinit, iubitor, iubit; astăzi îmi doresc să fiu coerent, abundent*. Prin urmare, acest om are o listă pentru spațiul său. Având în vedere că permanent există integritate între corp și spirit, așa cum am stabilit, în momentul în care eu am o listă cu a face, ea provine din intențiile mele. Corpul meu va face astăzi exact ceea ce este în intențiile mele: *dacă astăzi mi-am propus să fiu conectat, creativ și dăruitor, iată ce face corpul meu chiar acum: creez, mă conectez și dăruiesc*. Corpul meu în mod automat execută aceste intenții. Practic, am stabilit direct cu liderul acestui ansamblu ceea ce urmează să se întâmple, întrucât spiritul stabilește cum să fiu.

Și spiritul este liderul?

Da. Întotdeauna spiritul este liderul. Oriunde ar merge. Spiritul stabilește ordinea lucrurilor. Dacă într-o încăpere avem un număr de oameni, toți se vor uita la cel care are nivelul de spiritualitate cel mai ridicat. Într-o vizită într-un oraș din New Mexico în Albuquerque, la tribul Hopi, am ajuns la

alegerile liderilor. Și am observat că liderii erau aleși printr-un *principiu al bilelor albe* - liderul spiritual era votat drept fiind acea persoană care face cele mai multe favoruri oamenilor din sat. Era ales drept omul care are cea mai mare putere de dăruire. Fiecare act de dăruire reprezintă o bilă albă. Cine dăruiește cel mai mult în sat? Toții aveau ochii spre aceeași persoană. Omul care era treaz și la miezul nopții, îi susținea și în caz de inundații, și la vânătoare, și în caz de căutare de confort spiritual și fizic. Era persoana care oferea oamenilor cel mai mult.

Mi se pare foarte asemănător cu rolul tău în Createrra și în programele pe care le predai

Da, fac favoruri. Totodată, în partea cealaltă a legilor, se aflau și persoane care erau pe un plan de dezvoltare, persoanele care aveau cele mai multe bile negre. Bilele negre înseamnă că erau la cerut, nu la oferit. La acele alegeri, se identificau persoane care nu aveau contribuție în trib, ci pur și simplu erau la cerut, non-stop. Și erau puși pe un plan de dezvoltare.

Și acești oameni doar cer non stop? Sau doar până la momentul în care au și ei de unde da?

Erau oameni care nu erau nici la vânătoare, nici la cules de fructe, nici la pescuit, nici la îngrijit copiii. Nu aveau

activități utile comunității, dar cereau apartenență fără a contribui. Acești oameni reprezentau un consum pentru comunitate și, tocmai din acest motiv, erau puși pe un plan de dezvoltare la finalul căruia, se alegea dacă sunt în continuare parte din trib sau nu.

Acest spirit utilitar, acest principiu bazat pe utilitate și contribuție în comunitate, permite acelor oameni să înțeleagă că motivul pentru care cineva este relevant este pentru că devine acel gen de om care are de unde dăruia. Astfel, se influențează evoluția unui om spre a dori să aibă de unde dăruia. Dacă oamenii nu se prind de acest lucru, nu au cum să dezvolte recunoștința. Recunoștința e foarte importantă atunci când observi persoana cu bile albe. Recunoștința se formează numai de către cineva care are bile albe. Inclusiv dacă acel om este propria ta persoană.

De asta este relevant ca, în momentul în care intri într-o încăpere, într-o comunitate, într-o familie, să te uiți în jur și să vezi: Cum este direcționată atenția oamenilor și recunoștința lor? Vei identifica instantaneu liderul spiritual. De ce? Că are cele mai multe bile albe. Nu le poartă într-un sac, ci le poartă în suflet. Are disponibilitatea, abundența și puterea de a dăruia tuturor pe gustul fiecăruia, iar acest lucru este tocmai ceea ce îl face lider: abilitatea de a gestiona energia și a o folosi pentru activități relevante care fac o diferență în comunitățile în care se implică. Aceasta înseamnă leadership.

Clarificarea tiparelor și direcțiilor - cum se face?

În momentul în care o persoană devine conștientă de valoarea timpului său, ea devine conștientă de intențiile sale, are ocazia de a stabili care activități merită făcute, care onorează intențiile și care nu. Exact după exemplul anterior: în momentul în care un om observă că este un colecționar de bile negre, că viața lui se desfășoară ca urmare a extragerii de valoare din viața altor oameni, el are ocazia de a reconsidera utilitatea în acea comunitate și de a începe să observe: *Ce activități sunt relevante pentru existența mea aici? Este relevant faptul că dorm toată ziua? Este relevant faptul că nu mă implic, că sunt pasiv? Este relevant faptul că atunci când există interacțiune, eu sunt primul care vine cu cearta?* Și devenind conștient și prezent la aceste întâmplări, omul are ocazia de a stabili direcțiile în care se desfășoară viața sa: *de-acum încolo mă implic, de-acum încolo voi face aceste lucruri, de-acum încolo voi folosi timpul în mod util, de-acum încolo voi da oamenilor din jurul meu susținerea de care au nevoie.* Așadar, în momentul în care o persoană devine conștientă de spațiul personal, are ocazia ca, pe baza inventarului obiectivelor, să stabilească ce acțiuni sunt inutile, ce acțiuni îl întârzie sau, pur și simplu, îl îmbătrânesc, pentru că ele nu îl duc nicăieri. Astfel, omul respectiv selectează, extrage din agenda sa acele rutine care nu au nicio relevanță pentru viitor și are posibilitatea de a introduce și de a da direcție vieții sale introducând acțiuni aliniate cu ceea ce

dorește. Asta înseamnă să fii conștient, să ai un cuvânt de spus în cursul acțiunii și să poți observa: *acțiunea pe care urmează să o fac onorează visul meu, onorează visul colectiv, onorează visul universal?* Dacă da, minunat, acționez, dacă nu, o extrag, renunț la ea și construiesc ceva care îmi dă puterea de a fi relevant, de a fi un colecționar de bile albe.

Oamenii pot avea direcții și claritate atunci când sunt prezenți și conștienți la spațiul lor. Până atunci e doar un vis sau un act de magie. Mă uit la mulți oameni care mă observă întorcându-mă pe călcâie în mijlocul unei acțiuni și alegând ceva total diferit. De ce? Că am redevenit prezent la ceea ce este relevant pentru viitorul meu și m-am oprit. E frumos, eficient, inspirațional, ca să nu mai zic util să poți să fii prezent în fiecare secundă dacă ceea ce faci, spui, gândești, ai sau simți este util cauzei spre care te îndrepti. Și mai mult, este și mai frumos să poți să schimbi cursul acțiunii către ceea ce este în obiectivul tău.

Observarea deschide poarta transformării

În momentul în care dezvoltăm această disciplină de a observa fără a judeca, fără a trage concluzii și fără a crea statistici, avem șansa de a transforma ceea ce este acolo. Judecata este o formă de atașament, este o formă de diminuaare a realității cum că n-ar trebui să fii acolo, cum că nu meriți ce ți se întâmplă și cum că altfel nu poate fi, pentru că ai fixat deja realitatea într-o formă de critică. În schimb,

atunci când doar observi și nu pui judecată, tu ai ocazia de a avea putere cu acea realitate prin manifestarea, formularea și implementarea unei noi intenții: *observ cum stau lucrurile și doresc să intervin.*

Faptul că observăm nu numai că ne dă putere în legătură cu vechiul sau cel mai vechi reflex uman, acela de a judeca, ci ne dă putere cu a formula o intenție prin care să ne facem auziți și să transformăm realitatea. Există două mari tipuri de oameni. Primul tip de oameni reprezintă aceia care se uită la realitate ca printr-un geam și nimic din ce se întâmplă dincolo de geam nu poate fi influențat, nu poate fi transformat. Aceștia sunt oameni care doar descriu realitatea: *iată ce se întâmplă, eu sunt mic și slab aici, iar lumea e acolo de neschimbat.* Și mai este o categorie de oameni a căror cuvânt creează realitatea: *mă uit în viață și văd ce pot pune acolo, văd cine pot fi și ce am de oferit.* Puterea de a transforma este rezervată pentru cea de a doua categorie, acei oameni care se uită pe geam și fac o legătură între cuvântul lor și ceea ce se întâmplă. Fiind conștient de ceea ce văd, de puterile mele, de ceea ce conțin și ceea ce pot face, am ocazia să transform realitatea respectivă. Când constăți și adaugi resemnare, dispare această putere. Când constăți și adaugi conștientizare, ai abilitatea de a transforma orice. Și asta e frumusețea acestui salt, frumusețea de a putea vedea, observa, fără a judeca, și de a alege să intenționezi să faci o diferență în mediul în care trăiești.

Aici apare și contextul pentru a descoperi următorul mare salt de conștiință: *oportunitatea*, care reprezintă de fapt volumul șapte din Spiritonomics. Știind ce vrei și știind ce e necesar să se întâmple, poți intenționa și abia atunci descoperi oportunități. Până la acest salt de conștiință, omul este orb la oportunități. În momentul în care omul este conștient de spațiul personal și observă ce se întâmplă, poate să-și seteze intenții care îl duc către a observa oportunitățile din spațiul său: *iată o oportunitate pentru obiectivul meu de abundență, iată una pentru obiectivul meu de hidratare, iată una pentru iubire, iată una pentru conștientizare*. Omul devine prezent. Și atunci i se deschide o nouă pereche de ochi care vede oportunități.

Capitolul 5. Hrănește relația dintre spațiul tău și lumea din jur

Una dintre superputerile omului care descoperă conștientizarea spațiului personal este puterea zeciuielii: capacitatea de a crea în spațiul său un tezaur energetic, o sumă mare de daruri și energii pe care poate să le ofere lumii în care trăiește. În momentul în care acest om descoperă circuitul zeciuielii, el are capacitatea de a fi util oamenilor din jur, de a pune umărul la dezvoltarea conștiinței colective, de a susține oamenii să evolueze și mai mult, de a crea o disciplină de contribuție în lumea în care trăiește.

Această zeciuială acționează conform dobânzii compuse. Se spune că dobânda compusă este cea de-a opta minune a lumii. Pentru că atunci când investești în ceva și lași acel lucru să crească pentru câțiva ani fără a extrage beneficiile, acel lucru explodează, crește în proporție imensă. În momentul în care o persoană alege să dăruiască și nu cere gratitudine imediată pentru efectele acțiunilor sale, energia respectivă câștigată ca urmare a zeciuielii se stochează în spațiul său, iar acest om are o vitalitate impresionantă, o aură imensă, o strălucire extraordinară. Această strălucire îi dă acces nu numai la niveluri profunde de conștiință, acționând ca o trambulină către restul salturilor de conștiință, ci mai mult, cauzează o gravitație și o viralitate imensă în spațiul său

față de oamenii din jur. Această putere a omului de a hrăni lumea cu cine este și a se lăsa hrănit prin zeciuială de lume cauzează putere socială, pe de-o parte, și inspirație și carismă, pe de-altă parte. Iar acest capitol exact despre asta este.

Interacțiunea dintre spațiul personal și mediu - cum funcționează într-un mod benefic?

Omul este construit să fie o ființă socială. Fără a crea ipostaze în care să dăruiască din cunoașterea, utilitatea sau energia lui, omul se înstrăinează, se însingurează și devine fără rost, fără noimă. Așadar, acest aspect social este foarte important atunci când omul relaționează cu spațiul din jurul său, făcând referire fie la interacțiuni cu semenii săi, interacțiuni cu circumstanțele din jurul său, fie la interacțiuni cu regnurile, cu natura.

Omul poate crea excedent de energie inclusiv în mijlocul naturii. Dacă găsim o zonă despădurită și alegem să sculptăm viitorul aceluia teren, acelei arii geografice, replantând, noi am transformat destinul nu numai al animalelor care locuiesc acolo, ci al naturii, al copacilor, poate chiar destinul oamenilor care locuiesc în satele din aval. Foarte multe inundații care se întâmplă în zonele montane apar datorită defrișărilor de la izvoarele râului. Și în momentul în care plantăm, aceste păduri absorb apa respectivă și mențin armonizarea cantității de apă pe arii foarte largi.

La fel acționează și oamenii care au descoperit saltul de conștiință numit *conștientizarea spațiului personal*. Felul în care acești oameni acționează este prin a absorbi energiile negative din comunitățile în care trăiesc și pe care le influențează, alchimizarea lor și transformarea lor în motivație, în dăruire, în pasiune, în dor și poftă de evoluție. Transformă acele energii în unitate și în dorința de apartenență și contribuție. Așadar, în momentul în care un om interacționează din spațiul său personal cu mediul, cea mai puternică ipostază din care poți interacționa este cea de dăruire, de a face o diferență prin reducerea nivelului de entropie, prin creșterea nivelului de ordine și a dăruirii către mediul în care trăiești.

Această formă de a plăti înapoi, de a dăruia spațiul în care tu exiști și activezi îți permite să dezvolti nu numai niveluri înalte de zeciuală, ci și capacități și discipline de echilibrare a zonelor în care mergi. Există oameni care echilibrează spații, care centrează, care merg în locuri și aduc echilibru, putere, aduc armonie, intenționalitate. Pe de altă parte, mediul interacționează cu spațiul nostru personal. De cele mai multe ori, după interacțiuni puternice cu oamenii, mă duc și mă echilibrez în natură. Îmbrățișez un copac, mă retrag la o cabană, într-un vârf de munte, pe o pajiște și îmi permit să mă reconstruiesc, să mă regenerez. Iau energiile pe care le-am preluat de la oameni și le dau voie să curgă în pământ, în natură, iar natura își urmează circuitul ei, le purifică și le transferă unde este de transferat.

Acest circuit permite omului să aibă un spațiu echilibrat, un psihic sănătos și un corp sănătos. De aceea, această interacțiune e necesar a fi transformată în disciplină. Oamenii care nu se împământează, care evită echilibrarea, regenerarea și doar preiau energiile de la semenii lor, fără a le purifica, ajung de obicei în stările de burnout sau chiar la boli. De aia e necesar să includem nu numai a dăruii, ci și a ne lăsa să primim. Pentru că asta înseamnă apartenență: nu numai contribui, ci te lași susținut de către mediile în care trăiești, te lași iubit, ascultat, auzit, vindecat. Este un drum cu dublu sens. Și de-aia se numește echilibru. Tot ce presupune echilibru arată dublu sens. Armonia e un dublu sens. Toate forțele care ajung în congruență prin echilibru presupun un circuit.

Care sunt influențele armonioase din exterior la care să ne uităm cu atenție?

La acest capitol, în acest volum, pot spune că toate influențele din exterior sunt armonioase, pentru că ele sunt venite sau apar ca urmare a unor cereri de armonizare din interior. Exemplu: procesul în care ne aflăm noi chiar acum este o creație de valoare. Nicio creație de valoare nu este ignorată de univers, ci este o chemare către noi niveluri de abundență, către noi oportunități. Noi chiar acum suntem în mijlocul unui proces în care generăm valoare. Această valoare ajunge în lume în diferite ipostaze. Sub formă de

materiale video, sub formă de cărți digitale sau fizice, sub formă de cursuri, programe, poate chiar sub formă de vinuri cu același nume. Aceste creații sunt o invitație directă la abundență, o invitație de a intra în spațiul creatorilor.

Abundența apare în locuri în care puterea de cumpărare se poate manifesta. Oamenii abundenți duc acei bani în zonele în care există valoarea ce le merită banii. Oamenii dăruitori se duc cu dăruirea în locuri în care există nevoia de a primi. Deci, iată cum noi, în acest moment, creăm o chemare la armonizare din partea mediului exterior. Creăm un tezaur mare de valoare, iar acest lucru va invita oportunități dintre cele mai selecte. Amplitudinea acestui proiect, dăruirea globală pe care noi o creăm acum, potențialul enorm și vibrația energiei pe care noi o creăm în toată această lucrare este o invitație directă la abundență. Oameni dornici de claritate, de cunoaștere, de evoluție vor fi prezenți cu contrapartida ce armonizează din mediul extern această acțiune de creație pe care noi o facem chiar acum. Este o invitație la posibilitate. Posibilitate manifestată în multe forme: abundență financiară, abundență de inspirație, abundență de educație. Deja sunt oameni care doresc să ofere această carte sub formă de curs semenilor lor în diferite orașe. Cum am făcut noi asta? Prin înțelegerea faptului că vom fi armonizați automat, că Universul aduce echilibru peste tot ceea ce creăm, ne-am pus și am creat în avans.

Mare parte a oamenilor sunt dispuși să creeze doar dacă există o recompensă pentru asta. Și aceasta este

premia sărăciei. În momentul în care faci ceva doar pentru că ai fost plătit, atunci dispare creatorul de valoare și este doar reactivitate la recompensă; se mai numește și *gratificare imediată*.

Ceea ce facem noi chiar acum este a planta o sămânță și se numește *gratificare întârziată*. Întârziată înseamnă amânată, adică sunt ok ca în acest proces să nu se întâmple nimic la nivel de recompensă pe durata următorilor ani sau chiar luni. Ceea ce știu cu siguranță este că Universul va armoniza această faptă indiferent ce se întâmplă. Și va fi o abundență extraordinară. Asta înseamnă să te bazezi pe mediul exterior ca fiind un armonizator natural și firesc, universal. De asemenea, este și o invitație la a crea intenții conștiente în spațiul nostru care să fie invitații de valoare către abundență.

Energia spațiilor și efectele lor benefice

Fiecare spațiu, fiecare om, fiecare aură, stochează cunoaștere, energie, salturi de conștiință, experiențe pe care acea persoană le are. Ca doi oameni să poată să se apropie fizic unul de celălalt, e necesar ca ei să aibă un consens și un context comun pentru prezența lor fizică unul în spațiul celuilalt. Asta vine la pachet cu faptul că aurele acelor doi oameni, sau mai mulți oameni dacă este vorba de o comunitate, au ce dăruie unul celuilalt. Doi oameni nu pot zăbovi fizic unul lângă celălalt decât în momentul în care au

dăruiri reciproce ce se pot echilibra prin acel consens, prin acel echilibru. Nu există interacțiuni inutile. Nu există interacțiuni gratuite. Nu există nimic întâmplător. Doi oameni se pot apropia fizic doar datorită potențialului de armonizare dintre cele două persoane. Așadar, de fiecare dată, când vedem oameni laolaltă, motivul pentru care apare bucuria unității este că știm că acolo este loc de dăruit, știm că în energia lor cumulată, compusă, se întâmplă acte de dăruire. Unitatea este superbă. În sensul că ,văzând oameni venind laolaltă, putem ști că spațiile lor sunt în creștere. Mai mult, putem ști că ceea ce se întâmplă în acele spații este un schimb de energie natural, firesc și că fiecare și-a dat consimțământul pentru a fi prezent acolo.

Cum creăm un mediu susținător și inspirațional?

Pentru a susține, pentru a inspira primul lucru necesar este surplusul de energie, abundența. Pentru a putea susține orice, e necesar abundență de vitalitate. Pentru a putea susține o investiție, e necesar abundență financiară. Pentru a putea susține emoțional, este nevoie de abundență emoțională, de inteligență emoțională. Pentru a putea susține din punct de vedere al creativității, este nevoie de abundență pe acea resursă.

Așadar, orice formă de susținere și inspirație presupune, de fapt, a alege să oferi vitalitatea ta pentru susținerea unei cauze care are sens în viitorul pe care tu îl

întrevezi, pe care tu îl preconizezi sau spre care lucrezi. Aceasta este susținerea, este puterea de a dăru.

Inspirația este puterea de a chema. Dacă susținerea este către a împinge pe cineva către visurile sale, inspirația este de a-l chema înspre visurile sale, a sta într-un loc în care visurile unui om sunt îndeplinite și a-l chema pe acel om către propria sa realizare. Iată un exemplu: iubesc să alerg maratoane. Foarte mulți oameni din jurul meu consideră imposibile aceste lucruri. Ceea ce am observat este că atunci când împărtășesc aceste alergări, atunci când postez poze sau lucruri ce susțin oamenii să evolueze, oamenii devin interesați de acea evoluție, devin chiar mai îndrăzneți și doresc să se regăsească în acel univers.

Unul dintre lucrurile care țin de susținere și inspirație este disponibilitatea de a oferi această energie. În momentul în care din susținere și din inspirație se extrage dorința mea de a oferi și de a dăru, aceste contexte de susținere se transformă în reținere și din inspirație în respingere, expirație. Asta înseamnă că oamenii respectivi pot simți susținere și pot simți inspirație doar când aceste energii vin din dorința autentică de a dăru acele resurse. Este felul în care oamenii aleg să ofere necondiționat din conținutul lor, iar acesta întotdeauna va fi echilibrat.

Cum arată relațiile care înnobilează spațiul personal?

Felul în care un spațiu este înnobilat este prin infuzia de feluri de a fi care apar doar ca urmare a unei relaționări, a unui schimb de energie. Doi oameni pot avea separat doar niște aptitudini, însă doar împreună pot descoperi colaborarea. Doi oameni pot fi funcționali separat și doar împreună pot descoperi iubirea.

Sunt anumite energii care nu pot fi descoperite și trăite decât prin intermediul unor experiențe comune. Așadar, relațiile sunt locurile în care aceste lucruri pot fi descoperite. Indiferent că este vorba de o relație de business, în care oamenii descoperă prin spiritul de echipă, capacitatea de a impacta nevoile oamenilor pe zone extinse, sau că este vorba de o relație de prietenie, în care acei oameni se susțin unul pe celălalt și traversează cu ușurință provocările sau obiectivele lor, sau că este vorba de o relație de iubire, în care doi oameni aleg să-și dăruiască timp, energie, focus, atenție, loialitate, abundență, acolo oamenii descoperă încredere totală, descoperă certitudine, descoperă siguranță, încredere în sine și mai mult, capacitatea de a avea rost în lume. Astfel se restartează speranța umană în locuri în care iubirea este permisă. Apare speranța că trăim într-o lume în care astfel de lucruri pot fi repetate, pot fi încurajate și sunt posibile.

Liniștea ca resursă regeneratoare

Liniștea este o pauză la diateza reflexivă. Este momentul în care noi alegem să creăm în propriul nostru circuit o relație cu elementele noastre interioare, indiferent că e vorba de apa care circulă în circuit închis, că este vorba de energie, nemaifiind în dăruire, suntem în liniște, în izolare, în interiorizare. Liniștea este de mai multe feluri. Există o liniște regenerativă, care înseamnă că omul respectiv își folosește pauza pentru odihnă, dar totodată, există și liniștea vindecătoare. Această liniște presupune un fenomen de interiorizare prin care omul descoperă spațiile sau locurile din aura sa pe unde pierde energie. Capacitatea unui om de a fi în oricare dintre aceste două tipuri de liniște, regenerativă sau vindecătoare, și practica disciplinei de a sta în liniște oferă omului o nouă oportunitate de a fi în dăruire, de a reconstrui, de a reevalua, de a fi în viața oamenilor din jurul său cu o mare putere de contribuție. Persoanele care nu-și oferă aceste stări de liniște, de izolare, de regenerare, de vindecare, ajung ușor în burnout.

Mulți oameni dăruiesc frecvent și des, fără a se recupera, fără a se reconstrui, fără a se odihni. Mi se pare provocator să avem această preocupare pentru regenerare atât de acută în legătură cu dispozitivele electronice pe care noi le folosim. Când un telefon își descarcă bateria și ajunge la 3%, suntem foarte grăbiți în a-l băga în priză și a-l pune la încărcat. Însă, atunci când noi ca oameni am ajuns într-o zonă

de oboseală, de surmenaj, de devitalizare, nu ar fi natural să facem același lucru? Din această experiență putem deduce două lucruri: unul, nevoia omului de comunicare este foarte prezentă, prin urmare are grijă de telefonul și dispozitivele sale electronice mai mult și totodată, omul nu este prezent încă la nevoile sale de regenerare. Odată cu saltul de conștientizare a spațiului personal începi să înțelegi că una din cele mai mari necesități ale tale este să adresezi picajele de energie cu măsurile care se cuvin: izolare, regenerare, liniște, tăcere, recreere, poate chiar tratament de tip masaj sau scufundarea în apă salină. Sunt o grămadă de metode prin care tăcerea, relaxarea și regenerarea pot interveni în viața unui om. Pentru oameni este foarte important să creeze această disciplină de recuperare pentru că dăruirea fără recuperare este ca inspirația fără expirație, este un ciclu înjumătățit, adică absența echilibrului.

În momentul în care înțelegem echilibrul și observăm că suntem în faza de dăruire, e necesar să construim și cealaltă parte și anume faza de recuperare, la fel cum inspirația și expirația sunt prezente, la fel cum o monedă are două părți, cap și pajură, la fel cum soarele are această dualitate, răsărit și apus, noapte și zi.

În natura echilibrului există o latură întunecată, de obicei legată de consum, și o latură luminoasă, în general legată de încărcare, de absorbire de energie. Aceste cicluri sunt naturale, sunt firești. Și când omul devine prezent la nevoile sale, el are capacitatea de a crea conștient aceste

discipline, de a le distribui în agenda sa și de a duce o viață împlinitoare și funcțională.

Spațiul ordonat, fundația clarității interioare – la ce te referi când spui spațiul ordonat?

Unul dintre lucrurile care sunt răsplătite cel mai abundent de către Univers este reducerea entropiei. Capacitatea unui om de a intra în situații divergente, situații dezordonate, și a readuce echilibrul și ordinea reprezintă unul dintre cele mai căutate daruri pe care le poate avea o persoană. Dacă ne uităm la nivelul unei companii, în momentul în care angajăm un manager, acel manager este răsplătit conform capacității sale de a cauza rezultatele ce aduc ordine, abundență, stabilitate în echipă, funcționalitate în procesele de producție, iar salariul lui depinde de reducerea nivelului de haos, de entropie.

La fel este și în viață: în momentul în care noi suntem oamenii care au puterea de a stabili spiritele în discuțiile cu persoanele din jurul nostru, de a aduce liniște unei conversații, de a aduce un ritm frumos și stabil și funcțional într-o relație, atunci suntem recompensați cu iubire, cu încredere, cu inspirație.

Liniștea aceasta, pentru a putea să se întâmple și pentru a putea să se transforme în ordine, este necesar să treacă mai întâi prin faza de intenții. De asta i se spune *liniștea dinaintea furtunii*: există un moment care marchează un

punct culminant, un apogeu și apoi începe faza de echilibrare prin care se limpezesc apele. Ca să putem să cauzăm această modificare a spațiului de la dezordonat, haotic la ordonat, cu entropie scăzută, singurul lucru care este necesar, de fapt, este intenția. Un loc fără intenție, un spațiu fără intenție este dezordonat. Și există și o denumire pentru asta, se numește *mișcare browniană*, care definește fragmente din rețeaua Planck, din structura celulară, din structura atomică care sunt lăsate libere, fără de intenție.

La un moment dat s-a făcut un experiment, s-au pus niște electroni într-un vas Petri, adică un vas izolat de restul mediului. Acești electroni se mișcau haotic în acel vas. Ulterior, s-a adăugat un fragment din ADN-ul uman. Deodată, electronii au început să se poziționeze de-a lungul spiralelor ADN-ului, ei au fost ordonați din intenția umană, care a fost pusă în acel vas. Ce a fost și mai spectaculos este că la extragerea aceluia fragment de ADN uman din vasul respectiv, electronii au rămas în continuare ordonați, păstrând memoria intenției care i-a dus la ordine.

În structura umană, noi avem capacitatea de a ne folosi intențiile pentru a ordona spații. Suntem aducători de ordine. Și în momentul în care omul devine conștient de darul acesta, de superputerea aceasta, el poate să o exerseze intenționat și poate genera în spațiile sale un consens și un context extraordinar pentru creare de abundență, creare de funcționalitate, pentru creativitate, pentru unitate, pentru orice context își propune.

Intenția umană este cheia care deschide toate puterile Universului. A fost creată pentru noi o rețea întreagă, rețeaua Planck, care funcționează pe baza intenției ființelor conștiente. Mai mult, în momentul în care intrăm în această rețea care a fost construită să răspundă la intenția noastră prin transformarea ei în realitate, descoperim echilibrul dintre creator și materia sa primă, apare inovația și nelimitarea. Imaginează-ți că într-un univers care este făcut în întregime din spațiu gol, din rețea Planck în stare latentă, din spații care așteaptă să fie transformate și construite, ce anume e posibil acolo? Nelimitare, infinitate. Nu există plafon pentru nivelul de inovație care există și care poate fi atins în lume. Limita este infinitatea. În timp ce la distrugere există un plafon inferior: nu se poate coborî mai mult de haos. Avem vârful dincolo de cei mai înalți nori care așteaptă să fie descoperite și abordate. Viața și evoluția este o aventură continuă.

Ce proceduri putem aborda în curățenia fizică și energetică a spațiului?

Există diferite denumiri în limbaj în legătură cu a curăța un spațiu: una este a primeni, alta a sfinți. Aceste proceduri apar ca urmare a faptului că, fie există un transfer de proprietate, fie există capacitatea unui om de a descoperi că este purtătorul unei energii care nu îl descrie.

În momentul în care interacționăm cu oameni, există un transfer de energie atât a lucrurilor extraordinare pe care

acei oameni le conțin, cât și a lucrurilor care țin de partea haotică a laturii energetice, deșeuri, toxine. Așa cum un corp elimină toxine prin transpirație sau prin alte sisteme corporale, la fel se întâmplă și la nivel energetic: există deșeuri care este necesar să fie curățate, transferate în structurile din jurul nostru.

Oamenii care interacționează cu alți oameni datorită faptului că devin conștienți de spațiul lor personal, activează principiul zeciuiei, al dăruirii, devin capabili să susțină și să inspire pe semenii lor, ei fiind parte din acest circuit, normal că vor primi și vor include în acest circuit și diferite tipuri de toxine. Este foarte important ca oamenii să dezvolte abilitatea de a se purifica, de a se curăța. Indiferent că e vorba de curățare la nivel de corp, prin post, prin tăcere, prin liniște, sau e vorba de a curăța la nivel spiritual, prin integrare în natură, prin meditație, prin iubire. Oamenii care creează astfel de discipline au ocazia, în primul rând, de a-și extinde abilitățile pe care le au cu oamenii din jurul lor sau cu comunitățile și, în al doilea rând, își dezvoltă capacitatea de a face transferuri pentru volume din ce în ce mai mari de informații și energie.

Îmi aduc aminte de o vreme, la începutul carierei mele în spiritualitate, când numărul maxim de oameni cu care puteam vorbi pe durata unui curs era de 10 persoane. La finalul acelor zile mă simțeam obosit, devitalizat, istovit. Neștiind că există proceduri de reîncărcare ca urmare a transferurilor, de multe ori mă enervam, mă certam, mă

frustram și cauzam diferite conflicte în jurul meu, cu oamenii din jurul meu, cu cei apropiați. Ulterior, pe măsură ce am crescut, am înțeles că este necesar să scutur aceste energii, să le dau voie să intre în pământ unde este locul lor, să le dau voie să se circule, să se purifice, asemănător circuitului apei în natură. În momentul în care am înțeles acest lucru și am practicat disciplina de detoxifiere energetică, am observat că pot mișca volume mai mari de energie, pot adresa numere mai mari de oameni. Am crescut de la 10 oameni la 1.000-2.000 de oameni într-o singură întâlnire. Și asta ca urmare a faptului că am înțeles că atunci când devin disciplinat și ordonat, volumele de energie pe care eu le pot trimite, primi sau procesa, devin imense. Dacă înainte pentru mine era covârșitor să procesez dorințele, suferințele și provocările a doar 10 oameni, ulterior, am descoperit că pot cu ușurință sta în spațiul a sute sau mii de oameni. Tot acest proces a devenit posibil pentru faptul că am învățat să îmi respect energia și nu numai felul în care dăruiam, ci și felul în care primeam și curățam ceea ce era prezent în interiorul meu.

Una dintre procedurile de curățare energetică a spațiilor este și reevaluarea relațiilor. În momentul în care ne dăm șansa să reevaluăm relațiile, să vedem cu ce nivel de fidelitate se asociază cu intențiile noastre, în ce măsură ne reprezintă ceea ce noi ne dorim acolo, acest lucru ne dă ocazia să ne realiniem, să reevaluăm, să reconstruim sau să redefinim intențiile. Suntem la un moment dat în relații de afaceri în care e necesar să reevaluăm colaborările noastre,

să ne uităm la principiile salariale în baza cărora se efectuează răsplata oamenilor cu care lucrăm și să descoperim că merită de multă vreme o creștere de salariu. Sau poate că a fost o risipă prea multă vreme și e timpul să oprim acea relație. La fel și în relațiile personale, în relațiile romantice, de iubire: în momentul în care reevaluezi, ai ocazia să descoperi că este timpul pentru nivelul următor, că ai descoperit acolo un nivel de încredere, un nivel de putere, de certitudine, de abundență care îți permite să îndrăznești mai departe.

Toate aceste forme de evoluție apar ca urmare a arderii etapelor potrivite, de unde și expresia: *arderea etapelor presupune: oferi, cureți, reconstruiești*. Dacă ne uităm și la mașinile cu combustie internă și felul în care sunt construite, descoperim că avem combustibil, motorul ce produce mișcare, iar țeava de eșapament scoate toxinele. Cum ar fi dacă acele toxine, acel fum ar fi pus în habitacul, în interiorul cabinei? Nu ar fi funcțional.

În momentul în care oamenii dezvoltă aceste proceduri de reconstrucție, regenerare energetică, ei devin capabili să proceseze porțiuni mai mari din realitate. Imaginează-ți un om care se antrenează intențional de decenii întregi, înțelegând puterile sale și având drept țință plenitudinea, influențarea întregii planete: care sunt șansele ca el să devină extraordinar de precis în aceste lucruri? Și mă refer aici la oamenii care au făcut o diferență imensă în istoria planetei. Poate fi Elon Musk, o persoană ce a dus civilizația de la a fi

monoplanetară, doar pământeană, la civilizație multiplanetară, care e pe mai multe planete. Sau la oameni care au dus inovații extraordinare pentru ceea ce înseamnă tehnologie: Bill Gates, Steve Jobs. Avem în fiecare domeniu oameni care au schimbat trendul, care au cauzat disrupții, au cauzat demolarea standardelor existente și construirea unor noi niveluri despre ce este posibil la nivel de creație și inovație.

Respect reciproc în spațiile comune

Unul dintre lucrurile care țin comunitățile laolaltă, de fapt, principalul pilon care ține laolaltă comunitățile, este codul de apartenență. Codul de apartenență este un crez pe care toată lumea îl validează și în virtutea căruia, oamenii agreează să contribuie și totodată, primesc beneficiul apartenenței. În momentul în care toată lumea agreează să respecte același cod de apartenență, apare acest respect mutual. Respectul reciproc, în general, apare când oamenii și-au dat consensul și au făcut o înțelegere pe o direcție comună și au agreat pe principii de umanitate, de onoare, să depună eforturile, energia, timpul, resursele în direcția îndeplinirii intenției acelei comunități. Fără acel cod de apartenență, nu se poate crea unitate. Oamenii care nu agreează spiritul unei comunități, nu au cum să simtă că aparțin și, mai mult, nu vor simți nevoia de a contribui în interiorul acelei comunități. Așadar, respectul reciproc se naște în mod natural atunci când mai mulți oameni se uită în aceeași direcție.

Puterea unui om care conștientizează spațiul personal este de a interpreta în momentul în care intră într-o comunitate, uitându-se la atitudinea energetică a oamenilor, de a interpreta, vizualiza, de a înțelege care este codul de apartenență pentru care acei oameni și-au dat consensul. Nu e nevoie să citească vreun cod scris, comun votat de către toți oamenii, ci înțelege pentru ce și-au dat acei oameni consimțământul și are puterea de a vedea în acel cod lucrurile pe care oamenii respectiv le au în comun, atât ca promisiuni, cât și ca beneficii.

Faptul că oamenii își dau mâna pentru a agreea o direcție comună creează respect reciproc. Dispariția respectului reciproc apare din faptul că oamenii au denunțat acel cod al apartenenței și nu mai sunt dornici să onoreze grupul, comunitatea respectivă. Așadar, în momentul în care vezi doi oameni că se respectă, poți ști că ei au aderat la un cod comun. Descoperind care e acel cod comun, tu poți înțelege ce anume îi stimulează și unde vor să ajungă. Și având această înțelegere, tu poți susține și astfel poți trece la următorul nivel de conștientizare și anume poți determina destinul, direcția și măsura în care acei oameni ajung la obiectivul comunității lor, nu doar la obiectivul lor ca indivizi. Aici se face trecerea acestui om cu saltul de conștiință al spațiului personal către creșterea abilității de a susține un număr din ce în ce mai mare de oameni. Se depășește nivelul individual și se ajunge la nivel comunitar. Omul începe să se îndrepte către una dintre cele mai puternice energii ale

susținerii care se numește universalitatea. Dar asta e subiectul unui alt volum din Spiritonomics.

Spațiul exterior devine reflexia armoniei interioare

Una dintre legile cele mai importante a spațiului este că realitatea interioară este cea care se va manifesta instantaneu și în realitatea exterioară. Felul în care noi suntem ca oameni în interiorul nostru, lucrurile pentru care ne-am dat cuvântul, principiile, valorile care ne ghidează, intențiile noastre au capacitatea de a se manifesta prin inducție electromagnetică, ordonând și aducând în armonie cu ele toate întâmplările, persoanele, circumstanțele din jurul nostru. Acest lucru face ca spațiul exterior să poată deveni o sursă de analiză a omului care le-a creat. Te uiți și analizezi lucrurile care se întâmplă în jurul unei persoane și, deodată, poți înțelege ce fel de om este acel om: *Ce fel de om a organizat această masă? Oare cât de ordonat este de masa este atât de impecabilă? Ce fel de om a acceptat o astfel de persoană în spațiul său?*

Uitându-ne la spațiul exterior, noi avem o doză imensă de realitate și de certitudine care depune mărturie față de universul interior a omului și ce se petrece acolo. Cu alte cuvinte, viața exterioară este un citat din lumea interioară a oricărui om. Și înțelegând acest lucru, putem cunoaște oamenii uitându-ne la ceea ce vedem în jurul lor. Dacă vedem un om care, oriunde se duce, declanșează în spațiul său

zâmbete, armonie, abundență, consens, colaborare, noi putem ști dulceața pe care acel om o cultivă în sufletul său. Și iată cum spațiul exterior și spațiul interior nu au de fapt nicio graniță între ele. Ele există doar în cauzalitate. Ce este în sufletul tău cauzează ce este în spațiul tău.

Capitolul 6. Transformă-ți realitatea prin conștientizare

Abilitatea omului de a transforma mediul și spațiul în care trăiește decurge din felul în care el relaționează cu mediul pe care îl poate influența. Așa cum spuneam într-unul din capitolele anterioare, există oameni care se uită la mediul exterior și doar constată, fără a avea puterea de a interveni și de a face o diferență. Acolo lumea cauzează cuvântul lor. Există însă oameni care au puterea de a determina transformarea mediului exterior și asta pentru că au un cuvânt atât de puternic, încât ceea ce ei rostesc se transformă în realitate exterioară aproape instantaneu. Acești oameni sunt cunoscuți ca oameni de putere personală. Ei sunt conștienți de energiile pe care le generează și au capacitatea de a implementa intențiile lor. Unele dintre cele mai importante energii pentru a deveni implementatori sunt, în primul rând, conștientizarea spațiului personal și, în al doilea rând, integritatea: ești conștient de ce e nevoie, îți dai cuvântul și faci să se întâmple.

Puterea alegerii inspirate - unde poate să ajungă?

A ne uita la puterea oamenilor de a alege într-un mod inspirat înseamnă a ne uita la faptul că ei devin prezenți la propria lor nevoie de creștere și aleg să onoreze o direcție și un curs de acțiune prin care ei pot evolua. Alegere inspirată presupune că înțelegi nevoia ta de a te dezvolta și construiești un plan de acțiune bazat pe intenții ce te cresc ca om. Alegerile unui om devin inspirate atunci când ele acționează de-a lungul obiectivelor către îndeplinirea acelor dorințe. Pentru a putea să facă alegeri inspirate, oamenii au nevoie nu numai de claritate și prezență, dar au nevoie și de resurse energetice de proporție. Au nevoie să dispună de un excedent de energie imens pentru a cauza realități care aparent nu păreau posibile să devină realități. Ne uităm la oameni care sunt față în față cu lucruri aparent de nerealizat. Fie că e vorba din lumea sportului, fie că este vorba de public speaking sau locuri în care pare că nu există nicio soluție, acolo oamenii inovativi, cu o disponibilitate extraordinară de a pune în acțiune muncă, resurse, energie, bani, echipe, deodată, vin și redefinesc standardele în acele nișe.

Întâlnesc acest lucru foarte des în interacțiunile mele cu publicul. În momentul în care merg într-o sală de 300 de oameni și văd nivelul de resemnare de la care lumea interacționează și speranța redusă că ceva s-ar putea schimba, puțini oameni dau o șansă ca ar putea să se facă trecerea de la acea energie de debut într-o energie

frumoasă, inspirațională, de putere, de iubire, de recunoștință. Însă pe parcursul a trei zile, în programul Puterea Trecutului⁴, oamenii descoperă setea de a aduce în propria lor viață funcționalitate, abundență, pace interioară, colaborare, unitate. Toate acestea s-au întâmplat prin faptul că o singură persoană a spus că se poate.

Conștientizarea acestui spațiu personal și a efectelor pe care le are infuzarea oamenilor în spațiul acelei persoane permit omului respectiv să cauzeze din mod intenționat efectele pe care le dorește, în funcție de mediul pe care îl alege. El poate face acest lucru în mediul de business, de familie, sportiv, orice domeniu. Omul respectiv poate să genereze în viața sa un impact unificat pe direcții ce aparent păreau imposibile.

Acest tip de alegeri este inspirațional, pentru că aceste alegeri nu sunt rezonabile. Rezonabile înseamnă ceva care este ca lumea, care nu iese de normele lumii. Este ceva care e la ordinea zilei și se poate face de către oricine, oricând. Însă, inspirațional presupune a fi nerezonabil, a merge împotriva tuturor șanselor, tuturor pariurilor și tuturor resemnărilor existente în acele spații. Iar o astfel de acțiune, o astfel de putere poate fi generată doar de un om care are acest nivel în disciplinele sale.

⁴ Puterea Trecutului este modulul I din Trilogia Puterii Personale, un program transformațional oferit de Createrra. Descoperă toate detaliile despre program pe www.createrra.ro.

Cum identificăm aspectele care susțin evoluția?

Unul dintre principalele moduri prin care identificăm ceea ce susține evoluția este prin înțelegerea hărților către ceea ce urmează să devenim. Așa cum vorbeam într-unul dintre capitolele anterioare, avem o prăpastie între noi și viitorul spre care țintim. Ceea ce este necesar pentru noi în așa fel încât să devenim omul care evoluează este puntea peste acea prăpastie. Puntea, în general, este dată de îndrăzneală, curaj, perseverență, este un fel de a fi care ne permite să depășim orice circumstanțe pentru a ajunge la nivelul de evoluție respectiv.

Cauzele stagnării transformate în oportunități

Sistemele stagnează în momentul în care își pierd excedentul de energie. Orice situație care stagnează arată că circuitul prin care interacționează cu mediul exterior s-a oprit, adică exact circuitul prin care se cauzează zeciuiala, surplusul de energie. În momentul în care un sistem stagnează, înseamnă că acel sistem nu mai dăruiește în exterior și, mai mult, nu se reface cu energia circulată în acel sistem. Stagnarea intervine ca urmare a faptului că acel context s-a pierdut, intenția nu mai este susținută sau că incompletitudinea a apărut. Exemplu: în momentul în care un om nu mai este conștient de obiceiurile sale, apar șanse foarte mari ca omul respectiv să dezvolte vicii sau

dependențe față de lucrurile care odinioară erau excepții. O acțiune săvârșită de mai multe ori tinde să se scufunde în subconștient și să devină inconștientă, să nu mai realizezi că faci acel lucru decât când e prea târziu. Văd unii oameni care își rod unghiile, la început ca joacă, ulterior ca disciplină și în final ca viciu. Același lucru se întâmplă și cu alte lucruri, de la consum de substanțe, fumat, băutură sau chiar activități care subminează nivelul de energie, nivelul de conștiință al omului respectiv. Cauzele stagnării le poți descoperi în locul în care s-a făcut scindarea, în locul în care s-a întrerupt o disciplină din a se repeta, de obicei este o schimbare de tipar.

Acea schimbare de tipar apare ca urmare a unui picaj de energie în aura omului respectiv. Picajul de energie are mai tot timpul la sursă fie intervenția unei autorități care are o putere mai mare decât contextul respectiv, fie căderea în resemnare a persoanei respective ca urmare a întreruperii circuitului cu exteriorul. Unul dintre exemplele cele mai folosite pe tema asta este atunci când există o dezamăgire în viața romantică. Când o persoană face o promisiune solemnă că nu o să mai dea inima nimănui. Dacă era într-o zonă în care obișnuința era de a iubi, de a avea interacțiuni sociale, romantice, deodată ajunge la singurătate. De ce? Pentru că a făcut o promisiune a cărei integritate pune în miza jocului o pierdere atât de tranșantă, încât omul respectiv începe să execute noua intenție.

Toate aceste lucruri, în momentul în care intervin în circuitele energetice, cauzează stagnare. Există doar două

stări în univers: viață și stagnare, care e echivalentă cu moartea. Nu există stagnare propriu-zisă, există doar viață și moarte. Stagnarea este pasul către moarte. În momentul în care o plantă se oprește de la a produce clorofilă, ea stagnează, atunci vine toamna, frunzele cad și copacul intră în hibernare. În momentul în care omul devine conștient de motivele pentru care stagnează, el devine și responsabil în a cauza sau readuce funcționalitatea în legătură cu îndeplinirea aceluia obiectiv.

Stagnarea, de multe ori, arată și faptul că omul respectiv are nevoie de regenerare. Când nu mai poți da mai departe este din cauza că s-au golit rezervoarele. Așadar, pentru a le reumple, e necesar să se reaplice proceduri de regenerare, revitalizare, vindecare sau de detoxifiere la nivel fizic și, bineînțeles, la nivel energetic.

Stagnarea mai apare în situațiile în care omul este la marginea spațiului său, este pe cale de a descoperi următorul nivel de conștiință, însă nu există claritate în legătură cu felul în care se poate ajunge acolo. În general, acest moment de stagnare se poate îndepărta, se poate depăși, prin crearea unui excedent din ce în ce mai mare, exact ca atunci când suntem pe marginea unei gropi. Când groapa este foarte mare, e necesar să ne luăm un avânt consistent pentru a putea sări pe partea cealaltă. Multe gropi pot fi sărite cu un singur pas. Atunci când groapa crește, e necesar să sari cu amândoi; ei, dar când devine un șanț, atunci e nevoie să-ți faci avânt și să sari, poate chiar să folosești o trambulină sau

un pod. Stagnarea în astfel de momente presupune economisirea unor cantități de energie care îți permite să depășești provocarea respectivă pentru a crea un nou salt de conștiință, o nouă abordare, o nouă viziune, o inovație.

Energia pozitivă a resurselor interioare – cum o fabricăm?

Energia pozitivă se construiește, în general, prin înțelegerea relației directe dintre intenții, acțiuni și rezultate. În momentul în care înțelegem că este responsabilitatea noastră să furnizăm, să creăm semnificații pozitive pentru lucrurile care apar în viața noastră, practic devenind responsabili pentru tot ceea ce se întâmplă, noi avem ocazia de a multiplica resursele existente. E ca și cum avem un buton de la radio de unde dăm volumul mai tare. În mod similar putem produce și o minimizare a resurselor interioare care se întâmplă atunci când folosim limbajul nostru într-un mod care nu amplifică energia, ci o diminuează, prin creșterea conversațiilor interioare.

Așadar, dacă dorim să creăm energie pozitivă în interiorul nostru, este necesar să pornim de la a crea acțiuni generatoare de energie. Să ne uităm: care e energia pe care eu vreau să amplific? Curajul. Perfect. Ce este de făcut? Să ieșim din situații de confort. Să ieșim în afara zonelor pe care le cunoaștem. Să ne expunem la lucruri noi. Să aplicăm un spirit inovativ. Să ne punem în noi circumstanțe tranșante

care cauzează o rupere de ritmul cotidian. Deci, iată cum în funcție de excedentul pe care vrem să-l cauzăm, de energia pozitivă pe care vrem să-l multiplicăm, felul în care ajungem acolo este întotdeauna prin acțiune. Corpul nostru servește pentru a genera energii amplificate. E nevoie să ne punem în posturi care să implice mai mult din energia respectivă. De exemplu, dacă dorim să cauzăm excedent din energia numită *inițiativă*, este necesar să facem un pas în față chiar și în situațiile în care nu ne convin, chiar și în situațiile în care simțim că nu avem un cuvânt de spus, chiar și în situațiile în care avem rețineri sau conversații interioare că nu ne-am putea descurca, că n-am fi suficienți. Și în felul ăsta se creează un stoc de inițiativă sau un excedent din energia respectivă. Un lucru foarte important de reținut aici este că corpul este mecanismul prin care se construiesc aceste lucruri. Chiar dacă energiile sunt spirituale, multiplicarea acestor energii, acestor excedente, apare prin folosirea corpului din dotare. Facem acțiuni, iar la rezultat apare un rezultat de o dublă natură. Primul este de natura fizică: obținem obiectivul, avem succesul, îndeplinim ceea ce ne-am propus. Și al doilea reprezintă crearea unei conversații interioare de putere, se crește stocul din acea energie ca urmare a acțiunii respective.

Cu atât mai mult cu cât acea acțiune se poate transforma într-o disciplină. Când se transformă într-o disciplină noi practic creăm o linie pasivă căreia nu mai e necesar să-i acordăm conștiință. Acolo creăm o disciplină în

care creșterea energiei se întâmplă automat. Disciplina de a merge la sală crește vitalitatea. Disciplina de a citi crește nivelul de spontaneitate în limbaj sau nivelul de cunoaștere. Disciplina de a iubi crește nivelul de încredere, de siguranță. Disciplina de a spune adevărul creează autenticitate, cauzează puterea de a spune lucrurilor pe nume. Puterea noastră de a crea energii înalte, stocuri mari de energii, rezerve înalte de energii, de vibrație pozitivă apare întotdeauna prin discipline în care corpul nostru este implicat.

Spațiul conștient ca motor al progresului

Progresul, spre deosebire de evoluție, presupune să ai o direcție de lucru stabilită, să creezi o intenție, un obiectiv spre care să evoluezi și există o evaluare permanentă a locului în care ai ajuns în raport cu obiectivele stabilite. În momentul în care folosești spațiul tău drept sursă de feedback în legătură cu progresul tău către acele obiective, poți obține elemente foarte utile din analiza și observarea aceluia spațiu. În general, aceste momente de observare care denotă prezența progresului sunt diferențieri față de momentele anterioare, faptul că poți compara momente trecute cu cele prezente. Dar mai există și diferențe din factorii non-lineari: cum te simți diferit față de momentele anterioare. Oamenii pot observa că mă simt mult mai bine decât obișnuiam să mă simt. Mi-a crescut încrederea în mine, a crescut felul în care îmi văd viața. S-a schimbat, s-a

transformat felul în care îi văd pe oameni. Obişnuiam să văd oamenii sau viaţa în gri şi acum văd oamenii prietenoşi, îi văd susţinători. Un alt mod prin care se descoperă progresul este prin calitatea oamenilor care pătrund în spaţiul nostru. Acest inventar este cel mai simplu şi cel mai frecvent pentru a descoperi măsura în care noi conştientizăm spaţiul personal. În momentul în care noi ne uităm la trăsăturile oamenilor din spaţiul nostru, putem descoperi din feedback-ul lor reflectat la nivel de comportament, la nivel de limbaj, la nivel de interacţiune unii cu ceilalţi, felul în care noi am progresat. Dacă obişnuiam să avem anturaje şi locuri în care oamenii din jurul nostru se certau, erau frustraţi sau relaţiile erau disfuncţionale, atunci când observăm că ceea ce se întâmplă cu oamenii din jurul nostru a progresat, putem spune că noi înşine am progresat. Când vedem oameni care se împacă, generează unitate, sunt creativi, construiesc împreună lucruri care au rost şi noimă pentru contribuţia faţă de mediul înconjurător se poate spune că descoperim un factor de progres.

Toate aceste lucruri cumulate ne dau ocazia să fim lucizi şi să putem evalua cu acurateţe creşterea noastră pe perioada de timp la care ne uităm. Progresul este foarte important pentru că în absenţa lui apare resemnarea. Resemnarea reprezintă tocmai opusul. Nu dorim să ştim unde suntem, nu dorim să măsurăm şi evităm să luăm acţiuni care ne scot din zona de confort. De fapt, ce au în comun

toate astea trei este crearea unor tipuri de somatizări din categoria depresiilor.

Cum se face sincronizarea cu sinele autentic?

Cea mai uzuală cale de a ne sincroniza cu ceea ce noi dorim cu adevărat este de a ne uita la felul în care evoluează încrederea în sine. Încrederea în sine este o componentă a autenticității care apare ca urmare a îmbinării perfecte între ceea ce gândim și ceea ce spunem. Pentru a ne sincroniza cu sinele autentic analizăm exact aceste două componente. Ne întrebăm: *care e motivul pentru care eu nu spun ceea ce gândesc? Ce anume prezice mintea mea că se va întâmpla în mediul exterior de eu evit să spun lucrurilor pe nume?*

Acolo putem descoperi o listă de predicții ale minții: că vei fi omorât cu pietre, că lumea te va critica, că vei pierde beneficii, că vei fi scos din comunitățile din care faci parte, că vei fi bârfit. Practic, apar conversații interioare de frecvență joasă, iar aceasta arată acolo un picaj în încrederea de sine, ceea ce înseamnă că omul s-a îndepărtat de spiritul lui autentic.

Pentru a putea să te realiniezi, să te sincronizezi este necesar să readuci la echilibru cele două componente: ceea ce spui și ceea ce gândești, pentru a fi în sincron. Pentru a îndeplini această sincronizare, primul lucru este de a observa ce au în comun toate aceste conversații de vibrație joasă care se creează, și anume faptul că sunt invizibile: aceste

lucruri nu sunt factori reali de natură să te blocheze. Sunt doar vorbe din dicționar, mesaje de eroare ale manualului de utilizare a identității, care apar ca urmare a unor derapaje în valoarea de sine, în imaginea de sine. Pentru a putea să readucem încrederea, să sincronizăm aceste lucruri cu sinele autentic, e necesar în primul rând să observăm rezistența noastră la a face ceea ce ne dorim cu adevărat și să ne întrebăm de ce. *Care este cel mai rău lucru care se poate întâmpla dacă eu îmi asum să îndeplinesc visul meu?* De cele mai multe ori vom găsi aici amenințări ale minții care, în general, sunt făcute în cele mai bune intenții ale minții, pentru a ne proteja de schimbarea mediului în care trăim, de devitalizare, sau poate chiar de existența unor urmări care ne scot din apartenență. Aceste lucruri sunt toate bine intenționate. Dar ele sunt descrieri ale zonei de confort. Culmea este că niciunul dintre obiectivele noastre nu locuiește în zona de confort. Toate obiectivele noastre, chiar prin definiția lor, sunt mult în afara de zonei de confort, ceea ce înseamnă că noi e necesar să devenim pentru a putea ajunge acolo. Sinele autentic este suma tuturor potențialelor noastre. Este felul în care noi vedem că am fi atunci când viața este funcțională și plină de vitalitate.

Cât de importante sunt recunoașterea și celebrarea creșterii?

Se spune că e necesar să recompensezi ceea ce vrei să vezi repetându-se. Dacă vrei să vezi repetându-se a crea abundență în viața ta, e necesar să celebrezi și să oferi corpului recunoașterea binemeritată pentru efortul creat în obținerea acelei abundențe. Dacă într-o lună anume ai obținut un nivel financiar care te-a încântat, care îți face plăcere și care dorești să se repete, e necesar ca acolo să implementezi un comportament de celebrare. Că este despre a merge la cumpărături, că este despre a pune deoparte 2-3% și a-i cheltui pe lucruri triviale, că este despre a avea un ritual de celebrare, toate aceste lucruri sunt esențiale pentru că identitatea noastră se hrănește cu a fi recompensată.

Recompensarea se întâmplă atunci când punem în mod intenționat în calendarul nostru un mod prin care este ziua identității. Felul în care eu celebrez lucruri este că am ritualuri pe care le programez, sunt în agenda mea, în special după atingerea ȋintelor financiare pe care mi le-am planificat: că este vorba de o sticlă de șampanie, că este vorba de un trabuc, că este vorba de o excursie. Îi dau ocazia corpului meu să se ȋtie recompensat pentru lucrurile de performanȋă pe care le realizează.

Fără această celebrare, în interiorul corpului nostru apare o stare de resemnare, iar corpul nostru îmi transmite mesajul: *Ce rost mai are să mai fiu performant având în*

vedere că oricum mie nu-mi iese nimic din asta? Oricum doar mă obosești, mă pui la treabă și nici măcar nu-mi dai odihnă. Ce rost mai are să livrez performanță? Și atunci corpul cade în resemnare. Resemnarea corpului se numește *burnout*. Burnout înseamnă că al tău corp nu mai este dispus să facă acțiuni pentru că oricum nu are niciun beneficiu din acest lucru decât și mai multă muncă, și mai multă oboseală, și mai mult efort. De aceea este important să recompensăm prin celebrare toate departamentele, locurile din viața noastră unde noi observăm progres și dorim să continue. Fără celebrare, corpul nu poate construi motivația de a merge mai departe și de a trece la următorul nivel.

Este exact ca în copilărie, cu recompensele pe care le primeam de la părinți pentru anumite lucruri pe care le făceam bine?

În momentul în care recompensa este setată de un factor extern, o autoritate, care îți dă o resursă pe care tu nu o ai, acolo se construiește mai mult un reflex condiționat. Reflexele condiționate sunt la baza celor mai puternice vicii. Este important ca această celebrare să fie setată de tine însuși ca formă de iubire de sine și ca formă de răsplătire a propriului tău corp. În momentul în care este făcută din exterior, practic tu acolo intri într-un reflex prin care livrez un anumit comportament doar de dragul recompensei. Cu ce îl putem asemăna? Îl putem asemăna cu primăvara.

Primăvara este acel moment în care viața restartează, repornește, natura explodează din nou. De ce? Pentru că a trecut prin hibernare, a depus efortul și a livrat fructele, iar acum e necesar să se refacă pentru a putea să livreze viață din nou. Această renaștere a naturii de pe durata primăverii apare ca urmare a unei stări de hibernare, a unui metabolism încetinit care a apărut în urma efortului de creare a semințelor.

Asumarea transformării ca sursă de putere

Indiferent că este vorba de transformarea universului interior sau este vorba de transformarea spațiilor în care noi activăm, acest proces de evoluție implică doze mari de energie și abordare diferită, din salturi de conștiință diferite a realității înconjurătoare. Transformarea, în momentul în care este asumată, este generatoare de putere. De ce? Pentru că ne dă șansa să ne observăm pe noi înșine ca oameni și să descoperim că putem face o diferență în mediul nostru exterior pornind de la resursele interioare. Cu cât mai mult omul explorează această punte între lumea interioară și transformarea lumii exterioare, cu atât el devine mai conștient că ceea ce este în interiorul său, trăsăturile sale de caracter, felurile de a fi, salturile sale de conștiință, reprezintă tot ce e necesar pentru ca realitatea externă să se schimbe.

Felul în care acest circuit se desfășoară la momentul actual este inversat. Inversat înseamnă că e necesar să te

duci în exterior, să achiziționezi lucruri pentru a putea deveni o persoană cu un anumit stil de viață, cu un anumit tip de caracter sau cu un anumit fel de a fi. Așadar, cu cât mai mult putem identifica o relație de cauzalitate între lumea existentă aici și trăsăturile noastre de caracter și felul în care noi putem transforma mediul exterior, cu atât mai mult crește nivelul nostru de putere.

Cum ne asumăm evoluția constantă? Cum o integrăm ca stare naturală?

Sunt două metode prin care putem face asta. Una este pornind la corpul nostru, către interior și cauzând în mod intenționat o dependență de endorfine și dopamină. Dependența de endorfine apare ca urmare a faptului că în corpul nostru se secretă endorfine foarte des prin faptul că ne-am învățat corpul cu a declara obiective și a le îndeplini. Dependența de dopamina apare atunci când, în mod frecvent, noi explorăm un viitor care ne stârnește, ne cheamă și care cauzează în noi dorința de a genera, prin acțiune, acel viitor să se întâmple în realitate.

A doua perspectivă prin care noi putem aborda o evoluție conștientă este prin stabilirea unor ținte ca feluri de a fi, este identificarea în obiectivele noastre a acelor feluri aspiraționale de a fi. În momentul în care ne uităm la ceea ce ne dorim mai mult, că este o mașină, că este o pensiune, că este o persoană în viața noastră sau este o stare de sănătate,

de vitalitate, și identificăm în spatele lor felul de a fi care este stimulat în interiorul nostru, practic putem denumi acel fel de a fi drept aspirațional și să înțelegem că ținta noastră este să devenim acel lucru. Este foarte util ca oamenii să se uite la viață în termeni de devenire mai degrabă decât în termeni de execuție sau rezultate. Visul meu în viața mea nu este să scriu 200 de cărți, ci mai degrabă să obțin felul de a fi numit *contribuție planetară*. Dorința mea nu este să slăbesc 10 kg, ci felul de a fi pe care doresc să-l achiziționez este disciplina, persistența sau consistența în a fi un om cu vitalitate crescută.

Așadar, evoluția constantă presupune a crea o procedură de evaluare periodică prin care te uiți la felul în care tu ai generat în viața ta progres și să o transformi în stil de viață. Una dintre procedurile pe care eu le am în viața mea este o procedură dublă de completare a anului care s-a încheiat și de creare anului care urmează. Această procedură de obicei o fac în a doua jumătate a lunii decembrie, în fiecare an de aproximativ 12 ani și constă în a analiza și a crea o relație completă de iubire, de înțelegere, de acceptare a felului în care am abordat obiectivele anului în curs și de acceptare a faptului că sunt unde sunt și aceasta este realitatea. Iar pe această temelie, pe acest fundament de plenitudine, de funcționalitate, de sustenabilitate, apreciere și recunoștință față de obiectivele setate, tot în mod conștient, îmi permit să creez obiectivele pentru anul viitor.

În mod similar, creația obiectivelor pe anul viitor recomand să se facă pe bază de feluri de a fi mai degrabă

decât pe bază de acțiuni. *Ce anume determină împlinirea mea în anul care urmează? Ce doresc să achiziționez? Împlinire, iubire, încredere, putere. Care sunt acțiunile care mă duc acolo? Care sunt obiectivele de pe urma îndeplinirii cărora eu pot să simt că am evoluat în raport cu acel obiectiv?*

Această relaționare cultivă certitudinea și înțelegerea faptului că factori non-liniari care stau la baza formării spațiului nostru generează realitatea liniară fizică din exteriorul nostru. Această înțelegere între lumea interioară și lumea exterioară ne dă puterea de a înțelege cauzalitatea existenței noastre. Noi suntem oameni care pun în lume fapte și rezultate ca urmare a calității și a stilului de viață pe care îl trăim în interiorul nostru, în viața noastră spirituală. Și acesta e un lucru care va susține mult transformarea planetei în următoarele decenii. Oamenii să revină acasă în sufletul lor ca fiind locul de naștere al tuturor realităților ce se creează în afara lor.

Capitolul 7. Echilibrează-ți spațiul pentru o viață armonioasă

Una dintre oportunitățile cele mai mari pe care le au oamenii pentru a aduce funcționalitate în viața lor este de a înțelege că locurile din care luăm este necesar să fie reîncărcate, reîmprospătate, regenerate pentru a putea să mai dăm. Dacă avem o dorință imensă de a oferi oamenilor din jurul nostru dăruire, contribuție, susținere, creativitate este necesar să înțelegem că această fântână nu este fără fund. Este un loc care stochează cantități limitate de energie, iar această limită e determinată de câțiva factori. Unul dintre acești factori este zeciuiala și anume numărul de oameni pe care noi i-am susținut în a-și ridica nivelul de trai, în a-și transforma paradigmele și stilul de viață. Al doilea factor este dat de procesul de reîncărcare, revitalizare, regenerare.

În momentul în care le punem pe cele două în balanță, noi avem ocazia să intervenim nu numai în procesul de echilibrare, în crearea unui circuit, dar putem interveni și în înțelegerea consecințelor dispariției acestei ciclicități. În momentul în care doar ne odihnim, doar ne regenerăm, doar ne încărcăm și nu dăruim, lucrurile devin disfuncționale. Am trecut printr-o astfel de situație la un moment dat, neînțelegând fenomenul de încărcare, regenerare, când am

hotărât că nu vreau să mai contribui în viața oamenilor. M-am mutat la o cabană în munți, acolo se desfășoară și Retreatul Wisdom⁵, și timp de patru luni am zis: *eu voi locui aici și nu vreau să mai interacționez cu oameni, nu vreau să mai țin niciun curs, nu vreau să mai scriu nicio carte, îmi doresc să fiu departe și să nu interacționez cu nimeni.* În aproape patru luni am intrat în burnout, nefăcând nimic. Acolo am realizat că energia pe care o aveam de dăruit, reflexul anterior pe care îl construiseam pentru a face o diferență în viața oamenilor, mă măcina, mă ardea în suflet. Era o doză imensă de energie care deja devenise reflexă și, nefiind dăruită, mă ardea neîndeplinindu-mi pasiunea și misiunea pe care o am. Deci asta este o formă prin care, înlăturând dăruirea și doar stând pe mod încărcare, acea energie în cantități ce depășesc capacitățile noastre de stocare cauzează burnout interior.

Bineînțeles, cea de-a doua parte a ciclului de echilibrare este nevoia de a te încărca, observând momentele de dăruire. Este nevoie să ne deconectăm, să ne reconectăm, să ne regenerăm, să ne vindecăm conform procedurilor descrise în circuitele anterioare, înțelegând că aceste două laturi ale echilibrului natural sunt prezente nu numai în corpul nostru, dar și în natură. Aura noastră este o energie în permanentă circulare și în momentul în care se stagnează

⁵ Wisdom este un retreat în natură, departe de tehnologie, oraș, internet sau electricitate ce se desfășoară pe parcursul a 8 zile și este organizat de Createrra. Descoperă toate detaliile pe www.createrra.ro.

anumite meridiane sau anumite aspecte ale ei, în momentul în care rămân în viața noastră dileme sau incompletitudini pe care nu le-am procesat încă, asta aduce la apariția unor schimburi de energie care nu mai sunt echitabile, nu ne mai țin în echilibru. E foarte important ca noi să cauzăm în mod conștient proceduri aducătoare de vitalitate, respect de sine și armonie în relația dintre cele trei: spirit, corp și minte.

Ce practici zilnice putem avea pentru această stabilitate: minte, corp și spirit? Ce recomanzi?

Stabilitatea, de fapt, înseamnă o temelie solidă. Pentru a avea o temelie solidă este necesar ca principiile care stau la baza acelei construcții să fie în armonie cu natura și în autenticitate cu noi înșine. Dacă vorbim de relația minte-corp care ține de partea noastră fizică, este necesar să acceptăm existența credințelor pe care le avem în corpul și mintea noastră, pe de o parte, și să acceptăm faptul că ele există acolo dintr-o mare iubire de sine și nu reprezintă defecte, virusuri sau handicapuri ale omului, pe de altă parte. În momentul în care acceptăm existența credințelor și le permitem să existe ca fiind metode de protejare a vieții din corpul nostru, atunci devenim interesați să le cultivăm, să le observăm și să le ascultăm.

O mare parte dintre oameni intră într-un război interior inutil atunci când ei consideră că acele lucruri sunt anormale, că n-ar trebui să existe sau că n-au niciun rost. Culmea, rostul

crediințelor limitative este acela de a proteja corpul de situațiile în care am putea să ne rănim, am putea să depășim limitele pe care le avem sau mai mult, am putea să cauzăm în comunitățile în care trăim, în locurile în care ne intersectăm cu alte persoane, disfuncționalități care duc la pierderea apartenenței, la pierderea unității sau la chiar pierderea rostului și a utilității noastre în societate. Așadar, credințele sunt utile ca fiind linii de cod, propoziții din manualul de utilizare a identității umane care permit omului să aibă o relație robustă cu mintea sa.

Cele mai mari provocări apar în oamenii care își invalidează aceste credințe. Deci echilibru între minte și corp cel mai frecvent se pierde în momentul în care oamenii se judecă, se pedepsesc sau își invalidează credințele în baza cărora însăși viața lor este posibilă. Exemplu: în momentul în care un om își invalidează necesitatea de regenerare, el practic accentuează durerea pe care o resimte atunci când apare conversația: *Sunt leneș*. Dacă eu îmi doresc să mă regenerez, în mod automat apare conversația: *Sunt leneș*, pentru că această conversație îmi permite să îmi lungesc corpul pe un pat și să stau liniștit până la odihnă. Dacă eu invalidez această conversație: *Sunt leneș* și consider că nu e natural să o simt, că sunt un om rău pentru faptul că o simt, atunci corpul instantaneu se ridică în picioare și nu-și mai dă șansa să se regenereze și ajunge în burnout.

Iată încă un exemplu: dacă alegem invalidarea conversației: *Sunt inutil*, noi practic ștergem simțul utilității pe

care îl avem în raportările noastre sociale. *Sunt inutil* este un factor extraordinar de util pentru a cauza în locurile, în oamenii, în comunitățile din care facem parte activități ce ne cheamă, ce ne fac să aparținem, ce ne permit să exercităm darurile noastre, abilitățile, aptitudinile, spiritul nostru comunitar. Prin anularea acestei conversații, practic, noi nu mai avem o suferință a nu contribui cu nimic în viața oamenilor din jurul nostru.

Este foarte important să validăm aceste lucruri, dar să le validăm drept ceea ce sunt. Sunt linii de cod care stimulează procesele din corpul nostru. Asta e tot, nu sunt blocaje reale. Asta este pe partea de stabilitate între minte și corp.

Pe partea legată de stabilitate la nivel spiritual, este necesar să stabilim limite în legătură cu interacțiunile umane. În momentul în care oamenii se pun în postura de a dăru, este necesar să creăm și proceduri prin care facem o pauză de la aceste lucruri. Atunci când dăruim dintr-un loc care se poate goli și nu avem proceduri de stabilizare, proceduri de reîncărcare sau chiar de pauză, fie că pauza se realizează prin tăcere, prin post, prin liniște, prin izolare în mijlocul naturii, prin meditație, stabilitatea dintre cei trei factori dispare și atunci apar scindări. Scindările presupun pierderi temporare sau permanente din funcționalitățile creierului tău, la nivel spiritual, stări de vitalizare.

Am să dau exemple din prima categorie: una dintre cele mai importante funcții ale creierului este funcția de uitare.

În momentul în care noi ne pedepsim pentru uitarea noastră și încercăm să ne amintim lucruri și cauzăm în interiorul nostru o rememorare exagerată a circumstanțelor care nu ne onorează, care ne cauzează suferință, se cauzează doze imense de regret, de vinovăție, de energii care nu sunt funcționale. Această funcție de uitare e foarte importantă, pentru că rolul ei este de a scufunda în subconștient acele lucruri care nu au decis să stea pe fundalul minții conștient tot timpul. Menirea lor este să fie uitate tocmai pentru a ne da șansa să fim prezenți la realitatea în care trăim. O altă funcție este funcția de consistență. Consistența minții înseamnă că fiecare nou detaliu care apare în mintea noastră, se leagă de ceva ce era anterior cunoscut și știut. Deci noi putem învăța doar lucruri care se leagă de cunoașterea deja existentă în mintea noastră. Atunci când această punte de legătură se rupe și ceea ce învățăm și ceea ce știm nu se leagă între ele, apare smintirea, apare nebunia. Oamenii care învață lucruri ce le depășește capacitatea lor de cunoaștere și înțelegere, au dificultăți în a integra în noile informații și acolo apar scindări ale psihicului.

La nivel spiritual, una din practicile cele mai folosite este recunoștința. Recunoștința ne permite să ne uităm la toate situațiile prin care noi am trecut și să le dăm un rost și o semnificație pozitivă, să adăugăm acelui lucru o semnificație care să onoreze persoana care am devenit azi. Recunoștința este folosită pentru a reconcilia prezentul cu ceea ce am fost în trecutul nostru și această funcție de

reconciliere, de aducere la aceeași pagină, de capitulare a minții și integrare în circuitul inimii a experiențelor noastre trecute, ne permite să putem să ne uităm la axa timpului - trecut, prezent, viitor - fără a întâmpina rezistență de nicio parte, ne permite să fim un întreg, de a fi un circuit curat, fără inadvertențe.

Cum identificăm armonia din spațiul personal?

Prima metodă, cea pe care eu o folosesc cel mai des, este prin inventarierea conversațiilor interioare. Unul dintre factorii cei mai relevanți pentru a determina nivelul de armonie din spațiul nostru personal este să ne uităm la conversațiile interioare de frecvență joasă pe care noi le avem. Asta înseamnă că facem inventarul tuturor locurilor în care noi am fi putut să dăm tot, am fi putut să mergem până la capăt, am fi putut să ne ținem de cuvânt, dar totuși nu am făcut-o. În momentul în care facem acest inventar, putem descoperi nivelul de armonie pe care îl avem tocmai prin analizarea acestor lucruri. Atunci când acest inventar este zero, se poate spune că suntem în armonie. La nivel de corp și minte, această stare se resimte sub formă de beatitudine, sub formă de a fi cu ceea ce este și de a fi într-o stare de bine care se revarsă sub formă de pace, de iubire, de înțelegere, conectare cu mediul exterior, de consens cu oamenii. Este o absență a conflictelor.

A doua metodă care este mai mult proactivă, nu-i constatativă, nu este ancorată în trecut, ci în prezent și viitor, este procedura *zero regrete*. Zero regrete înseamnă că atunci când ești față în față cu un obiectiv pe care vrei să îl îndeplinești, cu o direcție, o intenție pe care vrei să o transformi în realitate, să te uiți la care e varianta în care ai putea să faci lucrurile în așa fel încât nimic să nu fie regretabil. Care este varianta în care să dai tot, efectiv să fii 100% în acel loc și să înțelegi că orice renunțare la intențiile tale autentice sau orice îndepărtare de intențiile tale autentice cauzează regret. Atunci când ne setăm o intenție față de un obiectiv, orice îndepărtare față de acea intenție cauzează în interiorul nostru suferință. Practic este un sistem de semnalizare energetică pe care spiritul nostru îl are de a semnaliza prin durere îndepărtarea de ceea ce ne dorim cu adevărat. În unele cazuri apare sub formă de dor, în alte cazuri apare sub formă de răceală, distanță sau chiar alienare în raport cu ceea ce visăm.

Acest mecanism este foarte important și de aceea propun oamenilor să creeze disciplina de a intenționa. În momentul în care intenționăm, noi practic creăm două mecanisme: unul, un cablu energetic care ne cheamă către îndeplinirea obiectivului pe care l-am stabilit și doi, un semnal care ne anunță că ne-am îndepărtat de la țintă și ne produce, prin durere, o realiniere cu obiectivul. De asta e important să creăm disciplina de a avea intenție în raport cu obiectivele noastre.

Relațiile benefice ca sursă de echilibru

Unul dintre beneficiile de a conștientiza spațiul personal este de a avea standarde în felul în care relaționăm cu oamenii, fie că e vorba de standarde energetice, de plinătate, fie că e vorba de a petrece timp doar cu oamenii care ne susțin să mergem către nivelul următor sau în afara contextului în care suntem în dăruire, fie că este vorba de a crea standarde de evoluție care presupun să căutăm acele circumstanțe în care noi creștem.

Este necesar să analizăm relațiile pe care le avem și să le reevaluăm permanent ca să vedem: *Se îndeplinește intenția acelei relații?* Eu am creat un context în care analizez toate relațiile pe care le am, pe baza a mai multor factori:

1. Felul în care eu vreau să devin ca urmare a acelei relații: *Cine urmează să devin la final prin participarea la acea relație?*

2. Emoțiile pe care le trăiesc pe durata acelei relații. Nu mă interesează doar ținta, ci și faptul că până la destinație eu mă simt în feluri ce mă onorează și

3. Contextul din care plec: *Cine sunt eu și ce am de oferit în acea relație?*

Acești trei factori analizați într-o relație îți permit nu numai să știi ce ai, care-i resursa, ce ai de dăruit acolo, ci și ținta, felul de a fi pe care vrei să-l produci ca urmare a parcurgerii acelei relații și foarte important și de multe ori neluat în calcul de

către majoritatea oamenilor este felul în care mă simt în fiecare secundă în acea relație.

Apropo, este treaba mea să generez aceste lucruri, să fiu prezent la ele. Nu este evaluare care se face din partea cealaltă și în niciun caz, nu este ceva care aparține creației cuiva. E necesar ca tu să creezi aceste lucruri pentru a putea fi prezent la echilibru în acea relație. În momentul în care există echilibru, asta arată un schimb sănătos de energie între tine și cealaltă persoană, iar acest schimb sănătos, nu numai că produce o senzație de circularitate, completitudine, starea de bine între cele două persoane, dar mai mult, creează înțelegerea circumstanțelor, a situațiilor care au apărut în spațiul personal.

Una dintre cele mai mari minuni în ceea ce înseamnă echilibrul relațiilor este că cele două universuri separate dispar și se formează un univers unificat numit *relație*. Aici dispăre individualitatea și se formează un spațiu geamăn în care ambele persoane trăiesc sentimente, senzații comune, unificate. Și aceea este o relație echilibrată: când doi simt ca unul.

Același lucru poate fi dus și în relațiile de business. Este ceea ce unește echipele și le fac să acționeze ca unul către obiectivele comune. Acest lucru se aplică și în familie, și în afaceri, și în relații de prietenie. E important să ne readucem la echilibrul relației, să ne amintim: *ce sunt eu aici și ce am să ofer? O fac? Ce sunt eu aici să primesc? Se întâmplă?*

Odihna - un fundament al vitalității

Deși beneficiul cel mai mare al conștientizării spațiului personal este capacitatea de a te extinde nelimitat și de a evolua pe direcțiile pe care ți le-ai propus, unul dintre lucrurile cele mai importante în acest proces este crearea de disponibilități energetice pentru această evoluție. Degeaba am o mașină performantă dacă rezervorul este gol. Degeaba am mașina performantă și rezervorul plin, dacă ținta mea este la o distanță mult prea mare decât poate fi acoperită cu acel rezervor plin. Cu alte cuvinte, în momentul în care noi avem dorința de a pune energie în lume, de a cauza, prin impactul nostru, creșterea oamenilor din jur, creșterea comunităților în care suntem implicați, este necesar să luăm în calcul odihna, deconectarea de la context. Deconectarea de la context este unul dintre cele mai folosite lucruri pentru că ne permite abordarea de noi perspective. Ne permite estimarea și evaluarea rezultatelor pe care le-am generat acolo și ne permite să ne uităm la autoreglaj și anume care este felul în care eu pot acționa și mai eficient și mai productiv în vederea îndeplinirii acelui obiectiv.

Odihna este vitală și culmea este evitată de cea mai mare parte din oameni. Motivul pentru care este evitată este pentru că oamenii sunt învățați în general să genereze activități care măresc conținutul de cortizol din corp. Cunoscut foarte mulți oameni care, deși au un obiectiv setat de un an, ignoră primele 11 luni și în 12-a lună încep să lucreze mult mai

intens la acel obiectiv. Acest lucru nu se întâmplă din lene, ci se întâmplă din dependență de cortizol. Acei oameni se pare că acționează mai bine în condiții de stres. Și pentru a crea stres, e necesar să amâni pentru a realiza pe ultimul moment obiectivele respective. Civilizația cortizolului este un context contemporan.

Alimentația ca resursă energetică

Având în vedere că felul în care omul își obține saltul de conștiință este prin punerea corpului în acțiuni din ce în ce mai complexe, asta înseamnă că dacă vrem salturi de conștiință înalte, dacă vrem să avem o abordare dintr-o zonă de vibrație înaltă, este necesar ca noi să luăm acțiuni din ce în ce mai puternice și nu am zis aici intense sau cu efort fizic mai mult, ci acțiuni din ce în ce mai eficiente și mai intense cu corpul nostru fizic. Prin urmare, corpul nostru fizic are nevoie să fie hrănit la nivelul la care să poată să susțină aceste funcții.

De cele mai mulți ori, stările psihice de depresie, de resemnare sunt cauzate de lipsa unor ingrediente, unor microelemente din corpul nostru: că este vorba de magneziu pentru ceea ce înseamnă nivelul de vitalitate sau starea de oboseală; că este vorba de zinc pentru sănătatea circulației, pentru felul în care funcționează sistemul osos sau pentru care funcționează rinichii; că este vorba de alte ingrediente, vitamine sau minerale care afectează calitatea țesuturilor.

Doar un corp care este bine hrănit poate avea o stare prielnică evoluției spirituale. Maslow, la un moment dat, a sintetizat acest lucru în piramida trebuințelor umane și a arătat că noi putem avea aspirații și preocupări spirituale doar în momentul în care nevoile de bază sunt satisfăcute. Nevoile de bază sunt simple: nevoia de siguranță, nevoia de hrană, nevoia de a avea certitudine sau nevoia de a aparține. Abia după ce acestea s-au îndeplinit, atunci putem avea preocupări spirituale. Un om cu burta goală nu are cum să aibă preocupări spirituale. Este necesar ca acea persoană să-și adreseze nevoile fizice mai întâi. Nutriția este una dintre ele. Și nu mă refer la nutriție în sensul de a avea burta plină, ci nutriție într-o perspectivă în care chiar înțelegem elementele de care are nevoie corpul. Există foarte multe persoane care au, ca urmare a absenței nutrienților principali din sânge, din organism, stări emoționale și energetice de devitalizare.

Unul dintre lucrurile importante în legătură cu nutriția este că oamenii pot identifica diferențele dintre produsele și culturile care respectă principiile naturale, de tip bio sau organic, și acele producții care cauzează maturarea, coacerea rapidă pe căi artificiale a fructelor, legumelor, a produselor pe care noi le ingerăm. Ceea ce se întâmplă, și asta pe baza unor măsurători pe care eu însumi le-am făcut cu aparatul kirlian, este că în momentul în care o legumă sau un fruct este bio, aura acelui fruct sau acelei legume este aproape două ori mai mare decât un produs similar care este

creat prin influențare metabolică, prin substanțe chimice, îngrășămintesau pesticide. Ceea ce era viu în acea plantă a fost alterat, i s-a extras puterea vitală, luminozitatea, aura, viața care era prezentă acolo și a devenit doar *empty calories* - materie furajeră, dar fără nutrienții necesari corpului nostru.

Un lucru ce ar putea avea o mare utilitate este reactualizarea analizelor cu privire la dozele zilnice recomandate ale produselor existente la momentul acesta în magazine. Ultima analiză de genul ăsta a fost făcută prin 1948 și ce s-a constatat de atunci este că conținutul caloric, conținutul nutrițional la majoritatea produselor de nutriție a scăzut foarte mult de la ultima măsurătoare. Cu alte cuvinte, o roșie mâncată acum 30 de ani și o roșie mâncată acum are efecte diferite prin faptul că cea din ziua de azi nu mai conține elementele pe care le conținea în urmă cu mai mulți ani. Și asta datorită exploziei industriei de stimulare a creșterii artificiale a plantelor.

Prioritizarea echilibrului interior

Unul dintre felurile principale prin care descoperim prioritățile oamenilor din jurul nostru este să ne uităm la felul în care ei își alocă timpul. Cea mai mare parte din oameni se grăbesc către lucrurile care, la nivel conștient sau subconștient, reprezintă pentru ei priorități. Dacă vrei să

descoperi prioritatea unui om, te uiți la lucrurile spre care se grăbește și spre care își alocă cel mai mult timp.

Rareori vezi o persoană care are echilibrul și armonia drept principii de viață. Acei oameni în general nu se grăbesc. Ei se opresc, analizează și aleg cu îngăduință, oferindu-și timpul necesar pentru a face alegerea corectă în legătură cu ceea ce descrie stilul lor de viață. Dacă ne uităm la analiza oamenilor din jurul nostru, observăm că cel mai des prioritatea oamenilor este în legătură cu a avea, cu posesiune, cu proprietăți, cu tot ce ține de rezultate și ulterior este despre acțiunile care sunt necesare a fi făcute: *trebuie, trebuie, trebuie*.

Mare parte dintre oameni sunt ghidați de o listă cu o grămadă de trebuințe care sunt obligatorii a fi făcute, iar asta denotă genul de relaționare pe care acești oameni îl au cu autoritățile din jurul lor. Un om care conștientizează spațiul personal are ocazia de a întrerupe această ciclicitate, de a reconsidera zona cu ce trebuie să fie făcut și de a se realinia cu echilibrul interior și a vedea care sunt lucrurile pe care pot alege să le îndeplinească în așa fel încât să fie un echilibru.

Factorul cel mai puternic care ne indică că o persoană a ieșit din echilibru este relaționarea cu autoritatea externă, prin perspectiva: *Trebuie să facă asta pentru că altfel... se întâmplă ceva*. În momentul în care rearmonizăm această listă de priorități, oamenii pot începe să pună stările lor interioare drept prioritare: *Indiferent ce aș face, prioritar*

pentru mine este să mă simt curat, să mă simt liniștit, să mă simt puternic, să simt că aduc în lume transformare.

Când omul își prioritizează stările lui interioare ca fiind locul cel mai de preț sau obiectivul principal, de acolo tot restul devine funcțional. De acolo viața se desfășoară într-un mod lin și causal.

Cum transformăm spațiul personal într-un sanctuar al păcii?

Pe scurt, răspunsul este prin recrearea relațiilor pe care noi le avem cu autoritățile. În momentul în care readucem autoritatea acasă dispăre noțiunea că ceva din exterior ar fi ostil, că ne-ar cauza disfuncționalități în viața noastră și reapare reconectarea cu autoritatea interioară, cu felul în care noi, fiind conștienți de spațiul personal, avem posibilitatea de a reorganiza, reorienta prioritățile noastre fără a mai considera că facem lucruri de frica ostilității externe.

Când aducem pacea în interiorul nostru și când intenția noastră la fiecare acțiune pe care o luăm este de a aduce pace, iar acest lucru se realizează în mare parte prin logică trivalentă: *Eu sunt bine, tu ești bine, lumea în care trăiesc este bine*, avem capacitatea de a aduce pace oriunde mergem. Logica trivalentă permite oamenilor să descopere acele acțiuni selective, rare, de convergență prin care pot

genera un efect plinar, un efect armonizator, aducător de pace.

Ce alte acțiuni inspirate putem crea pentru stabilitatea durabilă?

Pe lângă reevaluările periodice ale intențiilor noastre, există și o procedură pe care eu o practic deseori și anume realinierea cu intențiile mele la fiecare 15 minute. Bineînțeles că am ajuns la această perioadă de 15 minute ca urmare a unei discipline pe durata mai multor ani. Îmi aduc aminte că prima dată când am debutat această procedură obișnuiam să pun alarma pentru a crea disciplina simplă de hidratare. Uitam să beau apă. Și atunci mi-am setat ceasul ca la fiecare oră să beau 400 de mililitri de apă. Mi-a luat destul de mult timp să implementez această procedură până la momentul în care s-a transformat în reflex și nu mai aveam nevoie să-mi sune alarma ca să beau apă. Iată că în ziua de azi beau apă atunci când simt nevoia, fără a mă duce în starea de deshidratare, în care sunt prezente dureri de cap sau uscăciune ale buzelor sau limbii. Când avem aceste simptome, deja este prea târziu și suntem deshidratați.

Pentru a putea asigura această stabilitate este necesar să creăm reflexe atât la nivel fizic: nutriție, hidratare, cât și la nivel spiritual: relaxare, conectare, odihnă, creativitate, regenerare. Toate aceste lucruri asigură stabilitatea, pentru că permit completarea circuitului de

dăruire, respectiv încărcare, iar acest circuit, odată transformat în reflex, permite omului să devină prezent instantaneu, prin intuiția sa, la factorii perturbatori, să devină prezent chiar în mijlocul unei conversații: *Hei, felul în care se desfășoară această conversație nu onorează modul în care eu doresc să mă simt și nici subiectul și intenția acestei comunicări. Prin urmare, propun să ne realinem sau să reprogramăm discuția.* Deci, aceste discipline se vor reflecta atât în felul în care interacționăm cu semenii noștri prin comunicare, cât și în felul în care ne hrănim, ne hidratăm sau în disciplinele noastre de completare a circuitelor de încărcare.

Echilibrul generează viața conștientă

Având în vedere că funcționăm într-un sistem universal, planetar și social, care este marcat de echilibru, simpla contemplare a felului în care funcționează natura permite să descoperim niște reguli banale prin care universul aduce echilibru în toate sistemele: că ne uităm la felul în care se echilibrează presiunea atmosferică prin apariția vântului ce egalează presiunea scăzută cu cea joasă, că ne uităm la felul în care se formează ploaia ca urmare a diferențelor de umiditate sau la felul în care se generează cutremurele pentru a echilibra tensiunile de sub plăcile tectonice.

Toate lucrurile din jurul nostru sunt exemple perfecte și multiple în tot ceea ce înseamnă evenimentele sau

fenomenele naturale. Având acest ghidaj atât de transparent, atât de prezent în jurul nostru, este foarte ușor să ne uităm la natură, să contemplăm procesele naturale care se întâmplă în jurul nostru și să desprindem de acolo norme de echilibru care ne-ar putea folosi.

Odată creată disciplina de echilibrare, aceasta stă la baza conștientizării. Vom conștientiza că suntem parte dintr-un întreg. Vom conștientiza că a fi funcționali înseamnă a respecta întregul și regulile pe care întregul le aplică pentru echilibrare și, în cel mai fericit caz, a înțelege că suntem o celulă, o parte mică dintr-un mecanism imens care respectă în întregime această regulă. Faptul că acceptăm că suntem parte dintr-un univers imens și că toate componentele acestui univers respectă aceleași reguli ne dă șansa să înțelegem că mult mai mult decât propriul nostru efort este implicat în acest succes: natura, universul, planeta ne sunt alături în această aducere a echilibrului. Nu suntem singuri și facem parte dintr-un sistem care dorește ca noi să reușim. Nu trăim într-o realitate ostilă, ci trăim într-o realitate inspirațională din care putem desprinde reguli simple la fiecare pas.

Conexiunea cu natura din acest final de capitol consider că este cel mai mare factor de echilibrare pe care noi putem să-l transformăm în disciplină și este relevant în special la acest moment din civilizația umană în care facem trecerea către o realitate tehnologizată, computerizată, dominată de inteligența artificială.

Capitolul 8. Creează spațiul viitorului tău cu intenție

În momentul în care omul dobândește capacitatea de a conștientiza spațiul său personal apare un efect secundar, și anume puterea de a crea viitorul după chipul și asemănarea lui. Această putere de a crea un viitor care corespunde intențiilor sale dă omului acces nu numai la acțiunile viitoare, ci și la a genera un viitor și pentru semenii lui. În momentul în care o persoană a ajuns la un asemenea nivel de evoluție, el are capacitatea de a pune în viața oamenilor din spațiul său un viitor compatibil cu propria lor viziune. Acest tip de viitor unificat, acest tip de viitor intenționat determină în oamenii din jur acea stare de pasiune, motivație și consistență în acțiunile către acel tip de viitor.

Spațiul conștient - resursa viitorului

Mă uitam zilele trecute la o emisiune care descria clădiri construite intenționat în diferite locuri de pe planetă, în Dubai și parcă Singapore. Și intenția arhitectului era de a transmite civilizațiilor extraterestre certitudinea că pe Pământ există oameni care înțeleg locul lor în Univers, și-l

asumă și creează în mod conștient un viitor de unitate. Cu alte cuvinte, structura arhitectonică, designul, funcționalitatea acelor clădiri, permite să fie văzute din spațiu și să transmită un mesaj civilizațiilor care ne observă că aici există niște oameni cu un nivel înalt de conștiință, că noi implementăm în creația noastră un viitor creat intenționat și, mai mult, suntem dornici de contact, schimb de experiență și colaborare.

Am dat acest exemplu pentru a sugera cum, în baza intențiilor noastre create în avans, în mod proactiv și a unor acțiuni aliniate cu acel viitor, generăm spații conștiente. Spațiile conștiente au drept principal beneficiu faptul că permit în interiorul lor, nu numai creșterea oamenilor care colaborează și participă la acel context, dar permit și un spectru de acțiuni care se aliniază cu codul de apartenență la acel lucru. Îmi doresc mult ca oamenii să descopere relevanța de a trăi într-un viitor creat conștient, un viitor în care ei se recunosc pe ei înșiși ca ființe conștiente și totodată, un viitor care să onoreze unitatea și participarea tuturor oamenilor în acest context. Un viitor conștient are beneficiul de a putea să ne identificăm și să ne aliniem prin acțiunile și rezultatele noastre cu ceea ce am hotărât. Acest lucru se poate realiza atât la nivelul unei generații, cât și la nivel trans-generațional.

În momentul în care există o intenție trans-generațională, adică care trece prin mai multe generații, oamenii au capacitatea de a avea consistență în felul în care evoluează, dar și de a crea spații care permit atingerea unor

niveluri de conștiință următoare. Unul dintre aceste niveluri este exact cartea următoare, *Oportunitatea*. Oportunitatea reprezintă un spațiu în care au permisiunea de a se naște noi direcții și noi perspective.

Cât de importantă este viziunea clară și intențiile inspirate și cum le dobândim?

Viziunea clară poate fi doar rezultatul unui act de creație. Claritatea întotdeauna apare ca urmare a existenței unei autorități în domeniul creației. Noi, în propria noastră viață, putem fi clari în ceea ce dorim să facem, dorim să obținem și ceea ce dorim să devenim, doar atunci când acest plan, această viziune a fost creată de noi înșine. Niciun *follower* vreodată nu poate să aibă claritate în legătură cu ceea ce urmează.

Singurul om care poate avea claritate este cel care dă startul acelei viziuni, cel care a creat viziunea. Desigur că prin împărtășire cu persoanele care urmează o viziune, se poate ajunge la un oarecare nivel de claritate și pentru cei care sunt prezenți în spațiul respectiv. Însă, o viziune clară presupune, în primul rând, să existe un creator care să fie prezent în centrul comunității sale. Faptul că poate să genereze intenții inspirate apare ca urmare a trendului evolutiv pe care îl imprimă oamenilor care participă la acel context.

În momentul în care o persoană detectează în contextul său oportunitatea de evoluție, de creștere, de

progres, acel om devine direct interesat să urmeze, să devină, să acționeze și să îndeplinească rezultatele specifice intențiilor pe care le are. Totodată, pentru ca inspirația să poată exista în acel spațiu, este necesar ca liderul ce a creat viziunea, să aibă comportamente de autoritate și nu de dictatură, adică să permită manifestarea libertății de exprimare atât în comunicare, cât și în contribuție, în partea de creativitate, a celor care participă. Acest factor determină în cadrul acelor comunități, un sentiment puternic de apartenență, pentru că fiecare persoană se vede și se simte ca o contribuție relevantă, capabilă să-și pună amprenta asupra lucrurilor care s-au creat. Cea mai mare parte din apartenența oamenilor se realizează atunci când omul se știe dorit în acel loc, în acel proiect, se știe respectat, iubit, acceptat și i se permite manifestarea propriului nivel de creativitate în contextul total care este creat. Practic, acolo se face trecerea de la creație individuală la creație colectivă.

Cea mai mare parte din cultura umană este o creație colectivă, este un metisaj, o combinație între ideile, acțiunile și rezultatele unei întregi civilizații. Conștiința nu cunoaște granițe. Salturile de conștiință se transmit dincolo de ceea ce înseamnă granițe, restricții, discriminări, fiind inducții electromagnetice. În orice loc mergem în vizită, în orice loc călătorim și în interacțiunile cu persoanele pe care le întâlnim transmitem fără posibilitatea de a filtra sau de a ne reține salturile de conștiință pe care le conținem.

În momentul în care devii conștient de spațiul tău personal, devii conștient de inventarul felurilor de-a fi pe care le deții, tu poți să-ți exersezi în mod intenționat transferul de conștiință în toate locurile în care mergi. Nu există o cale prin care să ne reținem din cine suntem. Poate ne putem opri din a vorbi, dar având în vedere că nivelul de evoluție nu se transmite neapărat pe cale verbală, ci prin inducție electromagnetică, de la aură la aură, de la spațiu la spațiu, schimbul de energie și unificarea conștiinței planetare este inevitabilă.

Eu cred că în următoarea sută de ani acest lucru se va realiza. Oamenii vor dobândi curând tehnologia prin care vor face transferuri de salturi de conștiință exact cum facem transferuri de fișiere de pe un stick pe altul. Acest lucru va cauza fenomenul numit *singularitate* și eu simt că asta se va întâmpla în următorul secol. Singularitate înseamnă să ne vedem parte dintr-un singur popor, o singură specie și un singur obiectiv. Acest lucru va face ca granițele să se dizolve, să dispară discriminările și să ne acceptăm toți ca fiind oameni și parte dintr-un întreg.

Cum arată viitorul creat din alegeri conștiente?

Pentru a putea dezbate un viitor creat din alegeri conștiente e necesar să ne uităm mai întâi la un viitor creat din alegeri inconștiente, practic pe baza unor decizii. Deciziile, în general, onorează revenirea la aceeași zonă de confort

spre care ne-am întors mereu în cercuri vicioase. Practic, reprezintă reconfirmarea trecutului și a traumelor în baza cărora acei oameni acționează.

Printr-o polaritate favorabilă, în momentul în care oamenii aleg să depășească trecutul și să nu se mai identifice cu corpul lor și evenimentele prin care a trecut corpul lor, ei creează, în baza alegerilor conștiente, o structură de intenții, de acțiuni și de rezultate care pot fi ajustate la fiecare pas. În cursul acțiunii, noi putem interveni permanent cu intenții clare, cu obiective generative, cu un stil de comunicare care onorează pe noi, pe ceilalți și lumea și, mai mult, cu rezultate clare care pot fi scalabile în intervale de timp și pe suprafețe mari de teren, pe suprafețe geografice extinse.

În momentul în care oamenii devin conștienți de capacitatea lor de a colabora, atunci ei pot crea împreună o civilizație a cărei trăsătură de bază este evoluția. Acest lucru va fi prezent foarte curând, în următorul cincinal, cinci până la zece ani. Când liniile de producție automatizate vor fi preluat cea mai mare parte din producția de bunuri și servicii necesare oamenilor, oamenii vor reveni la lucruri pentru care au fost construiți: creativitatea, creația, evoluția. În momentul în care nevoile de trai ale oamenilor sunt asigurate prin producții de serie gestionate de linii robotizate, oamenii vor scoate din agenda lor ceea ce, la acest moment, reprezintă cel mai mare efort: munca de supraviețuire, de subzistență pentru a crea abundența și cele necesare traiului și vor putea

să amplifice partea din ei care este de fapt cel mai mare dar: viața conștientă.

Viața conștientă presupune evoluție, explorare, descoperire, poate expansiunea către alte planete, expansiunea către noi dimensiuni sau noi niveluri de conștiință. Și nu mă refer în mod izolat, o persoană ici, acolo, ci mă refer la contextul de bază al întregii umanități: să devină o civilizație preocupată de a evolua, de a crește și de a descoperi profunzimile spiritualității.

Spațiul personal ca bază pentru creștere

În momentul în care creăm disciplinele de conștientizare a spațiului personal, avem un inventar clar și, mai mult, avem putere în legătură cu ceea ce se întâmplă în spațiul nostru și abilitățile noastre de a transforma ceea ce se întâmplă acolo, noi determinăm o bază de creștere a civilizației pământene. Felul în care se realizează acest lucru este tocmai prin faptul că, având reflexul de a genera creștere oriunde mergem, creșterea devine o disciplină, devine la nivel subconștient menirea umană. Nu mai este un efort, nu mai este un semnal de alarmă și în niciun caz, nu mai este un lucru ce se realizează ca urmare a unui dezastru natural.

Dacă ne uităm la ce au în comun măsurile de prevenire a încălzirii globale de la acest moment, descoperim că toate apar post-eveniment, ca urmare a unui dezastru. Ceva s-a

întâmplat și apoi ne-am autosesizat că: *lată ce a făcut civilizația noastră, a cauzat topirea ghețarilor, încălzirea curentului nord-atlantic, poluarea exagerată sau încălzirea orașelor*. În momentul în care noi trăim o viață conștientă în baza unor alegeri ce implică viziune, intenție colectivă și sustenabilitate, omenirea are capacitatea de a crea într-un mod proactiv direcții de evoluție și progres care iau în calcul, în mod principal, evoluția spirituală a planetei și, la modul secundar, divergențele, discriminarea și diferențele făcute între oameni.

În doar câțiva ani discriminările legate de culoare, zonă geografică sau nivel de cultură vor fi de domeniul trecutului, iar ceea ce va fi ca normă de bază pentru evoluția umană va fi faptul că aparținem de o specie dăruită cu conștiință. Această perspectivă deja este prezentă în multe locuri; așa s-a înființat Uniunea Europeană - au dispărut granițele, este libertate de circulație, este unificare economică și oamenii au capacitatea de a călători liber și a-și îndeplini dorințele pe care le au. Curând, acest lucru se va răspândi la nivel planetar.

Resursele interioare susțin viziunea viitorului

Într-adevăr, un viitor creat pe un astfel de fundament, creat dintr-o viziune așa de clară și puternică, are nevoie de resurse pentru a se întâmpla. Aceste resurse sunt, în primul rând, de nivel spiritual. Este nevoie de oameni care să conțină

felurile de-a fi necesare pentru îndeplinirea acestui tip de viitor. După cum am stabilit, aceste lucruri nu sunt de tip motivațional. Adică simpla declarare a cuvântului resursă: iubire, încredere, putere nu face ca acel context să o conțină. E necesar ca el să existe ca diferențiator la nivel de câmp cuantic, în spațiul electromagnetic, în aura acelui om, el să conțină energia încrederii, energia puterii, energia inițiativei. Simplul fapt că oamenii rostesc cuvinte mari nu îi face pe ei să devină mari sau puternici, ci e necesar ca aura lor să stocheze energia experiențială, să stocheze disciplina de a produce acea energie la interior.

Foarte curând vor exista tehnologii care vor putea amplifica aceste lucruri, care vor putea trezi oamenii. Chiar seria Spiritonomics este menită să antreneze în sufletul oamenilor capacitatea de a dezvolta felurile de a fi pe care le studiem. Lucrurile pe care noi le creăm chiar acum vor deveni manuale pentru umanitate spre înțelegerea evoluției spirituale, cât și despre dezvoltarea felului de a fi specific fiecărui volum. În momentul în care omul descoperă capacitatea de a crea prin propriile sale resurse: curaj, putere, determinare, perseverență, optimism, unitate, aceste lucruri vor deveni abilități, vor fi noile meserii.

Meseriile în forma în care le știm noi acum vor deveni inutile pentru că vor fi create, susținute, moderate de către tehnologie, de către robotică. În schimb, meseriile vor migra din zona de a face pentru a avea către zona de a fi pentru a contribui. Omenirea va face un transfer către acest tip de

structură și asta presupune că noi avem o contribuție în acest întreg: a le oferi oamenilor o bază pentru această creștere.

Prezența deplină în spațiul creativ

Unul dintre lucrurile care stimulează cel mai mult puterea creativă a oamenilor este îndeplinirea și satisfacerea nevoilor de bază. În momentul în care oamenii se defocusează de pe comportamentele de supraviețuire și își asigură lucrurile necesare unui trai prosper, atunci ei își schimbă calitatea, orientarea și intențiile acțiunilor lor către evoluție. Nu mai sunt orientați către subzistență, pentru a crea bani de mâncare, pentru a crea siguranța necesară creării unei familii sau pentru a crea resursele obținerii medicamentelor pentru un corp sănătos. În momentul în care oamenii își satisfac aceste nevoi de bază, în mod natural, ei capătă preocupări spirituale.

Preocupare spirituală înseamnă să fii pe deplin prezent în menirea pentru care ai fost construit: a fi un aport spiritual în civilizația din care faci parte și, poate chiar mai mult, în momentul în care vorbim despre universalitate, a fi prezent în întregul viu, cu respect față de toate regnurile și de viul din întregul univers, cu o contribuție care să determine progres la nivel universal.

În momentul în care suntem pe deplin prezenți la capacitățile noastre creative, având partea de supraviețuire adresată cu integritate și putere, oamenii declanșează în

interiorul lor o abilitate, o putere de a fi conștienți de darurile lor, de a înțelege că ceea ce ei sunt construiți să îndeplinească sunt lucruri ce țin de inovație, creație colectivă, explorare spațială, descoperirea profunzimilor spirituale, descoperirea înțelegerilor multidimensionale și alte aspecte ale realității care, la momentul acesta, sunt puse pe pauză datorită persistenței unor gândiri ancestrale ce marchează încă comportamentul planetar al oamenilor în zona de supraviețuire, conflict și comunicare iresponsabilă. Odată adresate aceste lucruri, oamenii se vor dezlanțui complet către latura lor majoritară, și anume a fi ființe spirituale, înzestrate cu corp, a căror intenție este de a împinge granițele evoluției către noi teritorii, nedescoperite încă.

Viitorul devine expresia prezentului conștient

În momentul în care oamenii devin conștienți de impactul pe care-l are fiecare acțiune prezentă asupra viitorului, ei vor descoperi că există o relație dinamică cu viitorul: este în continuă schimbare, este într-o permanentă metamorfoză în funcție de acțiunile pe care le luăm chiar acum.

Vreau să dau un exemplu foarte simplu: faptul că eu mă hidratez pe măsură ce vorbesc cu tine acum, pe măsură ce scriem această carte, determină un viitor în care eu îmi păstrez coerența în a crea lucruri frumoase în acest material, determină un viitor în care starea mea de sănătate, starea

mea de hidratare este permanent ajustată din momentul prezent, prin conștientizarea importanței hidratării, chiar acum. La extrema cealaltă poate fi un viitor în care hidratarea nu este prezentă, iar acest lucru, în general, se naște ca urmare a onorării unor credințe limitative. Exemplu: dacă eu aș gândi că fiecare pahar de apă mă împiedică din a comunica, îmi distruge spiritul eficienței și întârzie procesul de creație al acestei cărți, eu aș evita hidratarea, iar asta ar influența calitatea limbajului meu, starea de funcționalitate a corpului și va crea un viitor în care tot ce creăm merge pe un cu totul alt traseu ca urmare a paradigmei care a stat la baza acestui lucru. Mai dau un exemplu: dacă eu aș fi în acest proces cu un sentiment de grabă sau atașament în legătură cu momentul la care e necesar să se finalizeze, această grabă s-ar transmite în structura fiecărui ingredient, fiecărui capitol, fiecărei exprimări.

Prin urmare, a conștientiza spațiul personal înseamnă a înțelege efectul acestor paradigme asupra viitorului spre care ținesc. Prin urmare, aleg conștient să mă hidratez, aleg conștient să fiu calm și să duc cu răbdare perioada necesară creării unei cărți impecabile, înțelegând impactul în transmiterea acestor informații pe o temelie de conectare, respect, demnitate și creativitate.

Cu alte cuvinte, pe baza acestor exemple, putem descoperi cum, prezența la intenții conștiente în acest moment determină șlefuirea dinamică a tipului de viitor la care avem acces și tot ce facem acum determină o

metamorfozare continuă a aceluși viitor. Unul dintre lucrurile cele mai frumoase care sunt posibile în legătură cu puterea noastră de a fi creator este de a sta cu ochii pe un viitor pe care îl dorim și să luăm acțiunile care ne duc acolo. Acest lucru cauzează intenționalitate, integritate, inspirație, puterea de a crea lucruri ce determină un nivel de evoluție ridicat.

Avem capacitatea de a șlefui viitorul chiar prin acțiunile pe care le luăm în acest moment. Și atunci când suntem legați cu firul intenției de acel viitor, aceste acțiuni devin evidente, formează *viziunea* și aduc claritate. Și asta determină într-un om puterea de a intra pe un traseu conștient, cu o viziune clară, dar, cel mai mult, cu pasiune și motivație de a îndeplini ceea ce urmează. Și e un lucru spectaculos pentru o civilizație să aibă așa ceva.

Capitolul 9. Conectează-ți spațiul cu cei din jur în armonie

Felul în care oamenii își capătă rostul este în principal prin apartenență. Rareori un om își descoperă rostul prin simpla profesie, prin felul în care își practică ceea ce poate el să facă cel mai bine. Dacă noi ne conectăm la utilitatea pe care o aducem în societate, prin contribuția pe care o aducem în viața altor oameni sau în comunitățile din care facem parte, noi avem capacitatea de a transforma interacțiunile cu oamenii, nu numai într-un schimb continuu de experiență, informații, salturi de conștiință, ci și într-un circuit al dăruirii și al zeciuiei, care permite amplificarea vibrației și cantităților de energie ce se transferă între noi și semenii noștri.

Acest capitol este tocmai despre asta. Cum putem să luăm în calcul faptul că, pentru a ajunge la destinații imposibile, destinații curajoase, evolutive este necesar să luăm în calcul a merge acolo împreună. Este necesar să luăm în calcul a renunța la individualism, și nu la unicitate sau la originalitate, ci la individualism, și să ne orientăm către a fi în unitate cu restul rasei umane, construind împreună către un viitor comun. Acest lucru va permite nu numai un focus extraordinar pe acțiunile relevante, necesar a fi luate către

acel viitor, dar va permite și o stare de armonie și echilibru nemaîntâlnită pe această planetă. Eu cred că asta este posibil în viitorul apropiat.

Spațiile personale interconectate armonios

În momentul în care înțelegem că rostul nostru, obiectivul oamenilor de a contribui, de a aparține, de a pune umărul la creativitatea și la conștiința colectivă, se realizează prin colaborare cu semenii noștri, în mod natural vom renunța la rezistență, la disensiuni, la discriminări și ne vom da ocazia să depășim toate aceste limitări printr-un efort comun și o aliniere cu intenția pe care o stabilim pentru întreaga planetă.

Astfel de intenții pot exista ca urmare a interconectării umane. Interconectare înseamnă să înțelegem că fiecare interacțiune umană este un schimb de energie întotdeauna echitabil. Faptul că trăim într-un univers care are drept normă de bază armonia, echilibrul și echitatea ne dă posibilitatea să înțelegem, dincolo de responsabilitate, că fiecare interacțiune umană se desfășoară pe fundamente de armonie. Acest lucru va înlătura pentru totdeauna, și mă refer foarte curând, victimizarea care la acest moment este pretextul celor mai mari conflicte de pe planetă. Capacitatea, abilitatea, interesul oamenilor de a se victimiza va dispărea complet în momentul în care înțeleg că acest univers nu favorizează existența discriminării, ci dacă apare discriminarea este datorită

faptului că noi am inițiat un context de vibrație similară care a fost echilibrat prin apariția discriminării. Dacă a apărut egoismul, noi l-am generat prin lăcomie, noi am inițiat acest context. Dacă a apărut manipularea, noi, prin naivitate, am invitat manipularea să se întâmple. Vom deveni o specie responsabilă și fiecare dintre noi se va vedea drept inițiatorul propriei sale vieți și, ulterior, va fi capabil să generalizeze acest efect la nivel de comunități și ulterior, poate chiar de specie.

Energia colectivă în echilibru

În momentul în care nivelul de înțelegere al oamenilor se va dezvolta dincolo de granițele discriminării și victimizării, oamenii vor putea să acționeze în echilibru în baza unui crez comun. Eu prevăd că în următorii ani se va crea un cod de apartenență la specia umană. Un cod de apartenență care va permite oamenilor să se asocieze cu aceleași valori care, de data asta, să fie pământene și planetare. O primă tentativă de a realiza aceste lucruri, într-o formă incipientă, totuși, arhaică, a fost codul drepturilor omului și Organizația Națiunilor Unite. Ele au la bază niște principii care se doresc a fi echitabile, însă realizate din nivelul de conștiință a acelor vremuri la care au fost realizate, prin anii '50-'60. Eu cred că de atunci oamenii au evoluat enorm și aceste lucruri ar putea fi reformulate în baza noilor niveluri de înțelegere și conștiință la care pământeni au ajuns.

Cum creăm focus comun pentru evoluție?

Va fi nevoie de câteva generații până când oamenii să se focuseze pe ceea ce este cu adevărat relevant pentru evoluția lor, atât la nivel personal, cât și la nivel colectiv, planetar. Acest focus se realizează ca urmare, în primul rând, a educației existente la nivel de familie, la nivel de transmitere de la părinți către copii, către nepoți, dar totodată, sunt sigur că în anii următori, vor apărea forme de disciplinare la nivel spiritual, cum este seria Spiritonomics, care vor permite oamenilor să se cultive, să se dezvolte pe zone pe care ei le aleg și prin urmare, să se focuseze pe ceea ce îi atrage cel mai mult. Vor fi oameni care vor deține curajul, vor fi oameni care sunt interesați de determinare, alții interesați de iluminare, poate vor fi oameni care vor fi atrași în mod natural de libertate sau pasiune, de antreprenariat. Cu alte cuvinte, vom avea posibilitatea să ne regăsim, mai degrabă decât în activități, acțiuni și rezultate, în feluri de a fi, ca loc de apartenență spirituală, și nu loc de apartenență ocupațională.

La momentul acesta, mare parte dintre comunitățile existente sunt între oameni care fac aceleași lucruri. La nivel de acțiune ne identificăm prin faptul că facem aceleași lucruri sau avem aceleași rezultate. Există clubul posesorilor de Tesla: faptul că avem aceeași mașină, ne face să fim prieteni.

Sau oameni care prin ocupația lor au o doză de apartenență, cum este clubul psihologilor din România sau din SUA.

Ceea ce eu prevăd că se va întâmpla este că vor fi cluburi de oameni care au aceleași feluri de a fi. Și va fi o unificare între acești oameni care se regăsesc în prezența unor feluri de a fi asemănătoare. Din banda muncii sau din banda creativității, sau a unității, vor fi oameni care au niveluri de conștiință similare și, prin urmare, vor aparține din comunități în care se regăsesc aceste asemănări.

Armonia dintre individual și colectiv

Una dintre marile nevoi ale oamenilor, deși e reglementată la nivel juridic, este *libertatea* și se regăsește și la nivel spiritual. Libertatea umană este un lucru prin care oamenii au ocazia să intenționeze în direcția în care aleg să intenționeze. Așa cum am spus, intenția umană nu poate fi limitată, nu poate fi constrânsă, nu poate fi închisă. Prin urmare a faptului că universul spiritual nu poate cunoaște constrângeri, oamenii au capacitatea de a se regăsi la nivel personal prin propriilor obiective, visuri, năzuințe și nevoi de dezvoltare și evoluție. Totodată, ei se pot regăsi și în contexte unificate la nivel de comunități care au aceleași dorințe, aceleași visuri, aceleași obiective. Faptul că oamenii pot face parte din contexte multiple, le dă șansa să dezvolte abilități de a fuziona aceste comunități, de a le unifica sau, mai mult,

de a interacționa cu locuri și persoane care oferă următorul nivel din evoluție.

Oriunde ne-am uita în jurul nostru, suntem la o persoană distanță de felul următor de a fi pe care îl dorim. Dacă ne uităm la simplul mecanism care ne dezvăluie acest lucru, inspirația, descoperim că ea se formează atunci când noi vedem în persoana de lângă noi felul de a fi pe care noi dorim să-l avem în viitor. În momentul în care se naște inspirația este ca urmare a faptului că omul față de care simțim inspirație conține ceea ce noi vrem să devenim. Acest lucru ne dă șansa să creăm o conectare umană, să creăm comunități și să creăm și obiective de grup, obiective comunitare, obiective care se restrâng la nivelul unor comunități mai restrânse sau mai extinse.

Cum e spațiu comun generator de resurse infinite?

Având în vedere diversitatea felurilor de a fi pe care oamenii le pot genera, având în vedere infinitatea de posibilități spre care pot acționa oamenii, atât la nivel individual, cât și la nivel de comunitate, imaginează-ți ce posibilități pot fi accesate când oamenii pun laolaltă toate resursele de care ei dispun.

Am încercat un astfel de experiment într-o scală restrânsă în Retreatul Wisdom, în care provocarea pe care o adresăm oamenilor este de a renunța la resursele personale în favoarea grupului, de a pune în beci tot ceea ce ține de

mâncare și băutură. Abundența care s-a creat acolo a fost atât de imensă, încât la final, nu numai că au rămas resurse, dar am putut face cadouri, donații către oamenii din sat care erau în nevoie.

La fel se întâmplă și la nivel spiritual: în momentul în care specia umană migrează către unificare și distribuirea resurselor spirituale, practic, suntem într-o abundență totală de feluri de a fi și orice resursă dorim o putem găsi, iar asta va fi posibil în special prin tehnologia unificată care ne dă acces la aceste lucruri. Că este vorba de internet sau inteligență artificială, că este vorba de metode de colaborare generalizată la nivel de planetă, oamenii vor găsi capacitatea de a identifica fiecare proprietar de feluri de a fi. Eu cred că foarte curând oamenii se vor identifica prin feluri de a fi, mai degrabă decât prin CNP sau nume.

Sunt persoane la momentul acesta pe planetă care au dat copiilor lor nume, ce se identifică nu cu tradiția de a denumi copiii umani, ci mai mult cu idealurile și felurile de a fi pe care ei le au. Și aici mă refer chiar la copiii lui Elon Musk: au nume de cod, mai degrabă decât nume pământene.

Relațiile conștiente ca pilonii evoluției colective

În momentul în care trasăm un viitor conștient, în mod natural, relațiile vor căpăta coordonare conștientă. Vom avea capacitatea de a determina calibrul relațiilor noastre prin simpla intenționalitate. La momentul acesta, încă mai este

prezentă pe planetă dorința unor oameni de a avea genul de relații pe care nu le merită sau nu le pot genera. Toți îl doresc pe Făt Frumos, călare pe un cal alb. Sau doresc acea persoană extraordinară care nu a apărut niciodată în viața lor. Nu este la întâmplare că nu a apărut. Este din cauza unui echilibru și a unei armonii energetice între nivelul de evoluție a spațiului personal și nivelul persoanelor pe care le atragem. Dar în momentul în care oamenii vor înțelege relațiile conștiente, vor avea capacitatea fie de a evolua la un nivel la care să merite ceea ce-și doresc, fie de a înțelege că ceea ce își doresc este deja la nivelul lor. Iar acest tip de conștientă va trasa, datorită setei de evoluție umană, un trend foarte evolutiv și foarte rapid, exponențial, cu ordine de magnitudine foarte înalte, către o evoluție colectivă. Iar lucrul acesta se va întâmpla în următorii ani. Deja se întâmplă, eu cred: mă uit la viteza cu care procesăm acum datele prin impactul inteligenței artificiale, a internetului, a distribuției informațiilor către oameni. Felul în care noi partajăm informații la acest moment este absolut fenomenal. Decurge cu o viteză imensă și se realizează instantaneu.

Capitolul 10. Explorează nivelul suprem al conștientizării

Unul dintre impacturile cele mai mari ale saltului de conștiință în spațiul personal este de a putea explora viitorul spiritual, la nivel personal și la nivelul omenirii. În momentul în care oamenii învață să stocheze în aura lor excedent din felurile de a fi pe care ei le conțin, ei descoperă puterea care devine disponibilă lor prin acest excedent.

Fiecare volum dintre cele care urmează reprezintă, de fapt, o urmare a conștientizării spațiului personal pe care noi îl creăm în acest volum, în această carte, la acest nivel. Oamenii vor deveni capabili de a stoca energia cauzată fie pe calea zeciuielii, fie pe calea evoluției, fie pe calea interconectării cu semenii noștri, fie prin creații colective. Acest lucru determină la nivel de umanitate adâncirea puternică a orizonturilor prin care noi putem acționa și putem ajunge la noi destinații spirituale. Termenul spiritual în acest context nu este folosit cu sensul de invizibil, pentru că știm că oameni cu profunzime spirituală au un anume fel de a acționa. Paleta de acțiuni care a devenit disponibilă prin evoluția noastră se schimbă.

Sunt multe activități pe care obișnuiau să le facă oamenii în trecut care nu se mai întâmplă pentru că acele

feluri de a fi au dispărut. Feluri de a fi care au devenit rare prin faptul că sunt arhaice, cum ar fi vanitatea. Rareori se mai practică. Acțiunile de vanitate nu mai sunt prezente. Trădarea rareori se mai întâmplă. Nu mai este atât de frecvent ca în trecut. Aceste feluri de a fi au devenit învechite. Ele intră în arhivele umanității și lasă loc unor altor niveluri de evoluție pe care oamenii le pot aborda și spre care pot evolua.

Nivelul suprem de prezență

Nivelul suprem de prezență este, în general, accesat de oameni atunci când abordează într-un mod reflex, prin logica trivalentă, abilitatea de a lua în calcul nu doar propria evoluție, nu doar evoluția oamenilor din jurul nostru, ci și evoluția întregului, a întregii comunități. Totodată, la nivel suprem, la nivelul următor, ceea ce este posibil este o integrare într-un sistem mult mai complex, în care nu luăm în calcul doar specia umană, ci luăm în calcul și restul regnurilor, nu luăm în calcul doar propria planetă, ci luăm în calcul existența și funcționarea noastră într-un sistem generalizat, în sistemul solar, în Calea Lactee sau la nivel universal.

Acest tip de conștientizare, al impactului pe care intențiile noastre le au aici, în acest context, pe această planetă, în acest timp, ne dă oportunitatea de a impacta realități și de a accesa realități care, poate la nivel fizic sunt distante, dar care, la nivel de spații electromagnetice, sunt prezente chiar acum.

Vom descoperi curând că cea mai mare putere se regăsește în prezent și că absolut toate realitățile există deodată, în acest moment, datorită vitezei infinite cu care se propagă câmpul electromagnetic. Toate aurele, toate spațiile sunt unificate chiar acum și acest lucru se întâmplă datorită vitezei cu care câmpul electromagnetic parcurge distanțe și această viteză este plus infinit. Accesăm tot, deodată, în acest moment și singurul lucru care ne unește este accesarea inimii.

Este identificarea noastră ca ființe umane cu ceea ce noi suntem, nu cu ceea ce noi avem. Nu suntem unificați ca urmare a faptului că toți avem un corp, ci ca urmare a faptului că toți avem o inimă, un spațiu și un câmp cuantic care cauzează interferențe în toate direcțiile și la toate nivelurile în același timp. Înțelegerea acestei realități va cauza omnipotență și anume, capacitatea de a impacta realități distante, interacțiuni cu alte specii, interacțiuni cu alte civilizații, dar, cel mai mult, interacțiuni cu alte dimensiuni. Iar acest lucru este debutul unui nivel de prezență colectivă și, de fapt, debutul unității.

Cum vezi evoluția spațiului conștient?

În momentul în care alegem să facem *space farming*, să cauzăm o cultură a dezvoltării intenționale și conștiente a spațiului uman, oamenii vor deveni foarte selectivi în privința acțiunilor pe care le fac, devenind prezenți la impactul

acestor acțiuni în viitorul lor, în conștiința colectivă, în corpurile lor.

Acest lucru va cauza, într-un mod inevitabil, specializarea anumitor zone din creier, care până acum au fost folosite într-o proporție foarte mică, cum ar fi cortexul prefrontal. Acest cortex prefrontal, practic, stochează toate acțiunile care sunt sub incidența logicii trivalente, care presupun înțelegerea impactului pe care noi îl avem în viața celor din jurul nostru, în viața mediului extern sau a civilizațiilor din jurul nostru. Practic, va exista și o metamorfoză a structurii noastre fizice, pe o distanță de milenii, întrucât vorbim de un viitor mediu spre îndepărtat. În momentul în care oamenii încep să înlăture din acțiunile, comportamentele și intențiile lor, acele lucruri care nu sunt relevante pentru viitorul creat conștient, practic, omenirea va avea abilitatea de a pleca împreună într-o călătorie ce permite evoluție colectivă. Și mă refer la evoluție colectivă conștientă.

Vom fi copii ai aceluiași univers și vor dispărea prejudecățile, granițele și fricile pe care le avem în abordarea necunoscutului. Vom aborda noutatea cu curiozitate și curaj. Vom avea puterea să reprezentăm specia umană la un nivel în care să interacționăm cu alte civilizații dintr-o perspectivă autentică, care nu e bazată pe violență, ci pe colaborare. Nu e bazată pe frica de a fi exterminați, cum se propagă acum în majoritatea filmelor științifico-fantastice, ci vom aborda acele interacțiuni dintr-o perspectivă de a fi reprezentanți a

unui sector din Calea Lactee înzestrat cu conștiință și cu prezență.

Cum reușim să extindem limitele personale?

Prevăd un viitor în care oamenii nu se vor mai identifica cu corpul lor, în care a te crede corpul în care locuiești va fi o formă arhaică și strămoșească. Tot atunci, eu cred că civilizația umană va trăi sub incidența nemuririi. Vom avea capacitatea de a crea dispozitive biomecanice prin care să transferăm conștiința noastră și să putem să lărgim orizontul vieții, să prelungim durata noastră de viață, fără a mai trece prin moarte. Va fi pur și simplu ca transferul unor fișiere dintr-un calculator în altul. Practic, se schimbă calculatorul, dar informația rămâne aceeași. Deja există tehnologii de clonare la acest moment pe planeta Pământ. Sunt sigur că există studii foarte incisive și curajoase și pe direcția prelungirii vieții prin diferite tehnologii.

Eu cred că în următorii ani oamenii vor avea capacitatea de a transfera conștiința lor într-un corp nou-nouț, la început în situații extreme, de accident sau de dizabilități, dar ulterior, ca formă de nemurire, de perpetuare a unei conștiințe conștiente, într-un corp nou-nouț, într-o baterie creată artificial, cum ar fi un echipament. Deși la acest moment pare că deja facem acest lucru, vom dobândi abilitatea tehnologică de a crea noi înșine astfel de costume prin care să ne perpetuăm conștiința și să putem explora

spații mult mai îndepărtate, atât la nivel de profunzime spirituală, dar și ca distanțe de explorare a spațiului cosmic.

Vom avea posibilitatea să călătorim, schimbând 2-3 corpuri, 2-3 baterii pentru a ajunge la destinații. Dacă la momentul acesta destinațiile imediate din universul vecin, cum ar fi Alpha Centauri, la 3,5 ani lumină, presupun distanțe aproape imposibil de realizat pe durata vieții unui om, foarte curând aceste durate vor fi accesibile prin creația unor inovații ce permit, atât viteze mari de deplasare, cât și posibilitatea de a extinde durata de viață a oamenilor prin crearea unor echipamente care nu mai sunt supuse mortalității.

Crearea de noi resurse interioare

Având în vedere nivelul de unicitate, de variabilitate al felurilor de a fi umane, ele sunt atât de diferite și totuși, fac parte din spectrul comun, le putem recunoaște în ceilalți. Eu pot vedea curajul pe care tu îl conții și îl recunosc, îl văd și la mine, pot vedea la oameni autenticitate, putere și cum, în egală măsură, există variațiuni și forme infinite de combinare a acestor feluri de a fi. În momentul în care oamenii dobândesc abilitatea de a mixa și de a colabora unii cu alții în spiritualitate, vom putea crea noi feluri de a fi care la un moment dat sunt imposibile de exprimat în cuvinte. Mare parte dintre aceste materiale, din cărțile pe care le scriem chiar acum, nu puteau fi exprimate în cuvinte în urmă cu

două, trei luni. A fost nevoie de timp să se decanteze în limbaj, a fost nevoie de antrenament pentru a putea antrena, a fost nevoie de antrenament pentru a putea cizela felul în care mă exprim pentru a face posibilă sintetizarea acestor idei complexe în cuvintele unui limbi, a unui dialect atât de precar în resursele spirituale. Ceea ce eu construiesc acum, prin limbajul pe care îl folosesc, posibil să maximizeze curând capacitățile limbii pe care o folosesc în a exprima aceste lucruri.

Echilibrul constant în realitatea creată

Odată depășit acest *tipping point*, acest punct de curbura în care, fiecare om e conștient de spațiul personal și lucrează către a-l cultiva, îmbunătăți, expanda la nivel individual și la nivel colectiv, oamenii vor avea capacitatea de a respecta reguli universale care sunt evidente, precum legea echilibrului: totul este în echilibru permanent.

Faptul că oamenii înțeleg aceste legi ale echilibrului, le va da o conștiință și o etică foarte diferită din momentul prezent. La momentul prezent practic, singurul lucru care adresează aceste legi ale echilibrului sunt moralitatea religioasă care și aceea este la acest moment afectată de *bias-ul* divinității, a unei realități externe care vine cu un spirit punitiv și ajustează păcatele oamenilor sau raționamentele din această familie.

Însă, în momentul în care oamenii înțeleg că o putere dincolo de logică, de natura umană și de distanța față de epicentrul universului, în momentul în care oamenii înțeleg că acest echilibru se realizează de la sine, fără a fi nevoie să fie implementat de cineva, de ceva, de vreo autoritate, oamenii vor da la o parte, cu mare ușurință, formele arhaice de gestionare a moralității umane și vor adera la un spirit etic ce le permite să se alinieze cu conștiința colectivă, pur și simplu pentru că așa este natural. Nu o vor mai face în baza unor amenințări din partea religiilor, ideologiilor care să-i sperie cu sfârșitul lumii, cu o pedeapsă capitală, cu lipsa mântuirii, cu neridicarea în rai, ci vor avea capacitatea a crea un resort interior, o formă de etică internă a corectitudinii și a aderării la o conștiință colectivă, la o axă, la un cod de apartenență care le permite să evolueze așa cum doresc, în timp ce respectă reguli universale. Nu vor mai fi reguli locale, ci ele se vor universaliza.

Cum reușim să menținem transformarea continuă a spațiului personal?

Prin a avea în vedere trendul evolutiv care se instalează pe zi ce trece în sufletul oamenilor, dorința lor de a se identifica cu obiectivele lor viitoare, de a deveni ceea ce au de devenit. Văd o sete tot mai mare la oameni spre a crește, spre a evolua, în așa fel încât să poată explora, să poată vedea mai departe, să poată crea cu putere, să poată

obține abundență sau feluri de a fi extraordinare. Având în vedere că accesul oamenilor la aceste lucruri este nelimitat, eu văd că, prin integritate, prin faptul că ei au capacitatea de a îndeplini aceste promisiuni către ei înșiși, oamenii vor avea acces la un nou nivel de putere în legătură cu a transforma circumstanțele în care ei trăiesc. Oamenii vor putea să adere la un sistem în care transformarea continuă este un stil de viață și nu o cale de a scăpa de o realitate pe care nu o mai putem gestiona. Va fi un stil de viață pe care noi îl aplicăm zi de zi ca urmare a aderării la un cod colectiv universal, nu doar pământean.

Puterea alegerilor ultraconștiente

Alegerile ultraconștiente înseamnă de fapt expandarea contextului de la propria noastră specie către un context unificat la nivel universal. Înseamnă să respectăm un cod și să înțelegem acest cod care este prezent în textura rețelei Planck, în spațiul înconjurător. Înseamnă să înțelegem acest cod de apartenență la univers, nu doar la planeta Pământ, nu doar la specie, nu doar la Europa, nu doar la România. Înseamnă să înțelegem și să putem citi acest cod de apartenență și să începem să respectăm acel lucru.

Înțelegerea legilor spațiului permite oamenilor să aparțină dintr-un univers unificat, dintr-o conștiință colectivă care nu cunoaște discriminări sau divergențe, ci are drept obiectiv evoluția prin unificare, evoluția concomitentă prin

unificare. Oamenii vor avea acces la a explora profunzimile conștiinței umane într-un mod conștient, unitar și constructiv.

Cum vezi tu spațiul personal ca sursă infinită de posibilități?

Una dintre primele urmări, cele mai evidente, ale detașării de corpul uman este infinitatea posibilităților. Când omul nu se mai identifică cu a fi doar un corp, nu se mai identifică cu setul de credințe limitative pe care le are, ci înțelege că acestea sunt paradigmele dispozitivului biomecanic în care ne-am inserat conștiința, acel om devine capabil să urmeze fire infinite de posibilități.

Omul nu mai este doar mic, doar neputincios, doar incapabil, doar naiv, doar slab, doar supus, ci el are capacitatea de a explora o realitate fără garduri, fără limite, o plajă de posibilități în care poate explora continuu și poate evolua. O parte dintre aceste lucruri au fost prevăzute în urmă cu câteva decenii prin filmele care au marcat atâtea generații: Star Trek, Războiul Stelelor, Saga, explorau infinitatea din punct de vedere al acelor oameni care au creat aceste regii.

Ceea ce devine posibil pentru oameni este de a se observa că sunt creatori de posibilități infinite și Universul este rezultatul creației noastre mai degrabă decât noi să fim consecința Universului în care trăim. Eu cred că vom descoperi curând că fiecare gând al nostru are o urmare

unde va într-un Univers paralel, într-o dimensiune care ne reprezintă și foarte curând, vom fi capabili să cuantificăm rezultatele fizice ale gândurilor noastre în acel Univers. Și când vom fi puși față în față cu rezultatele gândurilor noastre sau intențiilor noastre din acel Univers în care ele se materializează, instantaneu vom deveni conștienți de realitatea faptului că, intenția noastră generează dimensiuni cu totul și cu totul aparte.

Acest nivel de conștientizare, care își are debutul tocmai în volumul de față, deschide o nouă eră pentru oameni și nivelul de conștiință colectivă la care ne putem expune, și anume, acel nivel la care să devenim responsabili pentru gândurile, intențiile și realitățile pe care noi le creăm.

Integritatea corp-minte-spirit la cel mai înalt nivel

În momentul în care ne asumăm responsabilitatea asupra realităților pe care noi le generăm prin intențiile noastre, vom fi puși față în față cu nevoia de integritate. Integritate înseamnă să creăm lucruri pentru care ne dăm cuvântul, dar, mai mult, înseamnă să ne dăm cuvântul pentru o faptă, o acțiune, o intenție sau un rezultat care respectă teoria nimicului, care respectă logica trivalentă: o realitate care onorează nu numai apropiații noștri, nu numai specia noastră și planeta pe care trăim, ci care onorează spiritul universal și codul de apartenență la o realitate colectivă

unitară: universul, multiversul și tot ce înseamnă creatul și necreatul din acest spațiu infinit.

Crearea viitorului din conștientizare totală

În momentul în care omul se conectează cu niște reguli universale care sunt dincolo de nivelul de evoluție planetară și răsar dintr-un sistem imparțial, total, universal, care se aplică uniform în toate direcțiile spațiului, în toată rețeaua Planck, oamenii vor avea capacitatea de a crea cu un alt simț al responsabilității, vor avea acces la niște posibilități care se ajustează și sunt reglate de un simț fin al apartenenței, la un spațiu mult mai mare decât propria planetă, propria cultură, propria țară.

În momentul în care ne asociem cu un astfel de cod, la o astfel de dimensiune, avem capacitatea de a construi, în mod responsabil și din prezență, aspecte ale evoluției spirituale la care oamenii nu au avut acces până acum: vom avea capacitatea de a crea unitar aliniat cu normele universale de creație. Vom înțelege legile spațiului și asta ne va da acces la a crea integru, etic și cu putere către un viitor care onorează viața, speciile, civilizațiile și ulterior, dimensiunile descoperite sau nedescoperite încă.

Provoc cititorii acestei cărți să revadă fiecare capitol și să dea măcar șansa de posibilitate a lucrurilor citite. Pentru că din moment ce a fost exprimat într-o limbă atât de arhaică

și sumar capabilă de a descrie realități atât de complexe, e posibil să fie posibil.

Volumele Seriei Spiritonomics

Cele 200 de volume din Spiritonomics sunt distribuite în opt benzi de energii, după cum poți vedea în lista de mai jos. Lansarea acestor volume se întâmplă în pachete de câte trei cărți per trimestru începând cu septembrie 2025.

I. Banda Muncii

1. Curajul. Cu inima într-o nouă lume
2. Determinarea. Călători în mare intenție
3. Perseverența. Suntem iubiți de propriul drum
4. Inițiativa. Vreau dincolo de mine
5. Responsabilitatea în spațiul personal. Sunt răspuns la propria întrebare
6. **Conștientizarea spațiului personal. Trăiește viața în termenii tăi.**
7. Adaptabilitatea. Ridică-te la înălțimea visurilor tale
8. Curiozitatea. Oare cine pot deveni?
9. Integritate. Exerciții de cuvânt
10. Putere personală. Arta dansului cu viața
11. Neutralitatea. Arta de a trăi cu ușurință și încredere
12. Unicitatea. Identici prin diferențe totale

13. Autenticitatea. Vocea care vindecă
14. Vocația. Mă nasc mereu cu același gând, să fiu cine sunt
15. Începutul actualizării de sine. Prin lume, acces la oricine
16. Speranța. Cu zero dovezi spre necunoscut
17. Respectul de sine. Ridică-te. Realitatea te va urma
18. Discernământul. Tot ce aleg e drumul meu
19. Cunoașterea de sine. Acasă, în mine
20. Valoarea de sine

II. Banda Încrederii

21. Vizualizarea
22. Optimismul
23. Disponibilitatea
24. Teoria nimicului
25. Constructivitatea – a fi generativ
26. Anticipare pozitivă
27. Încredere în proces
28. Încredere în oameni
29. Încredere în viață
30. Încredere în univers
31. Acceptare
32. Înțelegerea profundă
33. Posibilitate
34. Ownership

- 35. Entuziasm
- 36. Acceptarea corpului
- 37. Cauzalitatea
- 38. Seninătatea
- 39. Înțelepciunea
- 40. Non-dualitate (omul ca spațiu)

III. Banda Creativității

IV. Banda Iubirii

V. Banda Inspirației

VI. Banda Unității

VII. Banda Păcii

VIII. Banda Transcendenței

Descoperă platforma Spiritonomics

Tocmai ai descoperit unul dintre cele 200 de volume din seria Spiritonomics. Felicitări pentru curiozitate și deschidere! Acum că ești gata de mai mult, te invităm să explorezi și platforma Spiritonomics, o platformă ce completează și desăvârșește transformarea ta spirituală.

Fiecare volum din seria Spiritonomics este completat de un program video preînregistrat cu autorul cărții unde vei integra la un nivel mai profund lucrurile pe care le-ai descoperit aici, în format scris.

Totodată, fiecare dintre cele 200 de energii (câte o energie pentru fiecare volum) are asociat un workshop pe care îl poți accesa tot din platforma Spiritonomics. Workshopul are un format sincron și online, unde în decurs de 5 sesiuni a câte 2 ore vei avea acces la contextul perfect pentru a exersa noile deprinderi, a-ți clarifica eventualele întrebări, toate într-un grup de oameni cu aceleași intenții și planuri ca tine.

Cursul video preînregistrat, workshopul online și multe alte surprize te așteaptă să le descoperi pe platforma Spiritonomics, conceptul integrat și desăvârșit al educației tale spirituale, cu impact în toate ariile vieții tale.

Spiritonomics este rețeta ta pentru a acționa spre viața care te împlinește, printr-o aliniere autentică între ce simți, ce știi și ce alegi să devii. Aici găsești cunoașterea de sine într-un format accesibil, coerent, clar. Un limbaj care îți vorbește pe limba inimii și o structură care te sprijină să devii propriul tău spațiu de descoperire, transformare și creație. Este drumul în 200 de pași spre tine, ca un întreg.

Descoperă întregul univers Spiritonomics pe
spiritonomics.ro

Spiritonomics, un proiect Createrra

Createrra este un spațiu de creație conștientă, dedicat oamenilor care își doresc să construiască cu sens, cu adevăr și cu prezență. Este un sol stabil și cald în care ideile curate, căutările autentice și vocile interioare sunt întâmpinate cu blândețe, susținere și claritate.

Aici, educația înseamnă reamintire de sine. Este o revenire la autenticitate prin cuvânt, prin faptă, prin ascultare și prin structură. Spiritualitatea devine practică, vie și coerentă, un mod natural de a fi în lume, în care simțirea se împletește cu discernământul, iar adevărul interior se transformă în acțiune aliniată.

Createrra oferă formă viselor care cer întrupare. Fiecare proiect se naște din responsabilitate și viziune, este construit cu integritate, exprimat prin autenticitate și susținut de coerența dintre ceea ce se simte, ceea ce se spune și ceea ce se face.

Din această aliniere s-a născut Spiritonomics, alături de programe transformaționale, retreaturi, programe de business, programe pentru cupluri și programe individuale care oferă nu doar inspirație, ci și direcție clară, cadru aplicabil și trăiri transformatoare. Createrra susține educația conștiinței ca proces firesc, accesibil și profund uman.

Este un spațiu dedicat celor care aleg să trăiască în unitate, între inimă și minte, între interior și exterior, între cine sunt și ceea ce creează în lume. Createrra este o casă pentru cei care construiesc realități aliniate cu sufletul lor, în responsabilitate, autenticitate, integritate, coerență și unitate.

Descoperă programele Createrra pe
createrra.ro